

پیام به ملت ایران در آغاز مسئولیت رهبری / ۱۳۴۸/۰۳/۱۸

در این برهه‌ی حساس که دشمنان بیش از همیشه به خراب‌کاری در نظام جمهوری اسلامی می‌انديشند، لازم است که با هوشیاری عمومی ملت، این توطئه نیز خنثی گردد. امروز باید علی‌رغم خواست دشمن، چرخهای نظام جمهوری اسلامی، بهتر و روان‌تر از همیشه حرکت کند. باید روند تولید داخلی، اعم از تولیدات کشاورزی و صنعتی شتاب گیرد و دستگاه‌های اداری و دولتی و نهادهای انقلابی، حوزه‌های علمیه و دانشگاهها و مراکز تحقیقاتی، موسسات فرهنگی و هنری، روند حرکت خودکفایی در ارتش و سپاه و سایر مراکز تولیدی، مراکز کسب و پیشه‌وری و دیگر بخشهای دولتی و غیر دولتی که به نحوی در اداره‌ی امور کشور و تامین نیازهای حال و آینده‌ی جامعه نقش دارند، با همتی بلندتر و انگیزه‌ای بیشتر از گذشته، به کار مشغول باشند.

بیانات در دیدار وزیر و معاونان وزارت آموزش و پرورش و جمعی از معلمان و دانش‌آموزان استان تهران / ۱۳۴۸/۰۳/۲۶

تلاش همه‌ی قشرها و آحاد مردم و مسئولان رتبه‌های اول و دوم و سوم در نظام دولتی باید این باشد که بر اقتدار نظام جمهوری اسلامی اضافه کنند، و اقتدار سیاسی و اقتصادی و نظامی حاصل نمی‌شود، مگر با سازندگی. تمام کسانی که در اداره و سازندگی کشور نقش دارند، باید تلاش خود را چند برابر کنند. در صحنه‌ی تولید، تولیدگران باید تا جایی که توان دارند، تولید کشور را بالا ببرند. بخشهای اداری و دولتی باید با حسن عمل و جلب اعتماد مردم و با ارایه‌ی خدمات مخلصانه به آن‌ها، بر کیفیت کارشان بیفزایند، و کسانی که در زمینه‌های فرهنگی برای مردم منبع الهام و ارشاد هستند، تلاش خود را اضافه کنند.

بیانات در دیدار جمعی از کارگران سراسر کشور / ۱۳۴۸/۰۳/۰۵

شما کارگرها نقش مهمی در کشور دارید. بار اصلی تولید روی دوش شماست. قطعاً یکی از وظایف عمده‌ی نظام جمهوری اسلامی این است که این قشر زحمتکش - که بزرگترین حق را در تولید و اداره‌ی اقتصاد کشور دارد - از حق مشروع انسانی و اسلامی خودش برخوردار شود. باید وضع زندگی کارگران از لحاظ مادی و معنوی بهبود پیدا کند. با اجرای قوانین مناسب و توسعه‌ی اشتغال، نباید در جامعه‌ی ما مستمند وجود داشته باشد. کارگران که جزو قشرهای مستضعف جامعه هستند، باید در اولویت برنامه‌ریزیهای توسعه‌ی اقتصادی قرار گیرند. اگر کارگر تامین بود و نیازهایش برآورده شد، کار بهتر انجام می‌گیرد.

بیانات در دیدار جمعی از کارگران سراسر کشور / ۱۳۴۸/۰۳/۰۵

کارگرها باید این میدان را پیدا کنند که کار خودشان را در خدمت نظام و رونق و حرکت اقتصادی مردم قرار دهند و به بهترین وجه به تولید کالاهای باکیفیت بپردازند. از رسول اکرم(ص) نقل شده است که فرمود: «رحم الله امر عمل عیلاً فاتقنه» (۳)؛ یعنی رحمت خدا بر آن آدمی که کار را با محکم‌کاری انجام دهد. شما باید کار خود را به بهترین وجه عرضه کنید. بدانید که تلاش شما پیش خدا محفوظ است؛ حال آن کارفرمای دولتی و غیر دولتی، تلاش شما را درک نکند یا نکند و پاداش مناسب را بدهد یا ندهد. البته باید تلاش شما را درک کنند و متناسب با آن پاداش بدهند. نفس این محکم‌کاری، مطلوب خدای متعال است و ما باید این ارزش را در نظر داشته باشیم.

بیانات در دیدار جمعی از کارگران سراسر کشور / ۱۳۴۸/۰۳/۰۵

دیدار برادران و خواهران عزیز کارگر و مشاهده‌ی احساسات پرشور و ایمان آگاهانه‌ی شما، هر کسی را به یاد محبت و رابطه‌ی قلبی و عمیق امام عزیزمان با قشر کارگر زحمتکش - که ستون اصلی تولید در کشور هستند - می‌اندازد. یکی از ممیزات انقلاب اسلامی ایران این است که کارگران نسبت به انقلاب، وضعیت اختصاصی و استثنایی داشتند. «کارگر» در نظام جمهوری اسلامی، در دو جبهه - که مرجع هر دو یک منبأ بود - چنان حضوری از خود نشان داد که واقعا تاریخی و به‌یادماندنی است. یکی از این دو جبهه، جبهه‌ی کار و تولید و تلاش، و دیگری جبهه‌ی دفاع از انقلاب بود. کارگر انقلابی و مسلمان ما که در طول ده سال گذشته، در جبهه و سنگر کار، اخلاص و از خودگذشتگی و خستگی‌ناپذیری نشان داد، درست با همان انگیزه عمل می‌کرد که در جبهه‌ی جنگ یا در جبهه‌ی دفاع از انقلاب، از خود ایستادگی نشان می‌داد.

بیانات در دیدار افشار مختلف مردم / ۱۳۴۸/۰۹/۰۱

ما باید از لحاظ اقتصادی هم خودمان را به‌طور کامل از زیر نفوذ قدرتها خارج کنیم. یعنی ملت ما باید بتواند بنا بر تشخیص و مصلحت خود، آن صنعت و کالا و متاعی را که احتیاج دارد، در داخل کشور و با استفاده از منابع و امکانات موجود تولید کند. البته، امروز ما هنوز برای این کار مشکلاتی داریم و ملت به آن حد نرسیده است که بتواند تمام نیازهای خود را در داخل برآورده کند؛ زیرا در گذشته همه چیز این ملت به گونه‌ی بنا شده بود که به همان قدرتها وابسته باشد. صنعت دقیق ما که جای خود دارد، حتی کشاورزی ما را وابسته کردند و بیگانگان و قدرتها حاکم و رژیم منحط پهلوی و قلیها، کاری کردند که کشاورزی ما با پیشرفتهای علمی دنیا ناآشنا باشد.

پیام به مناسبت اولین سالگرد ارتحال حضرت امام خمینی(ره) / ۱۳۴۹/۰۳/۱۰

امروز که آتش جنگ فرونشسته و برنامه‌ی سازندگی به وسیله‌ی دولت و مجلس تنظیم شده و نیروهای مخلص، آستین همت بالا زده‌اند، بر همگان واجب است که سازندگی کشور را بسیار جدی بدانند و موانع را از سر راه آن بردارند. امروز، آبروی اسلام در گرو آن است که ایران اسلامی به کشوری آباد تبدیل شود، کار و ابتکار در آن همه‌گیر شود، زندگی مردم سروسامان یابد، فقر و محرومیت ریشه‌کن شود، تولید داخلی با نیازهای مردم متعادل گردد، کشور در صنعت و کشاورزی به خودکفایی برسد، دشمن از طریق احتیاجات زندگی مردم، راهی به اعمال فشار نداشته باشد و خلاصه دین در کنار معنویت، زندگی مادی مردم را نیز سامان بخشد.

بیانات در مراسم اولین سالگرد رحلت امام خمینی (رحمه‌الله) / ۱۳۴۹/۰۳/۱۴

دومین نقطه‌ی که دشمن به آن چشم دوخته، این است که ایران اسلامی نتواند به‌طور شایسته، سازندگی کشور را انجام بدهد. این هم مایه‌ی امید دشمنان است. آن‌ها مایلند که دولت جمهوری اسلامی نتواند در داخل کشور سازندگی را پیش ببرد، وضع زندگی مردم را سروسامان بدهد، تولید داخلی را افزایش بدهد، اتکال به خارج از کشور را کم کند و مردمان پابره‌نه و مستضعف و فقیر را به سروسامان زندگی لازم اسلامی برساند. آن‌ها می‌خواهند دولت اسلامی، توفیق این وظایف بزرگ را به دست نیاورد و نتواند این کارها را انجام بدهد. به این آرزو، چشم دوخته‌اند. اگر کشور اسلامی، با همت شما مردم و با پیوند مستحکمی که بحمد الله بین شما و دولت هست، به وضع درخشانی نایل بیاید، استعمار، امریکا، دشمنان دل‌باخته‌ی ساده‌لوحی که چشم به دهان آن‌ها دوخته‌اند و بعضی از گروهکها و جریانهای داخلی، خلع سلاح خواهند شد.

بیانات در دیدار مدیران وزارت نفت / ۱۳۷۰/۰۹/۱۳

در دوران تسلط استعمار، در عمق جان مردم این فکر را به وجود آوردند که ایرانی باید علم و تجربه را، و حتی تولید و مصرف را از دیگران بیاموزد. نخواستند به ما یاد

بدهند که دانسته‌های دیگران را چگونه هوشمندانه یاد بگیریم و خودمان آنها را به کار بیندازیم. ما باید دانسته‌های دیگران را بیاموزیم؛ این چیز خوبی است. به ما فهماندند که دیگران به دلیل دانا بودن، باید همه‌ی کارهای ما را متکفل و متعهد بشوند؛ آنها باید انجام بدهند و ما باید پادویی آنها را بکنیم؛ تقریباً در این صد سال اخیر - که تا قبل از انقلاب، دوران تسلط سیاست‌های استعماری بود - به ملت ایران این‌طور تفهیم شده بود، قبل از آن هم این نبود، لیکن آن استبداد و فساد حکومتها که بر کشور حاکم بود؛ در دوران قاجاریه، تسلط آن افراد بی‌مسئولیت و بی‌فکر و حقیر - که عظمت این ملت را اصلاً درک نمی‌کردند، تا بخواهند برای ترویج آن کاری بکنند - این فکر را به وجود آورد. بنابراین، آنها هم به نوبه‌ی خودشان فساد کردند.

بعد از انقلاب، انقلاب و معلم انقلاب که امام بزرگوار ما بود به ما ملت تفهیم کردند که ما می‌توانیم خودمان کار کنیم؛ خودمان تلاش کنیم؛ خودمان بسازیم؛ خودمان قاعده‌ی سازندگی و تولید و مصرف را که همان فرهنگ ماست بنیان‌گذاری کنیم. ما باید این را در همین دوران سازندگی هم به کار بگیریم. ما هرگز به دانسته‌های دیگران پشت نمی‌کنیم. هرکسی هرچه دارد؛ چه علم، چه امکانات، چه تکنولوژی و موجودی فنی او وقتی که ناگزیر باشیم اگر بتوانیم همه‌ی آنها را در خدمت هدفهای خودمان قرار بدهیم، لحظه‌ی دروغ نخواهیم کرد. ما همه‌ی این‌ها را بایستی وسیله و پلی برای جوشیدن استعداد سازندگی از درون کشور قرار بدهیم. هر جا که می‌توانیم در داخل کشور تولید کنیم، بایستی این را بر استفاده‌ی از مصنوعات خارجی ترجیح بدهیم. هر چیزی که در داخل کشور تولید می‌شود، برای ما مبارک‌تر از مشابه خارجی آن است؛ حتی اندکی بهتر از آنکه از دست دیگری و دروازه‌های از دروازه‌های کشور وارد بشود.

استعدادها را باید پرورش بدهیم. همه کس - چه اهل علم، چه اهل تکنولوژی، چه اهل ابتکار، چه اهل مسائل فنی در هر سطحی - باید احساس بکنند که بار سازندگی کشور بر دوش آنهاست. ما خودمان باید کشور را بسازیم؛ کسی کشور را برای ما آن‌چنان که مورد نیاز ماست، نخواهد ساخت. ما خودمان هستیم که خانه‌ی خودمان را برطبق نیازهای خودمان می‌سازیم. آنهایی که تاکنون در طول دهها سال، با چشم طمع به ما و به کشور و به منابع ما نگاه کرده‌اند و در این دوازده، سیزده سال اخیر، غالباً با چشم بغض به ما نگاه کرده‌اند، اینها اگر هم با ما در میدان سازندگی وارد بشوند، خانه‌ی ما را آن‌گونه که با هدفمان، با طبیعت کشورمان، با فرهنگمان و با خلقیاتمان مناسب است، نخواهند ساخت؛ بلکه به گونه‌ی بی‌خواهند ساخت که متناسب خواست آنهاست. پس، اصل این است که ما خودمان بسازیم.

بیانات در دیدار کارگزاران نظام / ۱۳۷۱/۱۰/۱۷

ما که این را نمی‌خواهیم! انقلاب که برای این نیست! انقلاب برای این است که عدالت برقرار شود. البته این نکته را به شما عرض کنم که اگر در جامعه‌ای عدالت باشد، یعنی قانون، عادلانه، فضاوت، عادلانه؛ اجرا، عادلانه و نظر به آحاد ملت، نظر عادلانه باشد، تلاش اجتماعی و اقدام سازنده‌ی اقتصادی هم در آن جامعه بهتر خواهد شد و ثروت هم بیشتر به آن جامعه رو خواهد آورد. اما اصل قضیه، عدالت است و ما دنبال عدالتیم. من این را صریحاً عرض می‌کنم که در جمهوری اسلامی، سیاستها براساس عدالت تنظیم می‌شود. از ابتدای انقلاب همین بوده است و تا همیشه نیز همین خواهد بود. هدف جمهوری اسلامی، تأمین عدالت در جامعه است. مبادا کسانی در گوشه و کنار کشور پیدا شوند و تصور کنند که هدف ما عبارت است از افزایش حجم ثروت مادی؛ یعنی عده‌ای از انواع و اقسام راههای تولید ثروت برخوردار شوند؛ دیگران هم هرطور زندگی کردند، کردند! ما هم دلمان به این خوش باشد که سرانه‌ی متوسط کشور را از فلان مقدار به دو برابر، یا تولید کل کشور را از فلان میزان به فلان میزان رسانده‌ایم. هرگز چنین نیست! البته این شاخصها، در مواردی می‌تواند نشان‌دهنده‌ی حرکت به سمت عدالت باشد؛ اما همیشه این‌گونه نیست.

ابلاغ سیاست‌های کلی برنامه دوم توسعه / ۱۳۷۲/۰۸/۱۸

گسترش تولید داخلی، به ویژه در زمینه‌ی کشاورزی و تأمین نیازهای اساسی جامعه و کاهش واردات اجناس مصرفی و غیر ضرور، همراه با افزایش کیفیت فرآورده‌ها در کشور و توسعه‌ی صادرات غیر نفتی.

بیانات در دیدار جمعی از کارگران و معلمان / ۱۳۷۲/۰۲/۱۲

همان‌گونه که می‌دانید دو قشر معلم و کارگر، فی‌نفسه از اقشار برجسته‌ی جامعه‌اند. قشر معلم در کشور ما با چند میلیون جمعیت - شاید یک‌پنجم یا یک ششم جمعیت کشور - سرو کار دارد. یعنی در واقع، امر آموزش و پرورش جمعیتی چند میلیونی از جوانان، نوجوانان و نونهالان ما که آینده‌ی کشور متعلق به آنهاست، بر عهده‌ی معلمین است. قشر دیگر هم قشر کارگر است که حیات مادی کشور، تولید کشور و تأمین زندگی ملت در دست اوست. بنابراین ملاحظه می‌کنید که اهمیت این دو قشر، خود به خود آشکار است و لازم نیست که ما بنشینیم و شرح و تفصیل بدهیم که به این دلیل معلم مهم است و به این دلیل کارگر اهمیت دارد.

دیدار رئیس‌جمهور و اعضای هیات دولت با رهبر انقلاب / ۱۳۷۲/۰۶/۰۹

اروپاییها در گذشته ترویج می‌کردند که ایرانی قادر نیست جنس با کیفیت و مستحکم تولید کند و برخی از مردم به غلط این تبلیغ را باور کرده بودند اما امروز کارگر و صنعتگر جمهوری اسلامی ایران کار را عبادت می‌داند و بر این اساس جنس تولید می‌کند و مصنوعات کنونی ما در بسیاری موارد حتی بهتر از تولیدات خارجی است. و ما باید این باور غلط را از بین ببریم که آن نیاز به برنامه‌ریزی و طراحی دارد.

بیانات در خطبه‌های نماز جمعه / ۱۳۷۲/۱۱/۱۲

باید این کشور و این نظام را به نقطه‌ای کاملاً آسیب‌ناپذیر برسانید. شما ملت و دولت و مسئولین ایران - همه و همه - باید همدستی کنید و این نظام و این کشور را صددرصد آسیب‌ناپذیر سازید. باید قدرتان را زیاد کنید. باید ثروتهای طبیعی را استخراج و در راه خودش مصرف کنید. باید تولید و سازندگی را در این کشور روز به روز زیاد کنید. ملت و دولت باید رابطه‌شان را باهم روز به روز بیشتر کنند؛ ملت نسبت به دولت و دولت نسبت به ملت. باید شعارهای انقلاب را زنده بدارید. باید روحیه‌ی انقلابی را در همه‌ی ارکان این نظام روز به روز تقویت کنید. این کشور اگر به پا بایستد، اگر قیام کند، اگر متکی به خدا شود و حرکت کند، به هیچ‌کس محتاج نیست. باید روحیه‌ی اسراف که در بعضی از مردم به صورت روز افزون پیدا می‌شود، مهار گردد. اسراف چرا؟ چرا انسان به در دکانی برود که دکان‌دار، آدم را تحقیر می‌کند و بد آدم را می‌خواهد؟! شما اگر خودتان، ناموستان و یا فرزندان به در دکانی بروید و ببینید دکان‌دار، ضمن فروش جنس، شما را می‌چاپد، دیگر به در آن دکان نمی‌روید. اگر ببینید جنس به شما می‌فروشد اما نظر سو دارد و بد شما را می‌خواهد، دیگر به سراغش نمی‌روید. چرا ما به در خانه‌ی کسانی برویم که بدمان را می‌خواهند؟! چرا ما با کسانی ارتباط مالی و دادوستد می‌کنیم که می‌خواهند از اعماق وجود علیه ما کار کنند؟! چرا؟! چه لزومی دارد؟!!

بیانات در دیدار جمعی از کارگران و معلمان / ۱۳۷۲/۰۲/۱۲

مردمی که کار نکنند، مردمی که ابتکار نداشته باشند، مردمی که خود را موظف به اداره‌ی کشور و تولید نیازهای خودشان ندانند، مردمی که فقط مصرف را بلد باشند و تولید را بلد نباشند، کشور و کسانی را که در راس کارند در وضعیتی بدی قرار خواهند داد. ملتی می‌تواند در مقابل پروها، پرتوقع‌ها، گردنه‌بگیرها و زیاده‌طلب‌های دنیا - مثل آمریکا - بایستد و مقاومت و از حق خود دفاع کند، که بگوید: «آقا! ما خودمان، خودمان را اداره می‌کنیم.» اگر دشمن بگوید به شما فلان چیز

را نمی‌فروشیم، بگوید: خوب؛ بهتر! نفروشید. شما که به ما بفروشید، ما تنبل می‌شویم و خودمان تولید نمی‌کنیم. می‌گوییم «آقا؛ بسته‌بندی شده می‌آید.» شما که به ما مجانی بدهید، پول هم از ما نگیرید، به ما خیانت کرده‌اید. اگر شما در دادوستد را با ما ببندید و بنجلهای خودتان را به طرف مملکت ما سرازیر نکنید، به نفع ماست. برای اینکه ما روحیه کار، نشاط، تلاش و تولید پیدا خواهیم کرد. باور کنید روزی که این مردک ساده‌دل بی‌تجربه‌ی خام اعلام کرده است که می‌خواهد روابط اقتصادی آمریکا را با ایران ممنوع کند (بعد هم که رفت در جلسه‌ی صهیونیستها، بیچاره در واقع بازی خورد).

بیانات در دیدار رئیس‌جمهور و اعضای هیأت دولت / ۱۳۷۴/۰۶/۰۸

سال گذشته و اوایل امسال، در زمینه‌ی اقتصادی طرحهای فراوانی در سرتاسر کشور به پایان رسید و آنچه که در این هفته رسانه‌ها خبر دادند، مردم از طریق تلویزیون به چشم خودشان دیدند و مشاهده کردند که در سطح کشور چه اتفاقی می‌افتد. اجرای این همه طرح باعث آبادانی کشور و افزایش تولید و اشتغال و کاهش هزینه‌های زندگی می‌شود و افرادی که بی‌کار بودند، به کار مشغول می‌شوند و امکان زندگی شرافتمندانه را پیدا می‌کنند. تثبیت نرخ ارز و جلوگیری از قاچاق و مبارزه‌ی جدی با قاچاقچیان- چه قاچاق کالاها و چه قاچاق ارز- نیز تاثیر زیادی در زندگی مردم داشته است. باید این دستاوردهای مثبت را برای مردم گفت و خدمات گوناگون بخشهای مختلف را مطرح کرد. بحمد الله آنچه که تاکنون برای مردم مطرح شده، فضای خوبی را در اذهان آنها به وجود آورده است.

بیانات در دیدار رئیس‌جمهور و اعضای هیأت دولت / ۱۳۷۴/۰۶/۰۸

تا آنجا که می‌توانید به نیروهای داخلی تکیه کنید. البته می‌دانم این توصیه مورد توجه شماست، چون تا حدود زیادی عمل هم شده است؛ لیکن می‌خواهم روی آن تاکید بیشتری کنم. استعداد در داخل کشور ما برجسته و بیش از حد معمول و متوسط است. مکرر گفته‌ام که متوسط استعداد در ایران بالاتر از متوسط استعداد در کل جهان است. پیشرفتهایی که در المپیادهای ریاضی و فیزیک و شیمی و ... به دست آوردیم، نشان داد ما جوانانی داریم که از استعدادهای بالایی برخوردارند. کسانی که در این مسابقات، مقامات بالا به دست آوردند، افراد استثنایی نبودند؛ بلکه فرزندان این مملکتند. یقیناً از قبیل این افراد هزارها و صدها هزار در این مملکت وجود دارند. این‌ها را به آموزش، پرورش، توسعه‌ی علم و تحقیق تربیت کنید. به کار فرهنگی به معنای واقعی کلمه اهتمام ورزید. وقتی که این‌ها رشد پیدا کردند، می‌توانند کشور و بلکه دنیا را با دستهای خودشان اداره کنند. تکیه بر توان و امکانات داخلی نیز از همین مقوله است. تا آنجا که بتوانیم باید کشور را از مساله‌ی نفت جدا کنیم که البته این هم محسوس است. آن طور که من در آمارها دیدم، به نظرم رشد صادرات غیر نفتی ما در سال هفتاد و سه از رشدی حدود بیست درصد برخوردار بوده است که رشد خیلی بالایی است. در همین جهت پیش بروید و کاری کنید که ما بتوانیم از تنوع در تولید اقتصادی و صادرات و استفاده‌ی داخلی کشور برخوردار باشیم و ان شا الله از همه‌ی ظرفیتهای کشور استفاده کنیم.

بیانات در دیدار رئیس‌جمهور و هیأت وزیران / ۱۳۷۵/۰۶/۰۸

تا وقتی کسانی در کشور وجود دارند که می‌توانند از موجودیهای کشور، سودها و بهره‌های بی‌حساب و کلان ببرند و ظاهرش این است که مثلاً در صورتهای قانونی هم معامله و اجاره و مقاطعه‌کاری و واسطه‌گری می‌کنند- یعنی علی‌الظاهر شکل لباس قانونی دارد؛ اگرچه ممکن است باطنش هم بی‌قانونی باشد- بدون شک، فقر در کشور، ریشه‌کن نخواهد شد. چنین چیزی ممکن نیست. یعنی وجود امکانات بیش از حد در اختیار یک جمع معدود، نخواهد گذاشت که تولیدات و امکانات کشور، در دسترس بقیه‌ی مردم قرار گیرد. همین توری هم که همیشه از آن می‌نالید و همه می‌نالند و حق هم هست؛ تا آخر ادامه پیدا خواهد کرد. بایستی در دستگاه‌های مختلف دولت، توجه دقیقی شود که جلو استفاده‌های غیر منطقی و غیر صحیح منتهی و منجر به ثروتهای کلان، گرفته شود. اگر احیاناً قانونی هم وجود دارد که این قانون، از روی غفلت گذارده شده است، یا مقرراتی در جایی وضع شده است که این نتیجه را می‌بخشد، چون این ضرر و عیب را دارد، باید حتی آن قانون علاج شود و مجلس شورای اسلامی و هیئت دولت و بقیه‌ی بخشهای گوناگون، توجه کنند که این را طوری علاج نمایند و نگذارند آن زمینه را فراهم کند.

بیانات در جمع مردم ارومیه در استادیوم تختی / ۱۳۷۵/۰۶/۲۷

شما امروز هرچای کشور را نگاه کنید، آثار سازندگی مشهود است. هم سازندگی و برابریهای جنگ و هم از آن بالاتر، سازندگی نسبت به کوتاهیها و ویرانیها و خراب‌کردن‌های دوران قبل از انقلاب؛ یعنی دوران حکومت طاغوت. سازندگی در این استان هم شروع شده و کارهای زیادی انجام گرفته است. اما باید مردم همت کنند، مسئولین دولتی کمک کنند تا این استان آباد، این استان بااستعداد، این استانی که مردم‌کننده‌ی کار و بااستعدادی هم دارد، بتواند یک استان نمونه شود. من در گزارشهایی که داده شده است، نگاه کردم و آنچه که به نتیجه رسیدیم، این است که در این استان، بیکاری، یک معضل است. رواج قاچاق، یک معضل بزرگ است. یک عده راه قاچاق را که راه بسیار ناسالمی است در پیش گرفته‌اند؛ هم به مردم و هم به استان ظلم می‌کنند. تولید داخلی را به شکست می‌کشاند. به جای اینکه به تولید روی آورند و کشور و شهر و استان خودشان را آباد کنند، به کارهای ناسالم و خلاف قانون می‌پردازند که یقیناً جز فساد برای مردم، هیچ اثری ندارد؛ اگرچه برای خود آن‌ها پولهای باد آورده‌ای را به ارمغان می‌آورد؛ این هم یک معضل بزرگ است. معضل فرهنگی هم در این استان، کم‌وبیش هست.

بیانات در اجتماع بزرگ مردم اهواز / ۱۳۷۵/۱۲/۱۸

ما یک دوره‌ی انقلاب را پشت سر گذاشته‌ایم که تجربه‌ی بسیار دشواری بود. امروز دنیای اسلامی، از تجربه‌ی انقلاب ملت ایران استفاده می‌کند و قدمهای این ملت را در بسیاری از قضایای خود دنبال می‌نماید. خیلی‌ها در دنیا از ملت ایران تقلید می‌کنند. بعد از آن، مرحله‌ی دفع هجوم دشمن را گذرانیدیم که مرحله‌ی بسیار سختی بود. گفتم که دشمن هجوم آورد؛ با این نیت که شاید بتواند انقلاب را به زانو درآورد و ملت ایران را از انقلاب خود پشیمان کند. فکر ساده‌لوحانه‌ی بود؛ اما این فکر را معمولاً مستکبران عالم نسبت به ملت‌هایی که به‌پاخاسته‌اند، می‌کنند. این اشتباه را تقریباً نسبت به همه مرتکب می‌شوند. البته بعضی از ملت‌ها شکست می‌خورند و بعضی دیگر در مقابل هجوم نظامی دشمنان- که معمولاً با برنامه‌ریزی بین‌المللی همراه است- عقب‌نشینی می‌کنند؛ اما ملت ما در آن مرحله هم بحمد الله پیش رفت و موفق شد و یادگار بارزیشی در تاریخ جهان و تاریخ ملت‌های به‌پاخاسته بیجا گذاشت. این هم مرحله‌ی دوم بود. مرحله‌ی سوم، مرحله‌ی ساختن و نوسازی ایران از لحاظ ترمیم ویرانیها- نوسازی مادی- است. این مرحله، بلافاصله بعد از جنگ شتاب گرفته است. البته از اول انقلاب، این نوسازی به اشکال و انجایی وجود داشت؛ اما جنگ فرصت و اجازه نمی‌داد که شتاب لازم را پیدا کند. بعد از دوران جنگ، بازسازی و نوسازی شتاب لازم را پیدا کرد. امروز شما در استان خوزستان، در استانهای مرزی، در استانهای جنگ‌زده و در همه‌ی استانهای کشور، هرجا ملاحظه کنید، کار و تلاش و حرکت و سازندگی و تولید و ابتکار و به معرض بروز درآوردن استعدادهای ملت ایران و تولید ثروت ملی و استخراج ذخایر عظیم ذی‌قیمتی که خدای متعال در اختیار این ملت قرار داده است و امثال این‌ها را مشاهده می‌کنید.

این هم هنر بزرگ ملت ایران است. یعنی در کنار ملت‌هایی که بعد از جنگ‌های خانمان برانداز، ده سال، بیست سال، سی سال زحمت کشیدند، تا بتوانند کشور خودشان را آباد کنند، وقتی ملت ایران را ملاحظه می‌کنیم، می‌بینیم که در ظرف هشت سال، قدمهای بلندی برداشته است. نمی‌توانیم بگوییم سازندگی و نوسازی کشور، به نقطه‌ی پایان رسیده است؛ اما قدمهای بلندی برداشته شده است که این هم تجربه و گام سوم ملت ایران در انقلاب به حساب می‌آید و بسیار ارزشمند است. اگر ما همیشه می‌گفتیم که بعد از جنگ جهانی دوم، بعضی از ملت‌ها توانستند خودشان را در مدت زمان کوتاهی از خاک بلند کنند و زندگی را دوباره سرشار از زیبایی نمایند و بسازند و بعضی از ملت‌ها را اسم می‌آوردیم، مطمئنیم که ملت ایران در این جهت، اگر از آن ملت‌ها جلوتر نباشد، یقیناً عقبتر نیست.

بیانات در دیدار جمعی از کارگران و معلمان / ۱۳۷۶/۰۲/۱۰

اروپا خیال نکند که ما به او احتیاج داریم؛ ابد. ما به اروپا هیچ احتیاجی نداریم. ما کشور خودمان را می‌توانیم بدون اروپا هم اداره کنیم. حالا فرض کنید، اگر چهار قلم کالای لوکس و تجملاتی از فلان‌جا می‌آید، نیاید؛ چه اهمیتی دارد. آنچه که مورد نیاز ملت ماست، در داخل تولید می‌شود و اگر هم چیزی باشد که ما لازم داشته باشیم، خیلی از کشورها هستند که صف کشیده‌اند تا به ما بفروشند. چه نیازی به این چند دولت کشور اروپایی است که خیال می‌کنند صاحب دنیا هستند؟!

بیانات در دیدار زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی / ۱۳۷۷/۰۱/۰۱

بنده از چند سال قبل - دو، سه سال قبل - شعار تکیه بر «اقتصاد منهای نفت» را با مسوولین کشور در میان گذاشتم؛ آنها هم انصافاً استقبال کردند. البته کار آسانی نیست. این کار در طول یک سال و دو سال و پنج سال، انجام نمی‌گیرد؛ باید به مرور و بتدریج انجام گیرد، که ما برای اداره امور کشور، برای کارهای گوناگون کشور، برای واردات و خدمات کشور، برای آموزش و پرورش و بودجه جاری کشور، مجبور نباشیم نفت را که ذخیره ماست، بفروشیم و گندم، یا شیر خشک وارد کنیم! این غلط است.

چند سال است که این مطلب را به مسوولین گفته‌ایم؛ مسوولین هم - چه در دولت قبل، و چه در دولت فعلی - جدا این قضیه را دنبال کردند و می‌کنند که شاید بتوانند؛ اما کار دشوار است. این خشت کجی است که در زمان رژیم پهلوی گذاشته شده است. آن جوانانی که نمی‌دانند رژیم گذشته با این کشور چه کرده است، بدانند یکی از دهها کار خیانت آمیزی که کردند، این است! اقتصاد این کشور را متکی به نفت کردند که به آسانی هم نمی‌شود آن را تغییر داد و دگرگون کرد! این ملت اگر بتواند، باید با صادرات گوناگون - صادرات میوه، صادرات معادن گوناگونی که در این کشور هست، تولیدات صنعتی، کشاورزی و خدمات - این کشور را اداره کند.

بیانات در دیدار جمعی از کارگران و معلمان / ۱۳۷۷/۰۲/۰۹

حقیقت این است که در کشور و در نظام ما، کارگری باید به عنوان یک افتخار محسوب شود. از اول انقلاب خیلی سعی کردند که دستهای کارگر را از کار دور کنند، ببرند، محیط کار را متشنج کنند؛ اما شما مقاومت کردید. در مقابل توطئه‌های دشمنان، کارگر مسلمان و مومن، برای خیر کشورش مقاومت کرد و ایستاد و تا امروز بحمدالله آنچه که در هر صحنه‌ای از صحنه‌های تولیدی و صنعتی و پیشرفته‌ها و اختراعات و ابتکارات به وجود آمده است، به برکت همین ایستادگی است.

ابلاغ سیاست‌های کلی برنامه سوم توسعه / ۱۳۷۸/۰۲/۲۰

فراهم ساختن امنیت غذایی و خودکفایی در کالاهای اساسی، به‌وسیله‌ی افزایش تولید داخلی به‌ویژه در زمینه‌ی کشاورزی

بیانات در خطبه‌های نماز جمعه / ۱۳۷۸/۰۷/۰۹

در دوره‌ی پیش از انقلاب همان سالهای اواخر دهه‌ی چهل و اوایل دهه‌ی پنجاه بارها در سخنرانی‌هایی که برای جوانان تشکیل می‌شد، از روی شواهد و قرائن می‌گفتم این وضعیتی که ما از لحاظ بی‌بندوباری و بی‌حجابی و فحشا در کشورمان داریم، در کشورهای اروپایی نیست! واقعا هم نبود؛ من اطلاع داشتم. البته در کشورهای اروپایی ممکن بود فلان مرکز فساد وجود داشته باشد؛ اما عرف زندگی مردم در آنجا مثلا وضع و پوشش و رفتار زنان بهتر از آن چیزی بود که انسان بخصوص در بعضی از شهرهای ما ملاحظه می‌کرد و می‌دید! از لحاظ اخلاقی، مردم دچار انواع و اقسام آسیبهای اخلاقی بودند؛ نه فقط اخلاق شهوانی. توسط آنها، ارتباطات مردم، مراودات مردم، تکیه و اعتماد مردم، همه‌اش آفت‌زده شده بود. این‌طوری پیش برده بودند و اداره کرده بودند؛ بحث تعمد بود. مردم را بی‌حال و بی‌حوصله و ناامید می‌خواستند. اخلاقهای پیش‌برنده‌ی یک ملت، امید و تحرک و جدیت است. ملتی که ناامید باشد، ملتی که از آینده‌ی خود مایوس باشد، ملتی که خود را تحقیر کند، پیشرفت نخواهد کرد. هر جنسی که گفته می‌شد در داخل تولید شده است، خود این داخلی بودن، معنایش این بود که ارزشی ندارد! خود افراد، تحصیل‌کرده‌ها، دیگران، به هم می‌گفتند که ایرانی یک لوله‌نگ آن آفتابه‌های گلی قدیمی هم نمی‌تواند بسازد! یعنی نسل پیشرفته‌ی علمی هم نسبت به آینده‌ی علمی این کشور ناامید بود. این، آن مشکل اخلاقی است.

نامه به سران قوای سه‌گانه و ابلاغ سیاست‌های کلی نظام / ۱۳۷۹/۱۲/۲۰

ارتقا سهم معدن و صنایع معدنی در تولید ناخالص ملی و اولویت دادن به تامین مواد مورد نیاز صنایع داخلی کشور و صادرات مواد معدنی فرآوری شده و استفاده از موقعیت ویژه‌ی زمین‌شناسی ایران و گسترش همکاری‌های بین‌المللی (علمی، فنی، اقتصادی) جهت جذب و جلب دانش و منایع و امکانات داخلی و خارجی در زمینه‌ی اکتشافات معدنی و ایجاد واحدهای فرآوری و تبدیل مواد معدنی به مواد واسطه و مصرفی.

بیانات در دیدار مسئولان وزارت‌خانه‌های صنایع و بازرگانی / ۱۳۸۰/۰۲/۱۰

ما با مدیریت دلسوز و کارآمد، با احساس تعهد و به کار گرفتن ابتکارها و استعدادهای انسانی، می‌توانیم همه بن‌بست‌ها را باز کنیم. ما در این زمینه چیزی کم نداریم. من مکرر عرض کرده‌ام که هر جا مدیریتهای متعهد، مومن و دلسوز بر سرکار بودند و با عقل و درایت و ایمان و تعهد نسبت به مردم و نظام اسلامی کار کردند، ما توفیق پیدا کردیم. شما به عرصه کشور نگاه کنید؛ ما در زمینه بخشی از پیچیده‌ترین صنایع - که یک روز صنعتگران این کشور حتی فکرش را نمی‌کردند - به خاطر مدیریتهای کارآمد، به حد مطلوب رسیدیم. بسیاری از بیگانگان، دشمنان و رقیبان حتی حاضر نیستند این واقعیت را باور کنند؛ ولی بالاخره باور می‌کنند؛ چون آثارش را در گوشه کنار می‌بینند. ما در بخشهای صنعت دفاعی از کجا به کجا رسیده‌ایم؟ در دوران جنگ، ما در تولید ساده‌ترین مهمات این کشور مشکل داشتیم؛ اما امروز بخشی از ابزارهای بسیار پیچیده - که خیلی از کشورهایی که نسبت به ما سابقه بیشتری در صنعت دارند، از آن محرومند - به وسیله همین جوانان متعهد و مدیران دلسوز، در بخشهای دفاعی ما ساخته می‌شود. توانایی صنعتی، قابل انحصار نیست. اگر در جایی استعداد و ظرفیتی وجود دارد، به کل بخش صنعت قابل تعمیم است. در بخشهای تولیدی دیگر نیز همین‌طور است. ما دهها سد در این کشور ساختم. بنده به یاد می‌آورم که اوایل انقلاب در یکی از سدها نشت آب وجود داشت. آن روز بعضی افراد جمع شدند و گفتند: همان مهندسهایی که این سد را ساخته‌اند، باید بگوییم از فلان کشور اروپایی بیایند و جلو نشت آب را از این سد بگیرند. اما همین جوانان و نیروهای مومن و متعهد و همین مدیران دلسوز ما در این چند سال، دهها سد ساخته‌اند. امروز بزرگترین سد منطقه را - که سد کرخه است - بچه‌های سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ساخته‌اند. چهار، پنج سال قبل از این، هنگامی که سد کرخه را می‌ساختند، من رفتم از آن بازدید کردم؛ دیدم روی کوه روبه‌روی سد با خط درشت - که از چند کیلومتری خوانده می‌شد - این فرمایش امام را نوشته‌اند که «ما می‌توانیم». بله، می‌توانیم. هم در بخش بازرگانی و سایر بخشهای خدمات، هم در بخش صنعت و معدن و هم در بخش کشاورزی، باید مدیریت دلسوز و متعهد زمام کار را در دست گیرد. سیاستهای کلی اعلام‌شده در این بخشها هیچ ابهامی ندارد. من نمی‌دانم مسئولان بخشهای گوناگون صنعت آیا این سیاستها را مورد توجه قرار داده‌اند و مطالعه می‌کنند یا نه؟ برنامه‌ها اگر طبق این سیاستها تدوین و با مدیریت اجرا شود، ما به طور محسوس شاهد گشایش کارها و راهها خواهیم بود. در بخش کشاورزی و دامداری - که یکی از بخشهای مهم ماست - اساس توجه باید به این باشد که ما در محصولات اصلی مصرفی کشور، به خودکفایی برسیم؛ همچنانی که در یک وقت این کار تجربه شد و جهاد سازندگی در چند سال گذشته، کشور را از واردات مواد لبنی بی‌نیاز کرد. مردم ما ناچار بودند پنیر و بقیه مواد لبنی وارد شده از خارج را مصرف کنند؛ اما امروز احتیاجی ندارند؛ چون خودکفایی پیدا شد و ما امروز صادر هم می‌کنیم. اخیرا مسوولان بخش کشاورزی به بنده اطلاع دادند که قادرند کشور را در زمینه موارد مصرفی اصلی کشور به خودکفایی برسانند؛ یعنی ما گندم و برنج و روغن نباتی و ذرت وارد نکنیم. ما این توانایی را داریم؛ اما همت و تعهد

و ایمان و اعتقاد به نظام اسلامی و ترس از مواخذه الهی در مدیر لازم است تا این کارها بشود. اگر مدیران این چیزها را در خود رعایت کنند، آن موفقیت حاصل خواهد شد.

بیانات در دیدار مسئولان وزارت‌خانه‌های صنایع و بازرگانی / ۱۳۸۰/۰۴/۱۰

پدیده قاچاق و قاچاق‌فروشی، ضربه به اقتصاد و هویت ملی کشور و همه‌ی برنامه‌ریزی‌هاست. این از لحاظ شرعی، یک عمل ممنوع و حرام قطعی است؛ چون موجب افساد است. جای مقابله با فساد قاچاق، فقط مرزها نیست. جنس قاچاق را باید دنبال کرد، تا آنجایی که در معرض فروش قرار داده می‌شود. جنس قاچاق، تولید داخلی را تضعیف، اشتغال ناسالم را ترویج و اشتغال سالم را محدود می‌کند. بخش بازرگانی و بخش تولید و صنعت می‌توانند به هم کمک کنند. بازرگانی کشور می‌تواند در خدمت ترویج تولیدات داخلی قرار گیرد. ما بحمد الله در بخش‌های مختلف اقتصادی و در اصناف مختلف، انسان‌های مومن، خدوم، علاقه‌مند و دلسوز زیاد داریم؛ چرا باید به این انگیزه‌های پاک و مطهر بدبین بود؟ همین اصناف و بازار کسانی بودند که در دوران اختناق به این نهضت کمک کردند. امام فرمود، اصناف بازاری قدرت‌مند نهضتند. همین‌طور هم بود؛ این‌ها تلاش و مجاهدت کردند. تاجر و کاسب بازاری سرمایه‌ی خودش را در معرض تطاول ماموران بی‌انصاف رژیم سفاک گذشته قرار داد، برای اینکه به مرجع تقلید و به دین خود و نهضت اسلامی کمک کند. این‌ها را نباید فراموش کرد. در ماه‌های قبل از پیروزی انقلاب، صنعتگران و کارگران کشور بزرگترین ضربه را بر پیکر رژیم پوسیده‌ی سفاک پهلوی وارد کردند. این‌ها را نباید فراموش کرد. در دوران جنگ، کارگران و بسیاری از صنعتگران ما، با فداکاری توانستند حرکت صنعتی را در کشور از توقف و رکود و مرگ نجات دهند. مردم، مومن و متعهدند. مسئولان باید با همان روحیه تعهد، علاقه‌مندی به مصالح مردم، توجه به مصالح عالی‌ی انقلاب و پاک‌دامنی و پاک‌دستی، این حرکت عظیم را ادامه دهند.

بیانات در دیدار مسئولان وزارت‌خانه‌های صنایع و بازرگانی / ۱۳۸۰/۰۴/۱۰

امیدواریم دولتی که بر سر کار خواهد آمد، با همکاری مجلس، به اقتصاد سالم کشور، اهمیت حقیقی دهد. اینها به نشست‌ن و بررسی علمی کردن و راهکارها را پیدا کردن احتیاج دارد. با گفتن نمی‌شود؛ باید اقدام و پیگیری کند و موانع تولید بهینه و تکمیل چرخه صنعتی و موانع صادرات و سرمایه‌گذاریهای داخلی کشور را بشناسد و آنها را بر طرف کند. اگر امکان جذب سرمایه‌های خارجی در کشور فراهم می‌شود، به معنای حقیقی کلمه منافع ملت و هویت ملی را در نظر بگیرد و مصالح کشور را قربانی نکند. این‌طور نباشد که یک جهت را مورد توجه قرار دهیم و جهات دیگر را فراموش کنیم. جذب سرمایه‌های خارجی باید به شکلی باشد که اقتصاد کشور از آن سود ببرد، نه زیان. ما بعضی از رشدها و شکوفاییهای بادکنکی را در برخی از کشورهای شرق آسیا دیدیم.

بیانات در دیدار جمعی از کشاورزان / ۱۳۸۰/۱۰/۱۲

در باب کشاورزی و کشاورزان آنچه که در کشور ما بسیار مهم است، این است که این ملت عزیز و سربلند، در امر تغذیه و تهیه مواد غذایی اصلی خود، نباید به بیرون مرزها هیچ احتیاجی داشته باشد. از اول انقلاب تا امروز، تکیه بر مساله کشت و زرع، برای تامین این منظور بوده است. اگر یک ملت به دست خود و با ابتکار و نیروی خود، تولید و مصرف کند و حتی بتواند شعاع مصرف تولیدات خود را در بیرون مرزهایش گسترش دهد، به مفهوم خاص و مهمی از اقتدار دست خواهد یافت. این نیاز کشور ماست. تاکید جمهوری اسلامی از آغاز تا امروز بر روی مساله کشاورزی، عمدتاً به این خاطر است. ما برای گندم و برنج و روغن و لبنیات و خوراک دام و بقیه مصارف عمده و اصلی کشورمان نباید نیازمند دیگران باشیم. بحمدالله امکانات طبیعی و انسانی در کشور وجود دارد و من امیدوارم حرکت اساسی و صحیحی در این باره انجام گیرد، که البته مقدمات آن شروع شده است.

بیانات در دیدار کارگزاران نظام / ۱۳۸۲/۰۵/۱۵

پیوستن به سازمان تجارت جهانی از نظر من کاری است مثبت؛ اما هنگامی که ما زیرساخت‌های لازم را برای این کار داشته باشیم، که الآن این را نداریم. الآن برداشتن تعرفه‌ها و رفتن داخل سازمان تجارت جهانی، یعنی هضم شدن در یک اقتصاد برتر، بدون امکان رقابت؛ یعنی کم شدن و غرق شدن؛ یعنی همین تولید داخلی را هم که تا امروز با زحمت و خون دل فراهم شده، از دست دادن و نابود کردن. بله؛ سازمان تجارت جهانی میدان گسترده‌ای برای فعالیت است؛ اما باید قدرت شنا داشته باشیم. آن روز من گفتم این کار مثل این است که ما یک تیم فوتبال را به مسابقات جام جهانی بفرستیم؛ درحالی‌که اعضای آن هیچ تمرینی نکرده باشند. نتیجه‌ی این کار این است که ما بیست تا گل می‌خوریم و برمی‌گردیم! ما باید آمادگی را فراهم کنیم و عجله هم نداشته باشیم. پنج سال دیگر شد، ده سال دیگر شد، دیر نمی‌شود. اول باید زیرساخت‌های اقتصادی مستحکم شود و ما خاطر جمع شویم، بعد با خیال راحت و با میل وارد صحنه شویم. الآن توصیه‌ی هضم شدن در اقتصاد جهانی، برای اقتصاد ملی و مستقل ما سم مهلکی خواهد بود.

بیانات در دیدار رئیس‌جمهور و اعضای هیات دولت / ۱۳۸۲/۰۶/۰۵

باید به طرف مصرف تولیدات داخلی رفت. وقتی می‌خواستند ساختمان اجلاس بین‌المللی را بسازند- ساختمانی که امروز ما پش را می‌دهیم- مهندسان آن اینجا آمدند. من به آن‌ها گفتم تصمیم قطعی بگیرد که در این ساختمان هیچ مصالح خارجی به کار نرود. فقط در آخر کار در بخشی از کارهای صوتی و الکترونیکی و استفاده از موکت نسوزی که در داخل نمی‌توانیم تولید کنیم، از تولیدات خارجی استفاده کردند. این ساختمان به آن عظمت، نود و چند درصد مصالحش از تولیدات داخلی است. بنده در قضیه ساخت آن ساختمان چند بار قاطع این موضوع را گفتم و ابلاغ کردم که رفتند و دنبال کردند و شد. ما می‌توانیم؛ این همه تولید داخلی داریم؛ چینی، بلور و کارهای چوبی به این خوبی داریم، که باز آقایان و بخصوص این شرکتها از خارج می‌آورند!

سند چشم‌انداز جمهوری اسلامی ایران در افق ۱۴۰۴ / ۱۳۸۲/۰۸/۱۲

در تهیه، تدوین و تصویب برنامه‌های توسعه و بودجه‌های سالانه، این نکته مورد توجه قرار گیرد که شاخص‌های کمی کلان آن‌ها از قبیل نرخ سرمایه‌گذاری، درآمد سرانه، تولید ناخالص ملی، نرخ اشتغال و تورم، کاهش فاصله‌ی درآمد میان دهک‌های بالا و پایین جامعه، رشد فرهنگ و آموزش و پژوهش و توانایی‌های دفاعی و امنیتی، باید متناسب با سیاست‌های توسعه و اهداف و الزامات چشم‌انداز، تنظیم و تعیین گردد و این سیاست‌ها و هدف‌ها به صورت کامل مراعات شود.

بیانات در دیدار مردم قزوین / ۱۳۸۲/۰۹/۲۵

نظام جمهوری اسلامی و کشور عزیز و بزرگ و غنی طبیعی ما در تحولات جهانی، هم با فرصتهایی مواجه است، هم با تهدیدهایی. ما فرصتهای زیادی در پیش روی خود داشتیم و داریم. برای مسئولان مهم‌ترین مسئله این است که از همه‌ی فرصتهایی که پیش می‌آید، با حفظ عزت ملی، برای پیشرفت کشور- هم از لحاظ مادی و هم از لحاظ معنوی- استفاده کنند. هدف جمهوری اسلامی فقط این نیست که با ارقام و اعداد، تولید ناخالص ملی را در مجموع رقم بالایی نشان دهد؛ این کافی نیست. ما معتقدیم در کشور باید عدالت باشد و ثروت ملی میان همه‌ی مردم تقسیم شود. این آرزوی بزرگ ماست و برای آن تلاش و مبارزه می‌کنیم.

بیانات در دیدار جمعی از کشاورزان / ۱۳۸۲/۱۰/۱۲

یکی از اساسی‌ترین کارها این است که در باب کشاورزی و محصولات کشاورزی، سیاستها ثابت، ماندگار و پیگیری شده باشد و به مسائل تولیدکنندگان کشاورزی رسیدگی شود. این‌طور نباشد که یک سال ما به‌خاطر کمبود پیاز، پیاز وارد کنیم؛ اما سال بعد که کشاورز ما پیاز تولید کرد، این محصول در انبارها بپوسد. کشور ما

مستعد است. دیدید سال گذشته بحمدالله بارندگی خوبی شد و کشور تقریباً در تولید گندم خودکفا گردید. این همان چیزی بود که من تأکید می‌کردم و بحمدالله مسوولان، خودکفایی گندم را دنبال کردند. البته گندم یکی از مواد لازم ماست؛ در بقیه مواد لازم مثل لبنیات، روغن و گوشت هم باید کشور کاملاً خودکفا و غنی شود و بتواند این محصولات را صادر کند. ما باید این مسأله را دنبال کنیم، و این به نظر ما کاملاً ممکن است. ما دشتهای وسیع و خوبی داریم. در همین منطقه بم دشت وسیع بسیار خوبی وجود دارد. در خوزستان دشتهای وسیع عجیبی هست که باید استحصال شود و به کار بیفتد. از لحاظ آمادگی برای کشاورزی، کشور مستعدی داریم؛ بنابراین باید همت کنیم.

من به شما کشاورزان عزیز عرض می‌کنم که این کار را به عنوان یک کار سازنده، اثرگذار و یک کار مقدس دنبال کنید. ان‌شاءالله سیاستهای مسوولان هم به کمک شما بیاید و همان‌طور که اشاره کردند، تولید کشاورزی، اقتصادی، سودآور و تشویق کننده برای سرمایه‌گذاری شود و در سایه این تحرک عظیم، مردم احساس راحتی کنند و از لحاظ غذا احساس امنیت نمایند و کشور بتواند کار خودش را انجام دهد.

بیانات در مراسم پانزدهمین سالگرد رحلت امام خمینی (رحمه‌الله) / ۱۳۸۲/۰۲/۱۲

عدالت اجتماعی یکی از مهم‌ترین و اصلی‌ترین خطوط در مکتب سیاسی امام بزرگوار ماست. در همه‌ی برنامه‌های حکومت- در قانون‌گذاری، در اجرا، در قضا- باید عدالت اجتماعی و پر کردن شکافهای طبقاتی، مورد نظر و هدف باشد. اینکه ما بگوییم کشور را ثروتمند می‌کنیم- یعنی تولید ناخالص ملی را بالا می‌بریم- اما ثروتها در گوشه‌یی به نفع یک عده انبار شود و عده‌ی کثیری هم از مردم دستشان خالی باشد، با مکتب سیاسی امام نمی‌سازد. پر کردن شکاف اقتصاد در بین مردم و رفع تبعیض از استفاده‌ی از منابع گوناگون ملی در میان طبقات مردم، مهم‌ترین و سخت‌ترین مسئولیت ماست. همه‌ی برنامه‌ریزان، قانون‌گذاران، مجریان و همه‌ی کسانی که در دستگاه‌های گوناگون مشغول کار هستند، باید این را مورد توجه قرار دهند و یکی از مهم‌ترین شاخصهای حرکت خود به حساب آورند.

بیانات در دیدار رئیس‌جمهور و اعضای هیات دولت / ۱۳۸۲/۰۶/۰۴

دوستان به مسأله‌ی کوچک کردن، خصوصی‌سازی و حجم زیاد و فربه‌ی دولت اشاره کردند، که این‌ها همه مورد تأیید است. من این نکته را عرض کنم: ما در زمینه‌ی همه‌ی فعالیتهای گوناگون اقتصادی و تولیدی کشور و حواشی آن، باید توجه کنیم که ما هم توسعه محوریم، هم عدالت‌محور. ما طبق برخی از سیاستهایی که امروز در دنیا رایج است و طرفداران زیادی هم دارد، نیستیم که صرفاً به رشد تولیدات و رشد ثروت در کشور فکر کنیم و به عدالت در کنار آن، فکر نکنیم؛ نه، این منطق ما نیست. نوآوری نظام ما همین است که می‌خواهیم عدالت را با توسعه و با رشد اقتصادی در کنار هم و باهم داشته باشیم و این‌ها باهم متناقض نیستند. ما دیدگاهی که تصور کند این‌ها باهم نمی‌سازند و یا باید این را انتخاب کرد یا آن را، قبول نداریم. این نکته باید در همه موارد؛ هم در کاهش حجم دولت، هم در مسأله‌ی خصوصی‌سازی، هم در نگاه کلی به مسائل اقتصادی و هم در تقسیم منابع میان بخش خصوصی و بخش تعاونی و بخش دولتی رعایت شود.

بیانات در دیدار جمعی از مهندسان / ۱۳۸۲/۱۲/۰۵

من قبلاً در مصاحبه‌ی بی، بعد از آن که از سد در بازدید کردم، این نکته را گفتم؛ شاید شما هم شنیده باشید. بعد از آن که شرکتهای خارجی قسمتی از سد در ما را ساختند، برای مدت کوتاهی بهره‌برداری از نیروگاه آن را به یک شرکت داخلی دادند. بعد می‌خواستند ظرفیت نیروگاه را دو برابر کنند. یک شرکت امریکایی که متعهد شد باید ظرفیت نیروگاه را دو برابر کند، وقتی دید بهره‌بردار، ایرانی است، گفت اینها باید بیرون بروند؛ بنابراین اجازه نداد. دولت ایران بهره‌بردار ایرانی را بیرون کرد و بهره‌برداری از نیروگاه در را به یک شرکت ایتالیایی داد؛ آن وقت امریکایی‌ها ظاهراً حاضر شدند بیایند پنجاه درصد دیگر نیروگاه را تکمیل کنند. بنابراین به ایرانی اصلاً اجازه داده نمی‌شد؛ حتی در زمینه‌ی بهره‌برداری. برای همین هم هست که ما در زمینه‌ی ساخت - چه ساختههای صنعتی، چه سازه‌های ساختمانی، عمران و مهندسی‌های گوناگون در آن زمان - واقعا یک چیز قابل ذکر و قابل عرضه‌ی بی که ساخت ایرانی باشد، نداریم؛ درحالی که نیروهای ما همان نیروهای نسل امروز از نسل دیروز متمایز و متفاوت نیست. همین جوانهایی که امروز توانسته‌اند این سد‌ها، این نیروگاه‌ها، این بزرگراه‌ها، این خط آهن‌ها، این کارخانجات گوناگون، این طراحی ماشین‌ها و هواپیماها، این سلاح‌های نظامی و این فناوری پیچیده‌ی هسته‌ی بی را تولید کنند، در نسل گذشته‌ی ما هم بودند؛ اما از این چیزها خبری نبود. این بزرگترین خدمت انقلاب به کشور است. به نظر من در زمینه‌ی علمی، بزرگترین خدمت این است که این باور را به ما ایرانی‌ها بخشید که ما می‌توانیم؛ همان تعبیری که امام کردند: «ما می‌توانیم».

آن روز به ما می‌گفتند شما بروید لوله‌نگ بسازید؛ آفتابه‌های گلی بی که آن وقت ها می‌ساختند؛ یعنی آفتابه‌ی حلبی هم نه! ما حتی دسته‌ی بیل را هم از خارج وارد می‌کردیم؛ همچنین بقیه‌ی چیزهای مورد مصرف و مورد نیاز روزافزون صنعتی را. سطح زندگی پیشرفت می‌کرد و نیازهای فراوان روز به روز پیش می‌آمد؛ همه‌ی اینها را ما باید از دیگران می‌گرفتیم و وارد می‌کردیم. برنامه‌ریزان آن وقت افتخار هم می‌کردند! سال ۴۴ یا ۴۵ در مشهد به دیدن دوستی رفته بودیم و تصادفاً یکی از نمایندگان مجلس شورای ملی آن روز هم به این جلسه آمده بود. دوره‌ی جوانی و پرشوری ما بود و از وابستگی و تسلط بیگانگان و این گونه مطالب حرفهایی زدیم؛ بی توجه به این که این آقا نماینده‌ی مجلس است. نماینده‌ی مجلس آن وقت - یعنی کسی که دربار لیست داده بود که ایشان باید نماینده‌ی فلان جا شود؛ آن وقت که انتخابات نبود - در جواب من یک مقدار با تفرعن و تکبر و احم و تخم حرفهایی زد؛ از جمله این که گفت شما چه می‌گویید و به چه چیزی اعتراض می‌کنید؟ امروز اروپایی‌ها و غربی‌ها مثل نوکر دارند برای ما کار می‌کنند. ما نفت داریم، پول داریم، پول می‌دهیم و آنها کارگر مایند و مثل نوکر دارند برای ما کار می‌کنند! این، منطق یک نماینده‌ی مجلس آن روز است! دوره‌ی انحطاط که می‌گویم، یعنی این. فکر این بود که ما چرا تولید کنیم؟ چرا بسازیم؟ چرا یاد بگیریم؟ ما در خانه‌های خود مثل آقاها می‌نشینیم، برایمان می‌آورند و وسایل لازم را در اختیار ما می‌گذارند؛ ما هم پول نفت داریم، می‌دهیم و زندگی اشرافی می‌کنیم. این، منطق آن روز یک دولتمرد در سطح بالا بود. فرهنگ حاکم آن روز بر دستگاه‌های اداره‌کننده‌ی کشور، همین بود؛ لذا آن صد سال، دوره‌ی انحطاط ماست. انقلاب این را به هم زد.

بیانات در دیدار مردم کرمان / ۱۳۸۲/۰۲/۱۱

انقلاب اسلامی و نظام اسلامی کشور را از وابستگی نجات داد؛ این قیدوبندها را برداشت و راه ملت را باز کرد. امروز کشور در صنعت، در تولید، در فناوری، در علم، در تهیه‌ی زیرساخت‌های اساسی برای بنای آینده‌ی کشور، با قبل از انقلاب قابل مقایسه نیست. وقتی آمارها و شاخص‌ها را نگاه می‌کنیم، بعضی از موارد صدها درصد، بعضی از موارد هزار درصد، و بعضی از موارد هزارها درصد در شاخص‌های اساسی پیشرفت پیدا شده است.

بیانات در دیدار کارکنان مجتمع مس سرچشمه / ۱۳۸۲/۰۲/۱۸

ما ملت بااستعدادی هستیم؛ تاریخ و میراث فرهنگی ما به این گواهی می‌دهد. این که ما می‌توانیم ظرفیتهای تولید را افزایش دهیم، کمیت‌ها را بالا ببریم، کیفیت‌ها را روز به روز بهتر کنیم و زوایای ناشناخته را در بخش‌های صنعت، معدن، کشاورزی، دانش، فنون و بقیه‌ی بخش‌های مجموعه‌ی زندگی انسان روز به روز بیشتر شناسایی کنیم، نشانه‌ی رحمت و توفیق الهی است. اگر همین جد و جهد را دنبال کنیم، رحمت الهی ادامه پیدا خواهد کرد و ما عزم و اراده‌ی راسخ داریم که این راه را تا آخر برویم.

بیانات در دیدار زائرین و مجاورین حرم مطهر رضوی / ۱۳۸۵/۰۱/۰۱

کشور ما امکانات یک کشور پیشرفته را دارد؛ ما از لحاظ نیروی انسانی و استعدادهای طبیعی و بشری می‌توانیم یکی از پیشرفته‌ترین کشورهای عالم بشویم. بعد

از انقلاب، حضور در این میدان پیشرفت، آغاز شده است؛ البته در منطق جمهوری اسلامی، توسعه و پیشرفت بدون عدالت معنی ندارد؛ آن وقت پیشرفت همراه با عدالت، کار خستگی‌ناپذیر، اراده‌ی مستحکم، برنامه‌ریزی دقیق و بالاتر از همه‌ی آنها، همراهی و کمک بی‌دریغی از مردم را طلب می‌کند، تا بتوانند در کشور پیشرفت شایسته‌ی این ملت را، همراه با عدالت به وجود آورند. اگر بخواهیم این پیشرفت، همراه با عدالت نصیب کشور و ملت ما شود، باید با بهره‌مندی از همه‌ی تلاش‌هایی که دولت‌های گذشته کرده‌اند و فرآورده‌هایی که بر اثر تلاش‌های مسئولان گذشته برای ملت پدید آمده است، بر خلاقیت و تولید همت بگماریم؛ خلاقیت و تولید، ما این‌ها را لازم داریم، تولید یعنی چه؟ مقصودم فقط تولید کالا نیست؛ تولید در یک گستره‌ی وسیع باید شعار ملت باشد. تولید کار، تولید علم، تولید فناوری، تولید ثروت، تولید معرفت، تولید فرصت، تولید عزت و منزلت، تولید کالا و تولید انسان‌های کارآمد؛ این‌ها همه تولید است. رمز سعادت ملت ما در این است که در این گستره‌ی وسیع، هم دولت و هم ملت، بر این تولید همت بگماریم. این تامین‌کننده‌ی امنیت ملی و اقتدار و پیشرفت کشور است؛ این یک جهاد است. من امروز به شما عرض می‌کنم، هم به مسئولین و ماموران دولتی و هم به آحاد مردم، به خصوص به شما جوانها؛ این یک جهاد است. امروز تولید علم، تولید کار، تولید ابتکار، تولید کالا، کالای مورد نیاز مردم، تولید انسان کارآمد، تولید فرصت و تولید عزت، هرکدام از این‌ها یک جهاد است. مجاهد فی سبیل الله تولیدکننده است؛ باید هم علم را بیاموزیم و هم علم را تولید کنیم. ما باید یک کشور عالم بشویم. در یک روایتی از امیرالمومنین نقل شده است که فرمود: «العلم سلطان، من وجده صالح و من لم یجده صلیل علیه»؛ یعنی علم اقتدار است، علم مساوی است با قدرت؛ هرکسی که علم را پیدا کند، می‌تواند فرمانروایی کند؛ هر ملتی که عالم باشد، می‌تواند فرمانروایی کند؛ هر ملتی که دستش از علم تهی باشد، باید خود را آماده کند که دیگران بر او فرمانروایی کنند. ما باید علم را با همه‌ی معنای کامل آن به عنوان یک جهاد دنبال کنیم؛ این را من به جوانها، استادان و دانشگاه‌ها می‌گویم. علاوه بر این، علم مجرد و به تنهایی هم کافی نیست؛ علم را باید وصل کنیم به فناوری، فناوری را باید وصل کنیم به صنعت، و صنعت را باید وصل کنیم به توسعه‌ی کشور. صنعتی که مایه‌ی توسعه و پیشرفت کشور نباشد، برای ما مفید نیست؛ علمی که به فناوری تولید نشود، فایده‌ای ندارد و نافع نیست. وظیفه‌ی دانشگاه‌ها سنگین است؛ وظیفه‌ی آموزش و پرورش سنگین است؛ وظیفه‌ی مراکز تحقیقاتی و مراکز پژوهشی سنگین است.

بیانات در دیدار زائرین و مجاورین حرم مطهر رضوی / ۱۳۸۵/۰۱/۰۱

من می‌خواهم بگویم؛ ایها الناس! هرکدام هرچا هستید، بلند شوید، یک‌قدم به جلو بیایید؛ اگر در عالم عبادتید، یک‌قدم به جلو بیایید؛ در عالم تحصیل، یک‌قدم به جلو بیایید؛ در تولید یک‌قدم به جلو بیایید؛ کارگر، یک‌قدم جلو؛ کارفرما، یک‌قدم جلو؛ استاد، یک‌قدم جلو؛ دانشجو، یک مقدم جلو؛ مامور دولتی، یک‌قدم جلو؛ محقق حوزه و دانشگاه، یک‌قدم جلو. در آیین و فرهنگ پیامبر اعظم توقف نیست، ایستادن نیست، وامانده شدن نیست، تخریب نیست و نومیدی وجود ندارد؛ پیامبر ما با نومیدی جنگید. مسلمان سرشار از امید است.

البته ما دشمنانی داریم و آنها این حرکت به جلو را برای ملت ما نمی‌پسندند. جلودار این دشمنان هم رژیم ایالات متحده‌ی امریکاست. حرف سردمداران سیاست امریکا با ملت ایران چیست؟ توجه کنید من حرف دل گردانندگان سیاسی امریکا را برای شما بیان کنم؛ حالا حرف‌های گوناگونی می‌زنند؛ اما حرف دل آنها یک‌کلمه است؛ آنها می‌گویند: ای ملت ایران! آن چیزی را که انقلاب شما از ما گرفته است، آن را به ما برگردانید. آنها می‌گویند قبل از انقلاب ما بر کشور شما سیطره‌ی اقتصادی، سیاسی و فرهنگی داشتیم؛ رئیس کشور شما برای تصمیم‌های بین‌المللی‌اش از سفیر ما اجازه می‌گرفت. این واقعیتی است. در قضیه نفت، معاملات بین‌المللی، روابط گوناگون سیاسی دیپلماسی و حتی در نوع برخورد با مردم، شاه پهلوی ملعون برای اقدامات خود با سفیر امریکا و سفیر انگلیس مذاکره می‌کرد. آنچه را آنها می‌خواستند و می‌پسندیدند، این‌ها اجرا می‌کردند. می‌گویند ما بر کشور شما این سلطه را داشتیم، انقلاب آمد و ما را بیرون کرد؛ این را به ما برگردانید تا ما دوباره بر کشور شما سلطه پیدا کنیم. حرف آمریکاییها این است. حالا اسم حقوق بشر را می‌آورند، اسم انرژي اتمی را می‌آورند، اسم دموکراسی را می‌آورند و تهمت تروریست می‌زنند؛ این‌ها حرف است. حرف واقعی همان است؛ می‌گویند اجازه بدهید بار دیگر دولت‌های شما را ما تعیین کنیم، بر اقتصاد شما ما حکومت کنیم و ما باشیم که تعیین کنیم شما در قطب‌بندیهای جهانی کجا باشید؛ همچنان که نسبت به بعضی از دولت‌های دیگر این‌طورند. از ملت ایران این توقع را دارند. بیست و هفت سال است آمریکاییها با ملت ایران در این چالش‌اند. امروز با گذشته تفاوتی نکرده است. آنچه که امروز آمریکاییها از خود بروز می‌دهند، همان چیزی است که در طول بیست و هفت سال نسبت به ملت ایران، همیشه در ذهنشان بوده است. ابزارشان هم عبارت است از تهدید، ارعاب، تبلیغات جنگ روانی، دلسرد کردن مردم، نومید کردن مردم، ایجاد دودستگی و تحریک عصبیتها؛ اگر بتوانند، ابزار دشمنان ملت شما این‌هاست. فشار بیاروند- فشارهای فرسایشی- و با تبلیغات این‌ها را برجسته، بزرگ و درشت کنند؛ برای اینکه در مردم احساس عدم امنیت به وجود آورند، برای اینکه مردم در موقعیتشان، آینده‌شان و کفایت مسئولان‌شان تردید و شک و شبهه پیدا کنند؛ کار دشمن این‌هاست. فشار بیاروند، شاید بتوانند مسئولان کشور را در تصمیم‌گیری‌های بزرگ خودشان دچار تزلزل کنند؛ کار دشمن این‌هاست؛ ابزار دشمن این‌هاست؛ دشمن ابزار دیگری ندارد. تهدید می‌کند که ما ملت ایران را تحریم خواهیم کرد؛ مگر تا حالا تحریم نکردید؟! مگر تا حالا ملت ایران دچار تحریم شما قدرتهای زورگو نبوده است؟! اگر ما امروز پیشرفتی پیدا کرده‌ایم و در علم، صنعت و برخی از صنایع، در منطقه حرف اول را می‌زنیم، این‌ها در همین شرایط تحریم برای ما پیش آمده است. ما پیشرفت نظامی پیدا کرده‌ایم؛ پیشرفت علمی پیدا کرده‌ایم؛ در زمینه‌های پزشکی پیشرفتهای شگفت‌آور پیدا کرده‌ایم؛ در زمینه‌ی صنعت، در برخی از صنایع بسیار پیچیده که دنیا تصور نمی‌کرد، ما پیشرفت پیدا کرده‌ایم. ما در زمینه‌ی علوم زیستی پیشرفت پیدا کرده‌ایم؛ علوم دانش‌هایی را که دارندگان آنها، هرگز اجازه نمی‌دهند غیر از یک مجموعه‌ی کوچک خودشان، کسی به آنها دست پیدا کند؛ ما به این دانشها دست پیدا کرده‌ایم. همه‌ی این‌ها در شرایط تحریم به وجود آمده است. اگر تحریم نمی‌کردند، شاید به اینجا نمی‌رسیدیم؛ اگر پول ما را می‌گرفتند، سلاحهای دسته چندم خودشان را به ما می‌دادند، ما به فکر نمی‌افتادیم که از ابتکار و استعداد جوانانمان استفاده کنیم؛ امروز هواپیما هم تولید کنیم، تانک هم تولید کنیم، موشک هم تولید کنیم و از بسیاری از کشورهای منطقه در این تولیدات جلوتر باشیم. اگر بازارها را باز می‌کردند، هرچه می‌خواستیم به ما می‌دادند، پول ما را می‌گرفتند، توی جیبشان می‌ریختند و امروز هم ما به این پیشرفتها نرسیده بودیم. ما را از تحریم می‌ترسانید؟!!

بیانات در دیدار مسئولان و کارگزاران نظام جمهوری اسلامی / ۱۳۸۵/۰۲/۲۹

ما احتیاج داریم که از سرمایه‌گذاری حمایت بشود؛ کارآفرینی بشود؛ تولید داخلی ترویج بشود؛ با قاچاق و فساد مجذانه مبارزه بشود؛ اشتغال به عنوان یک مبنای اصلی و یک هدف مهم دنبال بشود؛ ثبات و شفافیت و انسجام سیاستها و مقررات اقتصادی انجام بشود - مقررات اقتصادی‌ای که امروز یک چیزی بگویم، فردا عوضش بکنیم، فایده‌ای ندارد - مقررات اقتصادی و قوانین ما باید هم ثبات داشته باشند که مردم بتوانند روی آن برنامه‌ریزی کنند، هم باید منسجم باشد و با هم بخواند و شفاف باشد. بازاربایی جهانی، یکی از مهمترین وظایف برای رونق اقتصادی کشور است - که جزو کارهایی است که ما نکرده‌ایم و جزو کم‌کاریهای ماست - و اطلاع‌رسانی کامل از فعالیتها و برنامه‌ها؛ ما بایستی اینها را در نظر داشته باشیم. البته برنامه‌های راهبردی اساسی کشور نباید از نظر دور بماند؛ مسئله‌ی ذخایر ارزی مطمئن که کشور بتواند با شوکهای اقتصادی و ارزی مقابله کند؛ تامین منابع تولید و سرمایه‌گذاری؛ برنامه‌های راهبردی تولید و انتقال آب و انرژي در کشور، جزو مسایلی است که ما در چند سال آینده بشدت نیازمان به آنها محسوس خواهد شد؛ اینها بایستی با جدیت دنبال بشود؛ اینها جزو همان مقوله‌ی رونق اقتصادی کشور است.

بیانات در اجتماع زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی / ۱۳۸۷/۰۱/۰۱

ما می‌خواهیم کشور ثروتمند بشود؛ ما می‌خواهیم سرمایه‌گذاری در بخشهای تولیدی در کشور عمومیت پیدا کند. امروز ثروتمندان زیادی در کشور ما هستند که برخوردار از ثروتند؛ این ثروت را می‌توانند در سرمایه‌گذاریهای سودمند و افتخارآفرین به کار بزنند؛ هم برای خودشان سود دارد، هم برای مردم سود دارد و هم مایه‌ی

رضای خدا می‌شود؛ سرمایه‌گذاری ثروتمندان در کارهایی که به تولید کشور و به افزایش محصول در درون کشور- با بهره‌دهی بالا- منتهی می‌شود، یک عبادت و یک ثواب است. این راه باز است؛ می‌توانند سرمایه‌گذاری کنند، تولید ثروت کنند؛ مدیریت کشور هم مراقبت کند که همه طبقات برخوردار بشوند و طبقات ضعیف هم بتوانند از فرصتها استفاده کنند تا از ضعف خارج بشوند؛ همه توانایی پیدا بکنند. ما در این سی سال خیلی جلو رفتیم. تا اینجا دشمن ما مغلوب شده است؛ تا این ساعت و این روز دشمنان ملت ایران- یعنی شبکه‌ی شیطنانی صهیونیسم و رژیم مستکبر آمریکا- از ملت ایران شکست خورده‌اند.

بیانات در دیدار کارگران و کارآفرینان / ۱۳۸۷/۰۲/۰۴

ملت ایران باید قدر جامعه‌ی کارگری خود را بداند. ما باید در عرف مفاهیم دینی و اجتماعی خودمان، برای کلمه‌ی «کارگر» قداست قائل باشیم. کارگر یک قداست دارد. کارگر آن کسی است که دارد کار می‌کند تا ملت و کشورش به عزت استقلال دست پیدا کند. این باید برای همه‌ی ما به عنوان یک باور قطعی در بیاید. همه بدانیم که کارگر چقدر اهمیت دارد. این عنوان «کارگر» شامل همه‌ی کسانی است که دارند کار می‌کنند برای پیشرفت کشور، برای توسعه‌ی تولید در کشور، برای بهبود وضع کار در کشور.

بیانات در دیدار زائران و مجاوران بارگاه حضرت علی بن موسی الرضا / ۱۳۸۸/۰۱/۰۱

پیشرفت اگر با عدالت همراه نباشد، پیشرفت مورد نظر اسلام نیست. اینی که ما تولید ناخالص ملی را، درآمد عمومی کشور را به یک رقم بالائی برسانیم، اما در داخل کشور تبعیض باشد، نابرابری باشد، عده‌ای آلفوالوف برای خودشان داشته باشند، عده‌ای در فقر و محرومیت زندگی کنند، این آن چیزی نیست که اسلام می‌خواهد؛ این آن پیشرفتی نیست که مورد نظر اسلام باشد.

بیانات در دیدار زائران و مجاوران بارگاه حضرت علی بن موسی الرضا / ۱۳۸۸/۰۱/۰۱

صرفه‌جویی به معنای مصرف نکردن نیست؛ صرفه‌جویی به معنای درست مصرف کردن، بجا مصرف کردن، ضایع نکردن مال، مصرف را کارآمد و ثمربخش کردن است. اسراف در اموال و در اقتصاد این است که انسان مال را مصرف کند، بدون اینکه این مصرف اثر و کارائی داشته باشد. مصرف بیهوده و مصرف هرز، در حقیقت هدر دادن مال است. جامعه‌ی ما باید این مطلب را به عنوان یک شعار همیشگی در مقابل داشته باشد؛ چون وضع جامعه‌ی ما از لحاظ مصرف، وضع خوبی نیست. این را من عرض می‌کنم؛ ما باید اعتراف کنیم به این مسئله. عاداتهای ما، سنتهای ما، روشهای غلطی که از این و آن یاد گرفته‌ایم، ما را سوق داده است به زیاده‌روی در مصرف به نحو اسراف. یک نسبتی باید در جامعه میان تولید و مصرف وجود داشته باشد؛ یک نسبت شایسته‌ای به سود تولید؛ یعنی تولید جامعه همیشه باید بر مصرف جامعه افزایش داشته باشد. جامعه از تولید موجود کشور استفاده کند؛ آنچه که زیاد هست، صرف اعتدالی کشور شود. امروز در کشور ما این‌جوری نیست. مصرف ما به نسبت، از تولیدمان بیشتر است؛ این، کشور را به عقب می‌رساند؛ این، ضررهای مهم اقتصادی بر ما وارد می‌کند؛ جامعه دچار مشکلات اقتصادی می‌شود. در آیات شریفه قرآن بارها راجع به پرهیز از اسراف در امور اقتصادی تاکید شده؛ این به خاطر همین است. اسراف، هم لطمه‌ی فرهنگی می‌زند. وقتی جامعه‌ی دچار بیماری اسراف شد، از لحاظ فرهنگی هم بر روی او تاثیرهای منفی می‌گذارد. بنابراین مسئله‌ی صرفه‌جویی و اجتناب از اسراف، فقط یک مسئله‌ی اقتصادی نیست؛ هم اقتصادی است، هم اجتماعی است، هم فرهنگی است؛ آینده‌ی کشور را تهدید می‌کند.

بیانات در دیدار جمعی از معلمان و پرستاران و کارگران / ۱۳۸۸/۰۲/۰۹

ما باید فرهنگ کشور خودمان را به سمت ترویج تولید داخلی تنسیق و تنظیم کنیم و پیش ببریم؛ این خیلی چیز مهمی است. در گذشته، سالهای متمادی این فرهنگ به ملت ما تزریق شده است که به دنبال مصنوعات و ساخته‌های بیگانه و خارجی بروند. وقتی گفته می‌شد این جنس خارجی است، این یک استدلال نام و تمامی بود برای بهتر بودن و مرغوب‌تر بودن این جنس. این فرهنگ باید عوض شود. البته کیفیت تولید داخل در این موثر است، تبلیغ نکردن بیجا و بی‌رویه‌ی تولیدات خارجی در این موثر است، تشویق کارآفرین داخلی در این موثر است، وجدان کاری در کننده‌ی کار- چه کارگر ساده یا کارگر مجرب یا مهندس کار- در این موثر است، دولت نقش دارد، مسئولین نقش دارند، خود کارگر نقش دارد، کارآفرین نقش دارد، تاجر واردکننده‌ی کالا نقش دارد، همه باید دست به دست هم بدهند تا تولید داخل رجحان پیدا کند؛ ارزش پیدا کند و فرهنگی بر جامعه‌ی ما و بر ذهنهای ما حاکم شود که مصرف کردن تولید داخلی را ارزش بدانیم. ما به قیمت به کار واداشتن یک کارگر بیگانه که تولید او را مصرف می‌کنیم، یک کارگر داخل کشور را بیکار می‌کنیم. همه‌ی مسئولین کشور، سیاست‌گذاران کشور، مسئولان تبلیغات کشور، خود کارآفرینان، خود کارگران، دولت، بخشهای مربوطه به این نکته باید اهمیت بدهند.

امروز خوشبختانه بسیاری از محصولات و مصنوعات داخل کشور برتر و گاهی بسیار برتر از مشابه‌های بیرونی و خارجی است. چرا ما باید نسبت به مصنوعات خودمان بی‌اعتنا باشیم؟ گذشت آن روزی که وابستگان به دستگاه قدرت به دست خودشان، با بیانات زهرآگین خودشان تلقین می‌کردند که ایرانی قادر به تولید و ساخت نیست. آن‌ها ایران را عقب انداختند. آن‌ها به روح ابتکار و شوق کار در کشور لطمه زدند. انقلاب آمد وضع را عوض کرد. امروز جوانان ما پیچیده‌ترین کارها را دارند انجام می‌دهند. این همه زیرساخت در کشور به وجود آمده است برای کارهای بزرگ، این همه کارهای پیچیده‌ی فنی با ذهن و ابتکار جوان ایرانی دارد انجام می‌گیرد. مسئولین دنبال این کارند. امروز باید رو بیاورند همه به سمت مصنوعات و تولیدات داخلی؛ این باید یک فرهنگ شود. البته یک بخش مهم از این هم مربوط می‌شود به امنیت شغلی کارگران، که این هم بایستی همه به آن توجه داشته باشند؛ کارگر فارغ‌البا باشد؛ مطمئن باشد؛ امنیت شغلی داشته باشد. و کارفرما و کارگر، سرمایه‌گذار و کارگر، مدیر کارگاه و کارگر دست به دست هم بدهند برادروار، کارها را پیش ببرند. این مربوط به مسئله‌ی کار.

بیانات در دیدار دست‌اندرکاران ساخت ناسون جماران / ۱۳۸۸/۱۱/۲۰

من می‌خواهم یک سفارش عرض کنم؛ این ساخت بسیار بااهمیت را با تولید قطعه‌های لازم باید تکمیل کنید. حالا شاید در خلال گزارشهای امروز به گوشم خورد که قطعه‌سازی شروع شده. به هر حال اگر اینجور نیست، من تاکید می‌کنم. مسئله‌ی قطعه‌سازی، خیلی مهم است. نگذاریم هنگام نیاز یا نزدیک هنگام نیاز، به سراغ قطعه‌هایی که مورد نیاز است، برویم؛ نه، از همین اول، کار قطعه‌سازی را به عنوان یک کار مستقل دنبال کنید؛ خود این فوائد و برکاتی دارد.

بیانات در اجتماع زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی / ۱۳۸۹/۰۱/۰۱

همت مضاعف و کار بیشتر در کیفیت بخشیدن به تولیدات داخلی؛ یکی از کارهای اساسی این است. ما امروز تولیدات داخلی زیادی داریم؛ هم در زمینه‌ی صنعت، هم در زمینه‌ی کشاورزی؛ باید به کیفیت این‌ها اهمیت بدهیم، کیفیت این‌ها را بالا ببریم. باید جوری باشد که مصرف‌کننده احساس کند آنچه که در کشورش تولید می‌شود، به دست کارگر ایرانی تولید می‌شود، از لحاظ کیفیت، یا بهتر از نوع خارجی است یا لاقول همسطح آن است.

بیانات در بازدید از توانمندی‌های صنعت خودروسازی / ۱۳۸۹/۰۱/۰۹

ما در خصوص صنعت خودرو یک عقب‌افتادگی طولانی‌ای را آزمودیم و تحمل کردیم. هنر بزرگ شماها این است که توانسته‌اید این عقب‌ماندگی طولانی را با همت خودتان قطع کنید؛ یعنی این حال چرت و خواب و خواب‌آلودگی که تقریباً از بعد از ورود صنعت خودرو به کشور حدود سی سال طول کشیده، به هم نزنید. ما از سالهای دهه‌ی ۴۰ که صنعت خودروسازی وارد کشور شده - در حدود سی سال تقریباً - همین‌طور درجا زدیم. در مرحله‌ی تقلید محض و تقلید صرف باقی ماندیم. نمیتوان مسئولین کشور را در دهه‌ی ۶۰ مواخذه کرد؛ زیرا دهه‌ی ۶۰، دهه‌ی انقلاب است، دهه‌ی دفاع مقدس است؛ به قول مسئول محترم، این سالن، سالن

تسلیم رزمندگان است؛ همه‌ی خانه‌های ملت ایران در واقع به یک نحوی عقیه‌ی میدان جنگ بوده. دهه‌ی ۶۰ را نمیشود مواخذه کرد؛ اما قبل از دهه‌ی ۶۰ را، قبل از دوران انقلاب را، چرا؛ باید محاسبه کرد، باید مواخذه کرد. دوران حرکت تقلیدی برای خودروسازی در کشورهایی که خواستند خودروساز بشوند، چهار پنج سال است. چرا باید در اینجا این قدر طول بکشد؟ این گناه آن کسانی است که به منافع کشور فکر نمی‌کردند؛ برای عزت کشور دل نمیسوزاندند؛ برای ضایع شدن و دور ریخته شدن سرمایه‌های مادی کشور اهمیتی قائل نبودند. اما در نظام جمهوری اسلامی از دهه‌ی ۷۰ شما شروع کردید؛ خب، پیشرفت هم خوب بوده. امروز این موتور ملی که از ایده و طراحی تا آخرین اجزانش را هنر ایرانی و سرانگشت ایرانی و فکر ایرانی و تلاش ایرانی ساخته، یک نماد عزت برای کشور است؛ این خیلی چیز پرمعنائی است. مسئله فقط این نیست که ما توانسته‌ایم یک موتور خودرو تولید بکنیم؛ مسئله فراتر از اینهاست. امروز دنیا میدان مسابقه‌ی وسایل انواع موتورهاست و موتور خودرو به عنوان یک وسیله‌ی متعارف زندگی و جلو چشم و مورد استفاده‌ی همه، یکی از برجسته‌ترین اقلام است. توی این دنیا پر کشمکش، شما توانستید هنر سرانگشت هنرمند ایرانی را اینجا نشان بدهید؛ این خیلی باارزش است. دل انسان خون میشود وقتی به یاد می‌آورد که ما در طول سالهای متمادی در خودروهای کشورمان - چه آنهایی که از خارج می‌آمده، چه آنهایی که به‌ظاهر در داخل تولید میشده - موتورهای کار میکرده که یکسره بیگانه بوده؛ دیگران ساخته بودند؛ کارگر دیگری این را ساخته. ما به جای اینکه کارگر خودمان را به کار مشغول کنیم، از هنر او استفاده کنیم، به او سود برسانیم و کشور را پیش ببریم، در واقع به دیگران کمک کردیم. امروز بحمدالله این زمینه را شما فراهم کردید، این امکان را به وجود آوردید؛ این خیلی باارزش است.

بیانات در دیدار کارگران نمونه سراسر کشور / ۱۳۸۹/۰۲/۰۸

پیشرفت مادی کشور در درجه‌ی اول، متوقف بر دو عنصر است: یک عنصر، عنصر علم است؛ یک عنصر، عنصر تولید است. اگر علم نباشد، تولید هم صدمه می‌بیند؛ کشور با علم پیش میرود. اگر علم باشد، اما بر اساس این علم و بر بنیاد دانش، تولید تحول و تکامل و افزایش پیدا نکند، باز کشور درجا میزند. عیب کار ما در دوران حکومت طواغیت این بود که نه علم داشتیم، و چون علم نبود، نه تولید متکی بر پایه‌ی علم و پیشرونده و رشدیابنده داشتیم. لذا دنیا وقتی وارد میدان صنعت شد، پیش رفت؛ قاره‌ی آسیا که دیرتر از اروپا وارد میدان صنعت شده بود، پیش رفت؛ ولی ما بر اثر حکومت این طواغیت و شرایط گوناگون، عقب ماندیم. اگر میخواهیم جریان کنیم - که میخواهیم، و ملتمان حرکت هم کرده است و به میزان زیادی پیش هم رفته است - باید به علم و تولید اهمیت بدهیم؛ باید در مراکز علم، در مراکز تحقیق، با شکلهای نو و مدرن پیگیری شود. چند سال است که من روی مسئله‌ی علم تکیه میکنم و الحمدلله چرخهای پیشرفت علمی و تولید علم در کشور به حرکت درآمده است؛ البته باید باز هم سرعت بگیرد، هنوز اول راهیم.

بیانات در دیدار کارگزاران نظام / ۱۳۸۹/۰۵/۲۷

من درخواست کردم از رئیس جمهور محترم که وزرای اقتصادی بیایند گزارش بدهند؛ آمدند آنچه را که در مقابل قطعنامه‌ی شورای امنیت - که تحریم هست - و بعد تحریمهای یکجانبه‌ی آمریکا و اروپا تصمیم‌گیری کردند، گفتند، که تصمیم‌گیری‌های بسیار درستی است؛ کارهای بسیار خوبی است و ان‌شاءالله تصمیم مسئولین بر این است که این تحریم را تبدیل کنند به فرصت. واقعا هم باید همین جور باشد که به یک فرصت تبدیل شود.

ما باید تولید ملی را افزایش بدهیم، تقویت کنیم؛ عادت کنیم به مصرف تولیدات داخلی؛ عادت کنیم به بالا بردن کیفیت تولیدات داخلی، که البته در این مورد مسئولین دولتی و همچنین قانونگذاران و وظائف سنگینی دارند. من نسبت به مسئله‌ی مدیریت واردات به دولتی‌ها سفارش کردم؛ الان هم تاکید میکنم. من نمیگویم واردات متوقف بشود؛ چون یک جاهانی لازم است که واردات انجام بگیرد؛ اما واردات باید مدیریت بشود. یک جانی واردات مطلقا نباید بشود؛ یک جاهانی باید انجام بگیرد. با مدیریت، واردات انجام بگیرد. البته مسئولین محترم دولتی به من گفتند که قوانینی که مجلس تصویب کرده، به ما اجازه نمیدهد جلوی واردات را بگیریم؛ من خواهش میکنم این قضیه را حل کنند. اگر واقعا قانونی وجود دارد که دولت را ممنوع میکند از جلوگیری از واردات، این قانون را اصلاح کنند؛ جوری باشد که مدیریت بشود، باید تولید ملی بالا برود.

تدبیر خردمندانه باید در این زمینه‌ها گرفته بشود. خرد خیلی مهم است. عقل‌گرایی در تصمیم‌گیری‌ها بسیار حائز اهمیت است. تصمیم، خردمندانه و شجاعانه. خردمندی را به معنای ترس و گریز و عقب‌نشینی نباید معنا کرد. خردمندی همراه با شجاعت. انبیا خردمندترین انسانها بودند. در روایتی از پیغمبر اکرم است که: «ما بعث الله نبیا و لا رسولا حتی يستكمل العقل»؛ هیچ پیغمبری را خدا مبعوث نکرد، مگر آن وقتی که عقل او کامل شده باشد. اما همین پیغمبر، بیشترین جهاد را، بیشترین مبارزه را، بیشترین خطرپذیری را میکند؛ یعنی شجاعت با عقل‌مداری باید همراه باشد؛ با عزم راسخ و بدون تزلزل، با نگاه به دورستها و با حفظ اتحاد و همدلی.

بیانات در دیدار جمعی از کارآفرینان سراسر کشور / ۱۳۸۹/۰۶/۱۶

نکته‌ی اساسی‌ای که در باب کار وجود دارد و کارآفرینان باید به او توجه کنند، مسئله‌ی مرغوبیت تولید داخلی است؛ کیفیت تولید داخلی است؛ این خیلی مهم است. البته بخشی از این، ارتباط پیدا میکند به همان قضایای مالی و نمیدانم مقررات و غیرذلک، و پشتیبانی‌های دولت؛ اما بخشی هم ارتباط پیدا میکند به عزم و اراده‌ی مسئولین، کارآفرین و کننده‌ی کار. فرمود: «رحم الله امرأ عمل عملاً فائقه»؛ رحمت خدا بر آن انسانی که کاری را انجام بدهد و آن را متقن انجام بدهد، درست انجام بدهد. این آینده‌نگری است، غیر از امروز. شما امروز ببینید در دنیا کمپانی‌هایی هستند صد سال است اینها دارند کار میکنند، صد و پنجاه سال است دارند کار میکنند و محصولاتشان در دنیا فروش میرود. اسم اینها کافی است که جنس را تو بازار رائج کنی؛ به خاطر اینکه درست کار کردند، خوب کار کردند، مشتری مطمئن است به اینها. شما میگوئید که ما سفارش کنیم به مردم که تولیدات داخلی را مصرف کنند. من که خب چند سال است دارم سفارش میکنم؛ بنده که بارها گفته‌ام، منتها این با شعار درست نمیشود. خب، بله یک مقداری مردم حالا یک اعتمادی بکنند، یک اعتنائی بکنند به حرف ما، به خاطری که مثلاً ما گفتیم، بروند یک مقداری چه کنند؛ این یک بخشی از قضیه است. یک بخش دیگر هم مربوط به کیفیت است. خب کیفیت را باید بالا برد؛ کیفیتها را باید بالا برد. بله، من مسئله‌ی واردات را که چند نفر از دوستان گفتند، بنده به آن عقیده دارم. در جلسه‌ی مسئولین، در همین جا اوائل ماه رمضان اعلام کردم، گفتم؛ هم به مجلس، هم به دولت که به مسئله‌ی واردات بپردازند؛ حالا هم از وزیر محترم بازرگانی تو راه سوال کردم، ایشان اطلاع دادند که کارهای خوبی در این زمینه دارد انجام میگردد؛ بله راست است. مسئله‌ی واردات بی‌رویه و بی‌منطق ضرر بزرگی است، خطر بزرگی است؛ مردم هم باید این را بدانند. وقتی یک محصول خارجی را ما داریم مصرف میکنیم، در واقع داریم یک کارگر خودمان را بی کار میکنیم، یک کارگر دیگر را داریم به کار وادار میکنیم؛ این هست، منتها مسئله‌ی مرغوبیت و کیفیت خیلی مهم است؛ و استحکام؛ اینها خیلی مهم است. اگر چنانچه جنس داخلی، تولید داخلی، این خصوصیات را داشته باشد، به طور طبیعی تمایل پیدا میشود. البته متأسفانه بعضی هستند که بر اثر فرهنگ غلط دوره‌ی منحوس پادشاهی - دوره‌ی طاغوت، دوره‌ی وابستگی - هنوز چشمشان به خارج است. یک روزی بوده است که تو این کشور مسئولین دولتی ما آمدند صریح گفتند که ایرانی یک لوله‌هنگ نمیتواند درست کند! عملاً هم همه چیز را وارد کردند. در همان دوره‌ی طاغوت یک فردی از بلندپایگان دولتی که تصادفاً بنده را توی یک مجلسی - ما که با اینها هیچ وقت ارتباطی نداشتیم، ملاقات هم نمیکردیم - دید، من داشتم انتقاد میکردم از همان چیزهایی که بود. این رو کرد به ما و گفت: چی چی را انتقاد میکنید؟ ما مثل آقا نشستیم، کشورهای دیگر مثل نوکر دارند برای ما کار میکنند، کالا میفرستند داخل؛ این بد است؟ شما ببینید؛ این منطق دولتمردان دوره‌ی طاغوت بود! حالا ظاهرش این منطق است، باطنش چیزهای دیگر بود؛ فسادهای اقتصادی فراوان و فسادهای اخلاقی فراوان. بله، مسئله‌ی واردات و مدیریت واردات مهم است. ما آن روز به دوستانی که اینجا بودند، در جلسه‌ی مسئولین و کارگزاران نظام، توصیه کردیم، گفتیم واردات را مدیریت کنید؛ نمیگوئیم متوقف کنید. یک چیزهایی باید بیاید، یک چیزهایی باید نیاید. یک مدیریت صحیحی باید انجام بگیرد؛ این

مسلمنا هست.

یکی از کارهای دیگری هم که حالا من اینجا یادداشت کردم که بر عهده‌ی مسئولین دولتی است، توسعه‌ی مهارت‌هاست. این هنرستانهای فنی و صنعتی، این دانشگاه‌های علمی-کاربردی، این فنی-حرفه‌ای‌ها، آموزشکده‌های فنی-حرفه‌ای، باید توسعه پیدا کند. ما به علم احتیاج داریم، اما به پنجه‌ی کارآمد هم احتیاج داریم. یکی از کارهای اساسی به نظر من این است که در زمینه‌ی صنعت و کشاورزی بایستی کار کنیم.

بیانات در دیدار جمعی از کارآفرینان سراسر کشور / ۱۳۸۹/۰۶/۱۶

یک نکته‌ی دیگر هم مسئله‌ی نوآوری و ابتکار و زیبایی است در تولیدات کشور. از جمله‌ی چیزهایی که باید مورد توجه قرار بگیرد، نوآوری کردن در همه‌ی تولیدات به صورت پی‌درپی و لحاظ حس، یعنی اشباع حس زیبایی‌شناسی در مصرف‌کننده است. این یکی از مسائل قابل توجه هست که بایستی به آن اهمیت بدهیم.

ابلاغ سیاست‌های کلی نظام در امور «پدافند غیرعامل» / ۱۳۸۹/۱۱/۲۹

تنظیم سیاست‌های پولی، مالی و ارزی با هدف دستیابی به ثبات اقتصادی و مهار نوسانات و تقویت تولید ملی.

ابلاغ سیاست‌های کلی نظام در امور «پدافند غیرعامل» / ۱۳۸۹/۱۱/۲۹

حمایت لازم از توسعه فناوری و صنایع مرتبط مورد نیاز کشور در پدافند غیرعامل با تاکید بر طراحی و تولید داخلی.

بیانات در جمع مردم و کارکنان صنعت نفت عسلویه / ۱۳۹۰/۰۱/۰۸

من امسال را «سال جهاد اقتصادی» اعلام کرده‌ام. این معنایش این است که ملت ایران در این برهه‌ی از زمان، جهادش به طور عمده در عرصه‌ی اقتصاد است. امروز ما آمدم این منطقه را از نزدیک بازدید کردیم. این منطقه، یک منطقه‌ی اقتصادی است که متکی است به تولید؛ و برای اقتصاد یک کشور، مهمترین بخشی که میتواند یک شکوفایی پایدار را به وجود بیاورد، تولید است؛ خصوصاً آن بخش اقتصاد تولیدی‌ای که متکی است به دانش، متکی است به علم؛ اینجا اینچنین است؛ هم اقتصادی است، هم تولیدی است، هم علمی است؛ دانش‌بنیان است. این، شایسته‌ی ملت ایران است. اگر یک روز مردم این منطقه و مردم بخشهای مختلف کشور در مقابل زورگویی و پرروئی و زیاده‌طلبی دولتهای غارتگر و متجاوز، آنچون باید می‌ایستادند، امروز در مقابل آن قدرتها شکل ایستادگی پیچیده‌تر است، حساس‌تر است، متنوع‌تر است؛ احتیاج دارد به یک مجاهدت پیچیده و عمیق.

بیانات در دیدار جمعی از کارگران / ۱۳۹۰/۰۲/۰۷

ما باید کاری کنیم که کالای ایرانی به عنوان یک کالای محکم، مطلوب، زیبا، همراه با سلیقه و بادوام در ذهن مصرف‌کننده‌ی ایرانی و غیر ایرانی باقی بماند. این باید همت مجموعه‌ی کارآفرینی و کارگری و متصدیان این امر باشد. البته این کار، پیش‌نیازهایی دارد. ممکن است آموزش مهارت‌های لازم، دوره‌های ایجاد مهارت لازم باشد - که اینها کار دستگاه‌های دولتی و امثال دولتی است - لیکن باید هدف این باشد. کارگر ایرانی آنجائی که ذوق خود را به کار میبرد، سلیقه‌ی خود را به کار میبرد و سرپنجه‌ی ماهر خود را به کار میبرد، کار جالب و تماشائی از آب در می‌آید.

این کارهای هنری آمیخته‌ای از هنر و کار که ایرانی‌ها در گذشته داشتند، امروز هم وجود دارد؛ این معنا محسوس و مشهود است. آنجائی که ذوق و هنر ایرانی به میدان می‌آید - همین کارگری که دارد کار میکند، ابتکارش، ذوقش، هنرش، محکم‌کاری‌اش - کار میشود جالب و ماندگار. الان خوشبختانه در تولیدات کشور محصولات زیادی هست که از مشابهات خارجی‌اش بعضی بهتر است، بعضی برابری بهتر است؛ هم زیباتر، هم محکمتر، هم جالبتر؛ این را ما باید عمومیت بدهیم، در همه‌ی مواد تولیدی‌مان؛ چه مواد مصرفی خوراکی، چه مسائل مربوط به پوشاک، چه مسائل زندگی، چه مسائل تزئینی. در همه‌ی چیزهایی که تولید میشود، باید این را در نظر بگیریم؛ و میتوانیم. مجموعه‌ی کارگری، طراحان، مهندسان، سرمایه‌گذاران، کارگران دستی، کارگران ماشینی میتوانند این کار را انجام دهند. ما باید همتان را بر این قرار بدهیم؛ ایجاد محصول بادوام، زیبا و فاخر. این، یک کار کلان است.

نکته‌ی دیگر که خطاب به همه‌ی مردم کشور است، مصرف کالای داخلی است. یکی از آفات موجود اجتماعی ما که ریشه‌ی آن، میراث دوران طاغوت و دوران ظلمانی گذشته است، همین است که افراد، دلبسته‌ی به تولیدات بیگانه باشند. یک وقت تولید داخلی نداشتیم؛ یک وقت تولید داخلی، تولید غیر قابل مصرفی بود؛ امروز اینجوری نیست؛ امروز تولیدات داخلی، تولیدات مرغوب و مطلوب است. در عین حال یک عده‌ای خوششان می‌آید که بگویند فلان نشان خارجی روی لباسشان هست یا روی وسیله‌ی خوراکی‌شان هست؛ این یک بیماری است؛ این بیماری را باید علاج کرد. این کار، توجه نکردن به این است که ما در این مملکت داریم زندگی میکنیم و از نعمتهای الهی بر این کشور داریم برخوردار میشویم. آن وقت پولی را که در این کشور به دست می‌آوریم، میریزیم توی جیب یک کارگر خارجی، به زیان یک کارگر داخلی. این معنایش این است که ما به نیاز داخل، به کارگر داخل که دارد زحمت میکشد و جنس تولید میکند، بی‌اعتنائی میکنیم، میرویم سراغ کارگر خارجی. این خیلی عادت بدی است.

ابلاغ سیاست‌های کلی اشتغال / ۱۳۹۰/۰۴/۲۸

سیاست‌های کلی اشتغال

۱. ترویج و تقویت فرهنگ کار، تولید، کارآفرینی و استفاده از تولیدات داخلی به عنوان ارزش اسلامی و ملی با بهره‌گیری از نظام آموزشی و تبلیغی کشور.

بیانات در دیدار فعالان بخش‌های اقتصادی کشور / ۱۳۹۰/۰۵/۲۶

تولید، اساس اقتصاد است؛ قائمه‌ی اقتصاد در کشور است. در مسئله‌ی هدفمندی پارانه‌ها و فعالیت عظیمی که دولت در این زمینه شروع کرده، حتما حمایت از بخش تولید ملاحظه بشود؛ همچنان که در قانون هم هست؛ آن ۳۰ درصدی که معین شده. البته بعضی از مسئولین دولتی که با من صحبت کردند، معتقدند که این ۳۰ درصد مورد نیاز نیست. بعضی از فعالان اقتصادی تولیدی هم گفتند که ما احتیاج نداریم؛ ما را به خودمان واگذار کنید، خودمان خودمان را اداره میکنیم. ممکن است در بعضی از بخشها اینچنین باشد، لیکن به هر حال تولید احتیاج دارد به کمک و حمایت دستگاه. سهم بخش تولید باید داده بشود؛ بخصوص بعضی از بنگاه‌هایی که از تحریم صدمه می‌خورند. بنگاه‌هایی داریم که این تحریم‌ها به طور مستقیم یا غیر مستقیم به آنها صدمه میزند، که باید از این معنا استفاده بشود.

البته بخش خصوصی هم در این زمینه وظائفی دارد؛ صرفه‌جویی در مصرف انرژی، افزایش سطح بهره‌وری، نوسازی ماشین‌آلات. بعضی از مسئولین دولتی پیش من گله کردند و گفتند صاحبان بعضی از صنایع به نوسازی ماشین‌آلات فرسوده و قدیمی خودشان که باردهی کم و مصرف انرژی زیادی دارد، رغبتی نشان نمیدهند؛ اگر چنانچه به آنها تسهیلات هم داده میشود، برای این به کار نمیبرند. خوب، باید به این مسئله توجه کرد. البته نظارت دولت هم در این زمینه خیلی مهم است؛ یعنی در قبال حمایتی که دولت میکند، باید نظارت هم بکند. تسهیلات داده بشود، آن مقداری که سهم تولید است؛ لیکن مراقبت بشود که همان افرادی که اشاره کردم - یعنی سواستفاده‌کنندگان و فرصت‌طلبان - از این تسهیلات برای یک کار دیگر استفاده نکنند؛ که این اتفاق افتاده و اطلاع داریم، موارد گوناگونش گزارش شده. باید با این موارد برخورد قاطع انجام بگیرد تا تولیدکننده‌ی سالم، صادق، علاقه‌مند به کار و مشتاق تولید بتواند کار خودش را انجام بدهد.

مسئله‌ی دیگر، واردات است؛ که حالا اینجا هم اشاره شد، من هم بارها با مسئولین در زمینه‌ی واردات صحبت کردم. البته هیچ کس با واردات مخالف نیست؛ تنظیم واردات لازم است، کنترل واردات لازم است. صرف اینکه ما نگذاریم بازار در یک فصلی - مثلاً فصل شب عید - از فلان کالا خالی بماند، خیلی توجیه کاملی

برای افزایش واردات نیست. حتماً بایستی در مسئله‌ی واردات ملاحظه‌ی تولید داخلی بشود. البته گفته می‌شود که واردات به رقابت‌پذیری تولید داخلی کمک میکند؛ اگر واردات نباشد، تولیدکننده‌ی داخلی به کیفیت یا به قیمت تمام‌شده اهمیت نمیدهد؛ واردات، او را به این کار وادار میکند. به نظر من این خیلی منطقی قوی‌ای نیست. در این خصوص، با بعضی از مسئولین بحث‌هایی هم داشتیم.

در مسئله‌ی واردات، بالخصوص اشاره کنیم به بخش کشاورزی. به اعتقاد من واردات محصولات کشاورزی خیلی توجیه فوق‌تری میخواهد از آنچه که امروز انسان مشاهده میکند. ما در بخش کشاورزی تولیدات ممتازی داریم. یکی از آقایان، اینجا درباره‌ی تولیدات باغی گزارش دادند. کشور ما در این زمینه، از لحاظ کیفیت، جزو ممتازان دنیاست. ما باید بتوانیم تولیداتمان را افزایش بدهیم. این محصولات باغی و محصولات زراعی را صادر کنیم تا دنیا ببیند در ایران چه خبر است؛ نه اینکه مثلاً از آمریکای لاتین و از اینجا و آنجا مشابه آنها را که از لحاظ کیفیت هم خیلی پائین‌ترند، وارد کنیم. غرض، در این مسئله‌ی واردات، من این تأکید را دارم.

بیانات در دیدار جمعی از نخبگان و برگزیدگان علمی / ۱۳۹۰/۰۷/۱۲

همین جا من راجع به محصولات تولیدی کشور - که یکی از دوستان اینجا اشاره کردند، من هم یادداشت کرده بودم که بگویم - نکته‌ای را عرض کنم. خوشبختانه ما در کشور و در بخش‌های مختلف، محصولات کیفی داریم. قسمت عمده‌ای از تولیدات کشور، مصرف‌کننده‌اش دستگاه‌های دولتی ما هستند. دستگاه‌های دولتی بایستی جزم و عزم داشته باشند بر این که جز تولیدات داخلی - در آن مواردی که تولید داخلی وجود دارد - هیچ چیز دیگر مصرف نکنند. یعنی واقعا در محصولاتی که مشابه داخلی دارد، مطلقاً ممنوع بشوند که از خارج چیزی وارد نکنند. این را بخواهید، در دولت مطرح کنید، آقای رئیس‌جمهور به دستگاه‌های دولتی دستور بدهد؛ و این ممکن است. ما این را تجربه کرده‌ایم. در مواردی به صورت قاطع به یک دستگاهی گفته شد که این کاری که دارد انجام میگیرد، باید هیچ محصول غیر ایرانی در آن به کار نرود؛ و شد، و به بهترین وجهی هم انجام شد. اگر مدیران ما عزم را جزم کنند برای اینکه محصول ایرانی را، تولید ایرانی را به کار بگیرند، هم تولیدات باکیفیت هست، هم خود این کار موجب میشود که در تولیدات داخلی کیفیت بالا برود. این کار را حتماً بایستی انجام بدهند.

البته من شنیدم که دستگاه‌ها و بانکها و اینها حمایتشان از تولیدات داخلی هم ضعیف است؛ یک جاهایی آن تولیدکننده‌ها به خاطر عدم حمایت، به ورشکستگی کشیده میشوند. با این مسئله هم بایستی حتماً در خود دولت مقابله بشود؛ یعنی دستور داده بشود. بله، یک نکته‌ای هم گفته شد، که اتفاقاً من هم همین را اینجا یادداشت کردم؛ که گاهی اوقات در معاملاتی که دستگاه دولتی با تولیدکننده‌ی داخلی میکنند، بدحسابی هست؛ در حالی که وقتی این معامله را با یک صنعتگر خارجی میکنند، پول را نقد میدهند؛ اما این را همین طور کش میدهند - یک سال، دو سال - طلب او را هم نمیدارند. باید جلوی اینها گرفته شود.

بیانات در اجتماع بزرگ مردم کرمانشاه / ۱۳۹۰/۰۷/۲۰

مسئله‌ی اشتغال هم مسئله‌ی مهمی است، که عرض کردیم. البته در این استان و بعضی از استانهای دیگر، اشتغال اهمیت بیشتری دارد. در بعضی جاها کارهای بهتری شده است، که ان‌شاءالله باید دنبال‌گیری شود. مسئله‌ی تقویت تولید داخلی، مسئله‌ی کشاورزی، مسئله‌ی صنعت، اینها کارهایی است که باید انجام بگیرد.

پیام نوروزی به مناسبت آغاز سال ۱۳۹۱ / ۱۳۹۱/۰۱/۰۱

یک بخش مهم از مسائل اقتصادی برمیگردد به مسئله‌ی تولید داخلی. اگر به توفیق الهی و با اراده و عزم راسخ ملت و با تلاش مسئولان، ما بتوانیم مسئله‌ی تولید داخلی را، آنچنان که شایسته‌ی آن است، رونق ببخشیم و پیش ببریم، بدون تردید بخش عمده‌ای از تلاشهای دشمن ناکام خواهد ماند. پس بخش مهمی از جهاد اقتصادی، مسئله‌ی تولید ملی است. اگر ملت ایران با همت خود، با عزم خود، با آگاهی و هوشمندی خود، با همراهی و کمک مسئولان، با برنامه‌ریزی درست بتواند مشکل تولید داخلی را حل کند و در این میدان پیش برود، بدون تردید بر چالش‌هایی که دشمن آن را فراهم کرده است، غلبه‌ی کامل و جدی پیدا خواهد کرد. بنابراین مسئله‌ی تولید ملی، مسئله‌ی مهمی است.

اگر ما توانستیم تولید داخلی را رونق ببخشیم، مسئله‌ی تورم حل خواهد شد؛ مسئله‌ی اشتغال حل خواهد شد؛ اقتصاد داخلی به معنای حقیقی کلمه استحکام پیدا خواهد کرد. اینجاست که دشمن با مشاهده‌ی این وضعیت، مایوس و ناامید خواهد شد. وقتی دشمن مایوس شد، تلاش دشمن، توطئه‌ی دشمن، کید دشمن هم تمام خواهد شد.

بنابراین همه‌ی مسئولین کشور، همه‌ی دست‌اندرکاران عرصه‌ی اقتصادی و همه‌ی مردم عزیزمان را دعوت میکنم به این که امسال را سال رونق تولید داخلی قرار بدهند. بنابراین شعار امسال، «تولید ملی، حمایت از کار و سرمایه‌ی ایرانی» است. ما باید بتوانیم از کار کارگر ایرانی حمایت کنیم؛ از سرمایه‌دار ایرانی حمایت کنیم؛ و این فقط با تقویت تولید ملی امکان‌پذیر خواهد شد. سهم دولت در این کار، پشتیبانی از تولیدات داخلی صنعتی و کشاورزی است. سهم سرمایه‌داران و کارگران، تقویت چرخه‌ی تولید و اتقان در کار تولید است. و سهم مردم - که به نظر من از همه‌ی اینها مهمتر است - مصرف تولیدات داخلی است. ما باید عادت کنیم، برای خودمان فرهنگ کنیم، برای خودمان یک فریضه بدانیم که هر کالایی که مشابه داخلی آن وجود دارد و تولید داخلی متوجه به آن است، آن کالا را از تولید داخلی مصرف کنیم و از مصرف تولیدات خارجی بجد پرهیز کنیم؛ در همه‌ی زمینه‌ها؛ زمینه‌های مصرف روزمره و زمینه‌های عمده‌تر و مهمتر. بنابراین ما امیدوار هستیم که با این گرایش، با این جهتگیری و رویکرد، ملت ایران در سال ۹۱ هم بتواند بر توطئه‌ی دشمنان، بر کید و مکر بدخواهان در زمینه‌ی اقتصادی فائق بیاید.

بیانات در حرم رضوی در آغاز سال ۹۱ / ۱۳۹۱/۰۱/۰۱

شعار امسال را قرار دادیم «تولید ملی»؛ دنباله‌اش توضیح داده شده: «حمایت از کار و سرمایه‌ی ایرانی». یعنی شما وقتی کالای داخلی را مصرف میکنید، به کارگر ایرانی دارید کمک میکنید، اشتغال ایجاد میکنید، به سرمایه‌ی ایرانی هم دارید کمک میکنید، رشد و نمو ایجاد میکنید. این فرهنگ غلطی است - که متأسفانه در بخشهایی از ما حاکم است - که مصنوعات خارجی را مصرف کنیم؛ این به ضرر دنیای ماست، به ضرر پیشرفت ماست، به ضرر آینده‌ی ماست. همه مسئولیت دارند؛ دولت هم مسئولیت دارد، باید از تولید ملی حمایت کند، تولید ملی را تقویت کند.

خوشبختانه «صندوق توسعه‌ی اقتصادی» در سیاستها تصویب شد؛ مجلس شورای اسلامی آن را قانون کرد. امروز یک ذخیره‌ی بازرشی در اختیار مسئولان هست؛ میتوانند این را در اختیار تولید ملی بگذارند. باید کار را تسهیل کنند؛ مجلس هم باید همکاری کند، دولت هم بایستی همت کند؛ بتوانند به تولید ملی رونق بدهند. مردم هم - چه آن که دارای سرمایه است، چه آن که دارای قدرت کار است - بایستی با ایجاد اتقان، همکاری کنند. محصول داخلی را باید مرغوب، باکیفیت و بادوام تولید کنیم. تا آنجائی که بتوانیم، باید قیمت تمام‌شده را ارزان تمام کنیم. این کار، همکاری همه را میطلبد. بخشهای گوناگون دولتی باید در این زمینه همکاری کنند - چه بخشهای پولی و مالی، چه بخشهای دیگر اقتصادی - مجلس هم باید همکاری کند، تا بتوانند این قضیه را در کشور ما تحقق ببخشند.

عمده، مردمند، شما باید کالای ایرانی بخواهید. این افتخار نیست؛ این تفاخر غلطی است که ما مارکهای خارجی را در پوشاکمان، در وسائل منزلمان، در میلمانمان، در امور روزمره‌مان، در خوراکی‌هایمان ترجیح بدهیم به مارکهای داخلی؛ در حالی که تولید داخلی در خیلی از موارد بسیار بهتر است. من شنیدم پوشاک داخلی را که در بعضی از شهرستانها تولید میشود، میرند مارک خارجی میزنند، برمیگردانند! اگر همین‌جا بفروشند، ممکن است خریدار ایرانی رغبت نکند؛ اما چون مارک فرانسوی دارد، خریدار ایرانی همان لباس را، همان کت و شلوار را، همان دوخت را انتخاب میکند؛ این غلط است. تولید داخلی مهم است. ببینید کارگر ایرانی چه تولید کرده است، سرمایه‌دار ایرانی چه سرمایه‌گذاری کرده است. در زمینه‌ی مصرف، عمده‌ی کار دست مردم است؛ که این بخشی از اصلاح الگوی مصرف است که من دو سال قبل اینجا به ملت ایران عرض کردم، و بخشی از جهاد اقتصادی است که سال گذشته عرض کردم. تولید ملی مهم است؛ این را

باید هدف قرار بدهند.

بیانات در حرم رضوی در آغاز سال ۹۱ / ۱۳۹۱/۰۱/۰۱

با هدفمندی یارانه‌ها، در واقع یک تعادلی، یک اجرای عدالتی در تقسیم و توزیع یارانه‌ها وجود پیدا کرده است. و من خبرهای موثقی از سراسر کشور دارم که حاکی از آن است که این کار در بهبود زندگی طبقات ضعیف نقش موثر داشته است. این یکی از هدف‌هاست، که مهمترین هدف و مقصد از این قانون هم همین است.

یک هدف دیگر، اصلاح ساختار تولید و اصلاح ساختار اقتصاد کشور است. چرخه تولید در کشور، چرخه معیوبی بوده است. آنچه را که ما در مجموعه تولیدی کشور به دست می‌آوردیم، با مصرف بیشتر، هزینه بیشتر و دستاورد و بازده کمتر بوده است. طبق تشخیص کارشناسان اقتصادی - که همه بر آن اتفاق نظر دارند - هدفمندی یارانه‌ها میتواند این را اصلاح کند؛ حالت پرمصرف و کم‌بازده را از تولید کشور بستاند و مصرف و بازده را در تولید متعادل کند.

یک هدف دیگر، مدیریت مصرف حاملهای انرژی است. ما چون یک کشور نفت‌خیز بودیم، از اول عادت کردیم بنزین را، گاز را، گازوئیل را، نفت سفید را بدون ملاحظه مصرف کنیم. مصرف ما از مصرف بسیاری از کشورها - شاید به یک معنا از همه کشورهای - بیشتر و بی‌رویه‌تر بوده است. این هدفمندی یارانه‌ها، کشور را به صرفه‌جویی در مصرف حاملهای انرژی میکشاند. آمارهایی که منتشر شده است و آمارهای مورد قبول است، به ما نشان میدهد که تا همین امروز اگر قانون هدفمندی یارانه‌ها اجرا نمیشد، مصرف بنزین در کشور تقریباً دو برابر مصرفی بود که امروز انجام میگیرد. وقتی که تولید داخلی بنزین به قدر مصرف نیست، ما مجبوریم چه کار کنیم؟ باید بنزین را وارد کنیم؛ یعنی دست ملت ایران زیر کارد بدخواهان و دشمنان باشد. با این کار، صرفه‌جویی شد. امروز مصرف بنزین در کشور، تقریباً به قدر تولید داخلی است؛ احتیاج به واردات بنزین نداریم؛ این برای کشور یک امتیاز بزرگ است. این کار در سال ۹۰ انجام شد؛ در همان وقتی که دشمنان ما، ما را تحریم کردند؛ برای اینکه ملت را به زانو دریاورند؛ اما جوانان ملت همت کردند، با این کارها توانستند نقشه و توطئه دشمن را خنثی کنند.

یک عرصه مهم اقتصادی دیگر که در سال ۹۰ با همت این ملت انجام گرفته است، عرصه علم و فناوری است. علم و فناوری یکی از پایه‌های اقتدار اقتصادی یک ملت است. یک ملت با داشتن دانش پیشرفته، فناوری پیشرفته، هم به ثروت میرسد، هم به استغنائی سیاسی میرسد، هم آبرومند میشود، هم دستش قوی میشود. به خاطر کلیدی بودن مسئله علم و فناوری، من نسبت به این مسئله حساسم. از راه‌های مختلف، کانالهای مختلف، گزارشهای متفاوتی را تقریباً به طور مستمر دریافت میکنم و میتوانم به شما فاطعانه عرض کنم که سطح پیشرفتهای کشور بسیار بیشتر از آن چیزی است که تاکنون به اطلاع مردم رسیده است.

بر اساس گزارش مراکز علمی معتبر دنیا - این گزارش مربوط به مراکز علمی خود ما نیست - سریع‌ترین رشد علمی جهان، امروز در ایران دارد انجام میگیرد. در سال ۹۰ که تقریباً برابر بود با سال ۲۰۱۱ میلادی، گزارش مراکز علمی معتبر این است که در سال ۲۰۱۱ - که سه ماه پیش این سال تمام شد - ملت ایران نسبت به سال قبل، یعنی سال ۲۰۱۰ میلادی، رشد علمی و پیشرفت علمی‌اش بیست درصد افزایش داشته است. معنای اینها چیست؟ در شرایطی که دشمنان ملت ایران بر روی سقوط ملت ایران شرطبندی میکردند و میگفتند ما تحریمهای فلج‌کننده را برای ملت ایران در نظر گرفتیم، ملت ایران اینجوری عمل کرده است.

گزارش میدهند - این هم باز گزارش مراکز علمی معتبر دنیاست - که در منطقه، ایران در رتبه اول سطح علمی، و در کل جهان در رتبه هفدهم است. این گزارش کسانی است که اگر بتوانند گزارش خلاف علیه ما بدهند، امتناع نمیکنند؛ این را اینجور اعتراف میکنند. سال ۹۰ ما در زیست‌فناوری پیشرفت کردیم، در نانوفناوری پیشرفت کردیم، در هوافضا پیشرفت کردیم - که ماهواره‌ی نوید پرتاب شد - در صنعت هسته‌ای پیشرفت کردیم، که غنی‌سازی بیست درصد محصول سال ۹۰ است. این غنی‌سازی بیست درصد، همان چیزی است که در سال ۸۹ آمریکایی‌ها و دیگران برای تولید آن شرط گذاشتند. ما میباید برای مرکز اتمی آزمایشگاهی تهران که مال رادیوداروهاست، اورانیوم غنی‌شده بیست درصد تهیه می‌کردیم؛ چون سوخت بیست درصدمان تمام شده بود. آنها برای این کار شرط گذاشتند و گفتند باید اورانیومی را که تولید کرده‌اید، خارج بفرستید؛ اما ما قبول نکردیم. آمریکایی‌ها دولت برزیل و دولت ترکیه را واسطه کردند که با ما صحبت کنند، میانه را بگیرند؛ چیزی مورد توافق به وجود بیاید. ما قبول کردیم. مسئولین ترکیه، مسئولین برزیل به اینجا آمدند و با رئیس جمهور ما نشستند بحث کردند، صحبت کردند و یک نوشته‌ای را امضا کردند. بعد که این توافقنامه امضا شد، آمریکایی‌ها زدند زیر قولشان! آنها نمیخواستند این قرارداد امضا بشود؛ میخواستند امتیاز زیادی بگیرند، زورگوئی کنند، باج بگیرند. به خاطر بدقولی‌ای که آمریکایی‌ها کردند، دولت برزیل و دولت ترکیه پیش ما شرمند شدند. ماجرای این بیست درصد این است.

با وجود این‌همه مشکلات، این‌همه مانع‌تراشی‌ها، جوانان ما گفتند خودمان درست میکنیم. در سال ۹۰ اورانیوم غنی‌شده بیست درصد را اینها برای سایت هسته‌ای تهران تولید کردند و آن را به دنیا اعلام کردند؛ دشمنان ما ماندند متحیر! با اینکه میدانند مرکز هسته‌ای تهران مخصوص رادیوداروهاست - یعنی برای نیاز بیمارستانها و آزمایشگاه‌های ما در سرتاسر کشور است و هزاران بیمار به این رادیوداروها احتیاج دارند - درعین حال نمیدادند، نمیفروختند، شرط می‌گذاشتند، باجگیری میکردند. جوانان ما خودشان آن را تهیه کردند. کار پیچیده‌ای هم بود، کار سختی هم بود، اما از عهده برآمدند و انواع و اقسام رادیوداروها الان در همین مرکز تهران با سوخت داخلی تولید میشود. این مال سال ۹۰ است.

در سال ۹۰، در همین صنعت هسته‌ای، تولید صفحه سوخت را در کشور انجام دادند؛ که اگر من بخواهم آن را هم شرح بدهم، طولانی میشود. اجمالاً، آن وقتی که صحبت تبادل اورانیوم تولید داخل بود، میگفتند اورانیوم سه و نیم درصد را به روسیه بدهید، روسیه ۲۰ درصد کند؛ او بدهد به فرانسه، فرانسه صفحه سوخت درست کند، بدهد به شما؛ یعنی هفت خان رستم! دانشمندان ما، جوانان ما گفتند ما خودمان این صفحه سوخت را درست میکنیم؛ همت کردند، درست کردند، گزارش دادند، نشان دادند. این مال سال ۹۰ است.

افزایش شش برابری داروهای نوترکیب، افزایش صادرات کالا و خدمات دانش‌بنیان؛ اینها همه مربوط به سال ۹۰ است. اینها بخشی از دستاوردهای «سال جهاد اقتصادی» است. اینها پیشرفت علمی است، پیشرفت فناوری است، نشان دهنده اقتدار علمی کشور است، اما دارای تاثیر مستقیم اقتصادی برای کشور است. جهاد اقتصادی یعنی این.

دیدار جمعی از مسئولان سه قوه با رهبر انقلاب / ۱۳۹۱/۰۱/۱۵

عید و آغاز سال جدید، باید زمینه‌ساز همت، فکر، نشاط، امید و انگیزه‌ای جدید برای ادامه‌ی پرشتاب‌تر حرکت رو به جلو کشور و برداشتن یک گام جدی و بزرگ در موضوع تولید ملی و داخلی باشد.

دیدار جمعی از مسئولان سه قوه با رهبر انقلاب / ۱۳۹۱/۰۱/۱۵

جمع‌بندی از حرکت خوب کشور به سمت اهداف والا و امکانات و شرایط موجود و همچنین تمرکز بدخواهان نظام اسلامی بر مسائل اقتصادی، نشان می‌دهد که حمایت از تولید ملی یک نیاز ضروری در شرایط کنونی است.

دیدار جمعی از مسئولان سه قوه با رهبر انقلاب / ۱۳۹۱/۰۱/۱۵

مجلس و دولت باید با همکاری صمیمانه برای حمایت از تولید ملی، گام‌های عملی بردارند.

دیدار جمعی از مسئولان سه قوه با رهبر انقلاب / ۱۳۹۱/۰۱/۱۵

فرهنگ‌سازی برای مصرف کالاهای ساخت داخل، نیازمند تفکر، مطالعه، نگاه عمیق، برنامه‌ریزی و در نظر گرفتن ابعاد روانشناختی اجتماعی این موضوع است که

صدا و سیما و دیگر دستگاه‌های تبلیغاتی باید در این خصوص اهتمام جدی داشته باشند.

بیانات در اجتماع کارگران کارخانه‌جات تولیدی داروپخش / ۱۳۹۱/۰۲/۱۰

امسال ما گفتیم: «حمایت از کار و سرمایه‌ی ایرانی»؛ کار ایرانی، سرمایه‌ی ایرانی. سرمایه هم عدل کار است. اگر سرمایه نباشد، کار تحقق پیدا نمی‌کند؛ اینها دوتا بالند، که تولید ملی با این دو بال حرکت میکند. سرمایه‌ی ایرانی هم احترام دارد، کار ایرانی هم احترام دارد. نتیجه‌ی سرمایه و کار عبارت است از تولید ملی. این باید تحقق پیدا کند.

بیانات در اجتماع کارگران کارخانه‌جات تولیدی داروپخش / ۱۳۹۱/۰۲/۱۰

ما تا به کار ایرانی و سرمایه‌ی ایرانی احترام نگذاریم، تولید ملی شکل نمی‌گیرد؛ و اگر تولید ملی شکل نگرفت، استقلال اقتصادی این کشور تحقق پیدا نمی‌کند؛ و اگر استقلال اقتصادی یک جامعه‌ای تحقق پیدا نکند - یعنی در مسئله‌ی اقتصاد نتوانست خودش تصمیم بگیرد و روی پای خود بایستد - استقلال سیاسی این کشور تحقق پیدا نمی‌کند؛ و اگر استقلال سیاسی یک جامعه‌ای تحقق پیدا نکند، بقیه‌ی حرفها، جز حرف، چیز دیگری نیست. تا یک کشور اقتصاد خود را قوی نکند، پایدار نکند، متکی به خود نکند، مستقل نکند، نمیتواند از لحاظ سیاسی و فرهنگی و غیره تاثیرگذار باشد.

کشور ما به اقتصاد قوی و پایدار احتیاج دارد. من از سه سال یا چهار سال قبل، در سخنرانی‌های عمومی و بزرگ، به ملت‌مان، به عزیزان‌مان، به جوانان‌مان، به مسئولان‌مان تذکر دادم و گفتم بدانید توطئه‌ی دشمن، امروز متوجه به اقتصاد ماست. حالا ملاحظه می‌کنید؟ می‌بینید که نشانه‌های این توطئه‌ی بزرگی که برایش برنامه‌ریزی کردند، یکی پس از دیگری دارد ظاهر میشود.

البته شما ملت ایران، با همان عزم راسخی که مانعهای دیگر را از سر راه برداشتید، ان‌شاءالله این مانع را هم از سر راه برمی‌دارید. این همت را کارگر بکند، سرمایه‌گذار بکند، مدیران دولتی بکند، مدیران بخش خصوصی بکند؛ آحاد مردم هم در مصرف تولید داخلی و تولید ملی، عزم راسخ خودشان را نشان بدهند. کارهای اساسی باید بشود. خوشبختانه مشغول شده‌اند. همین طور که دوستان مسئول در دولت محترم اطلاع دادند، از اول سال، نشست‌هاشان، برنامه‌ریزی‌هاشان، تبادل‌نظرهاشان متوجه این مسئله شده است؛ من هم تاکید میکنم. موانع را باید بردارند. برای اینکه تولید ملی شکل بگیرد و اقتصاد داخلی استحکام و پایداری خودش را پیدا کند، همه باید تلاش کنند؛ مسئولین هم در درجه‌ی اول باید تلاش کنند؛ چه در قوه‌ی مجریه، چه در قوه‌ی مقننه و چه در قوه‌ی قضائیه. گاهی کار ممکن است به قوه‌ی قضائیه منتهی شود. جریان سالم و مورد توجه و دقت در اقتصاد کشور و در کار و تولید و سرمایه‌گذاری کشور، احتیاج دارد به مراقبت همه‌ی قوا با یکدیگر.

از ابعاد مختلف، کارهای گوناگونی باید انجام بگیرد؛ مسئله‌ی تقویت مهارتها در محیط کار، مسئله‌ی نگرشهای درست مدیریتی، مسئله‌ی توانمندسازی نیروی کار، مسئله‌ی ایجاد احساس امنیت؛ هم برای کارگر، هم برای سرمایه‌گذار - یعنی برنامه‌ها، قوانین و مقررات باید جوری باشد که هم کارگر احساس امنیت کند و خاطر جمع باشد، هم سرمایه‌گذار احساس امنیت کند - مسئله‌ی مواجهه‌ی درست با اخلاق اقتصادی. یکی از اخلاهای اقتصادی، مسئله‌ی قاچاق است. یکی از اخلاهای اقتصادی، سواستفاده‌های گوناگون از سرمایه‌های ملی است؛ از ذخائر متعلق به مردم در بانکهای کشور است. کسانی با یک نامی از تسهیلات استفاده میکنند، اما در جای دیگری مصرف میکنند؛ این خیانت است، این دزدی است. گاهی دزدی از کیسه‌ی یک نفر است، گاهی دزدی از کیسه‌ی یک ملت است؛ این سنگین‌تر است. با این اخلاها باید مواجهه بشود.

چند سال قبل از این، که من راجع به فساد اقتصادی به سران سه قوه نامه نوشتم و تاکید کردم، بعضی‌ها ترسیدند، گفتند ممکن است سرمایه‌گذار از این هشدارها با عقب بکشند. من گفتم قضیه بعکس است؛ سرمایه‌گذار - آن کسی که میخواهد از طریق سالمی در کشور فعالیت اقتصادی کند - از اینکه ببیند ما با فساد اقتصادی و با مفسد اقتصادی مبارزه میکنیم، خوشحال میشود. ما باید بتوانیم این مبارزه‌ی درست را در سطح قانونی انجام بدهیم.

ما باید به ایجاد مزیت‌های رقابتی توجه کنیم. ما می‌گوئیم تولید داخلی. البته امروز خوشبختانه در زمینه‌ی تولید داخلی پیشرفتهای زیادی به وجود آمده. مطمئناً آن مقداری که در ذاکره‌ی عمومی مردم هست، کمتر است از آن مقداری که کار انجام گرفته. این کار نو و برجسته‌ای که خوشبختانه در این شرکت انجام گرفته و ما امروز دیدیم، خیلی باارزش است؛ تاسیس، ایجاد و راه‌اندازیش، به وسیله‌ی نیروی داخلی و در مدت کوتاهی؛ طراحی‌اش داخلی، ساختش داخلی، وسائلس داخلی. لیکن در خصوص برجسته کردن تولید ملی، مسئله‌ی کیفیت خیلی مهم است؛ که مدیریتهای تولیدی و کارگرهای عزیز باید به این مسئله توجه کنند. مسئله‌ی قابل رقابت بودن قیمت تمام‌شده مهم است و باید به آن توجه کنند؛ که این البته کمک دولت را میخواهد. اینها کارهای فراوانی است که باید انجام بگیرد. این کارها فقط بر عهده‌ی دولت هم نیست؛ دولت، مجلس شورای اسلامی، دستگاه‌های گوناگون مدیریتی، بخش خصوصی، آحاد مردم، فرهنگ‌سازان جامعه - آن کسانی که با بیانات خودشان برای مردم فرهنگ می‌سازند - تبلیغات صدا و سیما، همه‌ی اینها باید در خدمت تولید ملی قرار بگیرد. اگر ما موفق شدیم این کار را انجام بدهیم، بدانید ضربه‌ی سختی بر دشمنان خونخوارمان وارد خواهد آمد.

سیاست‌گذاری تولیدمحور، فرهنگ‌سازی برای مصرف تولید داخلی، ارتقا کیفیت تولیدات داخلی، نوسازی و ابتکار در ماشینها، در محصولات، در مدیریت، در ساخت؛ اینها کارهایی است که باید انجام بگیرد و امیدواریم ان‌شاءالله انجام بگیرد.

بازدید رهبر انقلاب از نمایشگاه کتاب تهران / ۱۳۹۱/۰۲/۱۷

مهم‌ترین تولید ملی، تولید امتداددار است و با برطرف شدن مشکلات کارخانه‌های کاغذ، قطعا راه برای کتابخوانی بیشتر و ارزان شدن قیمت کتاب باز می‌شود.

بیانات در دیدار رئیس‌جمهوری و اعضای هیات دولت / ۱۳۹۱/۰۴/۰۲

یک رکن دیگر اقتصاد مقاومتی، حمایت از تولید ملی است؛ صنعت و کشاورزی، خب، آمارهایی که آقایان میدهند، آمارهای خوبی است؛ لیکن از آن طرف هم از داخل دولت، خود مسئولین به ما می‌گویند که بعضی کارخانه‌ها دچار مشکلند، اختلال دارند، در بعضی جاها تعطیلی صنایع وجود دارد - گزارشهای گوناگونی به ما میرسد، خود شما هم گزارش میدید؛ یعنی من گزارشهای دیگر هم دارم، اما اتکا من به گزارشهای دیگران نیست؛ گزارشهای خود شما هم هست که به دست ما میرسد - خب، باید این را علاج کرد. اینها طبعاً ایجاد اشکال میکند. اگر چنانچه همین بخش دوم قضیه - یعنی آن نیمه‌ی خالی لیوان - نمیبود، شما امروز از لحاظ رونق اقتصادی، وضع بهتری را در کشور ارائه میکردید و کمکهایی بیشتری به مردم میشد. بالاخره حمایت از تولید ملی، آن بخش درونزای اقتصاد ماست و به این بایستی تکیه کرد.

واحدهای کوچک و متوسط را فعال کنید. البته خوشبختانه واحدهای بزرگ ما فعالند، خوبند و سوددهی‌شان هم خوب است، کارشان هم خوب است، اشتغالشان هم خوب است؛ عمده‌ی واحدهای بزرگ ما وضعشان اینچور است - لذا همان طور که گفتید، محصول سیمان‌مان، محصول فولادمان، محصولات عمده‌ی اینچوری‌مان خوب است - لیکن باید به فکر واحدهای متوسط و کوچک باشید؛ اینها خیلی مهم است، اینها در زندگی مردم تاثیرات مستقیم دارد.

بیانات در اجتماع مردم بجنورد / ۱۳۹۱/۰۷/۱۹

ما از این گرده‌ها عبور خواهیم کرد. ملت ما چابکتر و شجاع‌تر و توانانتر از این است که در بین این راهها بماند. سی و سه سال است که ما داریم در این مشکلات طی طریق میکنیم؛ روزه‌روز هم عصلات ما قوی‌تر، آمادگی ما بیشتر، تجربه‌ی ما گرانیهاتر شده. ما که گیر نمی‌کنیم، شما گیر میکنید. شما با جلب نفرت ملت ایران، برای خودتان مشکل درست میکنید. اینها اشتباه میکنند. ملت ایران از اینها عبور خواهد کرد. البته شرطش همین است؛ ملت، آحاد گوناگون مردم

ایستادگی‌شان، پای کار بودنشان، ثباتشان، هشیاری‌شان، موقع‌شناسی‌شان، به جای خود، مثل همه‌ی دورانهای بعد از انقلاب تا امروز باشد؛ مسئولین هم به وظایفشان عمل کنند؛ مطمئناً آنچه‌ای که آرزوی مردم است، قضا یا پیش خواهد رفت؛ این مشکلات اقتصادی هم برطرف خواهد شد.

البته اساس قضیه، امروز عبارت است از تولید ملی. علاج اصلی و بنیانی، عبارت است از تولید ملی؛ همانی که ما در شعار سال عرض کردیم: تولید ملی، کار و سرمایه‌ی ایرانی. گرانی را این بین میبرد، تولید را این افزایش میدهد، اشتغال را این به وجود می‌آورد، بیکاری را این از بین میبرد، سرمایه‌های ملی را به کار می‌اندازد، روحیه‌ی استغنا ملت ایران را تقویت میکند. مسئولین کشور در سطوح مختلف باید هرچه میتوانند، به مسئله‌ی تولید ملی توجه کنند. البته خطاب ما در درجه‌ی اول به مسئولین درجه‌ی یک است در سطوح بالای کشوری؛ چه در مجلس، چه در دولت؛ لیکن سطوح بعدی، سطوح پائینی، سطوح استانی، همه باید توجه کنند.

در این استان، مثل استانهای دیگر، توجه مسئولین - چه نمایندگان مجلس، چه نمایندگان دولت - باید به رفع مشکلات مردم باشد؛ که در درجه‌ی اول، همین مسئله‌ی تولید و به‌کارگیری امکانات بومی است. مطمئناً در این استان، با وجود آب، با وجود زمین حاصلخیز، با وجود طبیعت مستعد کشاورزی، با وجود دامداری غنی که توانسته نیازهای بسیاری را در خارج از این استان هم برآورده کند، با وجود صناعی که میتواند پائین‌دستی‌های زیادی داشته باشد - صنایع بزرگی در این استان هست که پائین‌دستی‌های این صنایع میتواند مورد توجه قرار بگیرد - اشتغال و تولید و شور و نشاط مردمی افزایش پیدا خواهد کرد. اینها چیزهایی است که باید مورد اهتمام مسئولین این استان باشد.

بیانات در اجتماع مردم اسفراین / ۱۳۹۱/۰۷/۲۲

ما بر روی تولید داخلی تکیه کردیم؛ هم در اول امسال و در شعار سال، هم در صحبت‌هایی که در طول این چند ماه از اول سال انجام گرفته. خوب، تولید داخلی احتیاج دارد به مصرف داخلی؛ این به عهده‌ی مردم است. مصرف خودمان را باید از تولیدات خودمان انتخاب کنیم. اینکه کسانی همه‌اش دنبال مارکها و برندهای خارجی و اسمهای خارجی باشند، خطاست؛ فروشنده‌ی یک هوس شخصی است، اما ضربه‌زدن به یک کار عمومی و اصلی است. مصرف داخلی، تولید داخلی را افزایش میدهد؛ تولید داخلی که افزایش پیدا کرد، همین مشکلاتی که آقای امام جمعه‌ی محترم گفتند، برطرف میشود؛ بیکاری برطرف میشود. تولید که رونق بگیرد، یعنی تورم کم بشود، گرانی کم بشود، اشتغال افزایش پیدا کند؛ اینها همه به هم متصل است. یک سر این قضیه دست ما مردم است، که مصرف خودمان را چگونه انتخاب کنیم.

به هر حال وظایف زیاد است، اما توفیقات الهی هم بسیار زیاد است.

ابلاغ سیاستهای کلی تولید ملی، حمایت از کار و سرمایه ایرانی / ۱۳۹۱/۱۱/۲۴

بسم الله الرحمن الرحيم

سیاست های کلی تولید ملی، حمایت از کار و سرمایه ایرانی

۱- بالا بردن قدرت رقابت و افزایش بهره‌وری عوامل تولید با:

- اصلاح و بازسازی ساختار تولید ملی

- کاهش هزینه‌ها و بهبود کیفیت تولید

- اتخاذ انواع تدابیر تشویقی و تنبیهی

- بهینه‌سازی تعامل عوامل تولید

۲- هدایت و تقویت تحقیق و توسعه و نوآوری‌ها و زیربناهای آنها و بهره‌گیری از آنها، با هدف:

- ارتقا کیفی و افزایش کمی تولید ملی

- بالا بردن درجه ساخت داخل تا محصول نهایی

- حمایت از تجاری‌سازی فناوری محصول و بهره‌گیری از جذب و انتقال دانش فنی و فناوری‌های روز و ایجاد نظام ملی نوآوری

۳- گسترش اقتصاد دانش بنیان با تأکید بر توسعه مولفه‌های اصلی آن، از جمله: زیر ساخت‌های ارتباطی، زمینه‌های تسهیل تبدیل دستاوردهای پژوهش به فناوری و گسترش کاربرد آن، حمایت قانونی از حقوق اشخاص حقیقی و حقوقی و مرتبط کردن بخشهای علمی و پژوهشی با بخشهای تولیدی کشور.

۴- حمایت از تولید محصولات با ماهیت راهبردی مورد نیاز مصارف عمومی یا بخش تولید کشور.

۵- تکمیل زنجیره تولید از مواد خام تا محصولات نهایی با رعایت اصل رقابت پذیری و فاصله گرفتن از خام‌فروشی در بازه زمانی معین.

۶- حمایت از تولید محصولات که عرضه رقابتی آنها با خالص ارزآوری مثبت یا خالص ارزشی منفی همراه باشد.

۷- مدیریت منابع ارزی با تأکید بر تأمین نیازهای تولید ملی و کارآفرینی، و ثبات ارزش پول ملی.

۸- بهبود فضای کسب و کار با هدف افزایش تولید ملی و اصلاح زمینه‌های فرهنگی، قانونی، اجرایی و اداری.

۹- افزایش سهم بخشهای تعاونی و خصوصی در تولید ملی از طریق:

- تقویت انگیزه و عزم ملی و تأکید و تسریع در اجرای کامل سیاست‌های کلی اصل ۴۴، رعایت انضباط مالی و بودجه‌ای دولت

- رفع تبعیض بین بخش دولتی و بخش‌های خصوصی و تعاونی

- ساماندهی و حمایت از بنگاههای کوچک و متوسط در جهت کارآمدسازی آنها

۱۰- تنظیم نقش نهادهای عمومی غیر دولتی اقتصادی در جهت تولید ملی.

۱۱- شفاف‌سازی و به‌هنگام‌سازی آمار و اطلاعات و تسهیل دسترسی به آن و اطلاع‌رسانی در مورد ابعاد و فرصت‌های سرمایه‌گذاران و سرمایه‌گذاری در رشته‌های مختلف و مقابله جدی با استفاده از هر گونه دسترسی اطلاعاتی ویژه.

۱۲- توانمندسازی و ارتقا بهره‌وری نیروی کار با افزایش انگیزه، مهارت و خلاقیت و ایجاد تناسب بین مراکز آموزشی و پژوهشی با نیازهای بازار کار.

۱۳- بسترسازی و ساماندهی اشتغال و حرکت نیروی کار ایرانی در سطح ملی، منطقه‌ای و جهانی.

۱۴- ارتقا سرمایه‌های انسانی، طبیعی، اجتماعی و فیزیکی با تأکید بر توسعه نهادهای مردمی برای رشد تولید ملی.

۱۵- توسعه فرهنگ حمایت از سرمایه، کار، کالاها و خدمات ایرانی و استفاده از نظرات متخصصان و صاحب‌نظران در تصمیمات اقتصادی.

۱۶- جلوگیری از اتلاف و راکد ماندن سرمایه‌های فیزیکی و انسانی ایرانی با تأکید بر ایجاد و توسعه خدمات فنی و مشاوره‌ای فرا بنگاهی و ارتقا بازده اقتصادی این سرمایه‌ها در بخش‌های مختلف اقتصادی.

۱۷- گسترش تنوع ابزارهای سرمایه‌گذاری در بازار سرمایه و تکمیل ساختارهای آن و اعمال سیاست‌های تشویقی برای حضور عموم مردم و سرمایه‌گذاران داخلی و بین‌المللی بویژه منطقه‌ای در بازار سرمایه.

۱۸- حمایت از محققان و سرمایه‌گذاران و تشویق ورود سرمایه‌های ایرانی به حوزه‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر متضمن تحقیق و توسعه با تأسیس صندوق‌های شراکت یا ضمانت برای سرمایه‌گذاری در این حوزه.

۱۹- کارآمدسازی مدیریت منابع موجود در صندوق توسعه ملی در جهت بهینه‌سازی و هم‌افزایی ظرفیتهای تولیدی و ارتقا کیفی کار و سرمایه ایرانی.

۲۰- تنقیح و اصلاح قوانین و مقررات (از جمله اصلاح قانون پولی و بانکی، تأمین اجتماعی و مالیات‌ها) برای تسهیل فعالیت در بخش‌های تولیدی و رفع موانع

- سرمایه‌گذاری در سطح ملی با رویکرد ثبات نسبی در قوانین.
- ۲۱- کارآمد کردن نظام توزیع کالاها و خدمات با استفاده از ساز و کار شفاف سازی و اطلاع رسانی و کاهش واسطه‌های غیر ضرور و ناکارآمد.
- ۲۲- گسترش منابع مالی و کارآمد سازی مدیریت آن در جهت افزایش ظرفیت تولید ملی و کاهش هزینه‌های تامین مالی مورد نیاز بویژه با ساماندهی، گسترش و حمایت از نهادهای مالی توسعه‌ای و بیمه‌ای.
- ۲۳- جلوگیری از ایجاد انحصار در چرخه تولید و تجارت تا مصرف.

پیام نوروزی به مناسبت آغاز سال ۱۳۹۲ / ۱۳۹۱/۱۲/۳۰

آنچه را که ما در سال ۹۲ در پیش رو داریم، باز عمدتاً در دو عرصه مهم اقتصاد و سیاست است. در عرصه اقتصاد، به تولید ملی باید توجه شود؛ همچنان که در شعار سال گذشته بود. البته کارهایی هم انجام گرفت؛ منتها ترویج تولید ملی و حمایت از کار و سرمایه‌ی ایرانی، یک مسئله بلندمدت است؛ در یک سال به سرانجام نرسید. خوشبختانه در نیمه دوم سال ۹۱ سیاستهای تولید ملی تصویب شد و ابلاغ شد - یعنی در واقع این کار ریل‌گذاری شد - که بر اساس آن، مجلس و دولت میتوانند برنامه‌ریزی کنند و حرکت خوبی را آغاز کنند و ان‌شاءالله با همت بلند و با پشتکار پیش بروند.

بیانات در دیدار رئیس‌جمهور و اعضای هیات دولت / ۱۳۹۲/۰۶/۰۶

آنچه که در درجه اول در زمینه اقتصاد لازم است، یکی ثبات و آرامش و خاموش کردن تلاطم عرصه اقتصاد است. یعنی این تلاطمی که وجود دارد، چه تلاطم ذهنی مردم، چه آنچه در بازار وجود دارد، این را بایستی با تدبیر - که البته این بیشتر به سیاستهای شما و اظهارنظرهای شما و برخی از اقدامات سریع شما وابسته است - [حل کرد]. یک مسئله هم مسئله مهار تورم است، یکی هم تامین نیازهای اساسی مردم است؛ اینها چیزهای اولویت‌داری است که بایستی در درجه اول مورد توجه قرار بگیرد؛ و تحرک بخشیدن به تولید ملی. اینها مسائل اساسی اقتصاد ما است؛ باید به اینها توجه بکنید. البته مشکلات هست، برخی از این مشکلات را - یا بسیاری از آنها را - آقای دکتر روحانی بیان کردند؛ ما هم کم‌وبیش آشنا هستیم با این مشکلات؛ میدانیم که اینها هست، باید ببینید که چگونه میتوان از این مشکلات خلاص شد و اگر توانستید ان‌شاءالله این آرامش را در عرصه اقتصاد به‌وجود بیاورید و تورم را مهار بکنید و مسئله تولید را تحرک ببخشید، این شروع همین حماسه اقتصادی است که ما اول سال آن را مطرح کردیم و درخواست کردیم از مجموعه ملت و مجموعه مسئولین.

بیانات در دیدار فرماندهان سپاه پاسداران انقلاب اسلامی / ۱۳۹۲/۰۶/۲۶

وقتی یک ملتی با محاسبه درست، با پیداکردن نقطه‌ی صحیح کار، کار را پیش میبرد، قطعاً به نتایج مطلوب خواهد رسید. ما گفته‌ایم «ساخت درونی نظام» باید استحکام پیدا کند؛ ما گفته‌ایم «علم» بایستی رشد پیدا کند؛ ما گفته‌ایم «تولید داخلی» بایستی اساس کار باشد؛ ما گفته‌ایم «نگاه خوشبینانه به استعداد بومی کشور» بایستی جدی باشد، استعدادها پرورش پیدا کند؛ اینها پایه‌های اصلی کار است. وقتی کشوری با تکیه به استعدادهای درونی، با تکیه به ابتکار نیروی انسانی خود، با تکیه به علم و دانش خود، با تکیه به ایمان خود و با اتحاد حرکت میکند، قطعاً به نتایج مطلوب خواهد رسید.

بیانات در دیدار پنجاه هزار فرمانده بسیج سراسر کشور / ۱۳۹۲/۰۸/۲۹

رفتار یکایک عزیزان بسیجی، شما جوانها، شما عناصر پاک، شما دل‌های پاکیزه و روشن، رفتار یکایک شما با آحاد مردم باید جوری باشد که بگویند اینها پرورش‌یافتگان نظام اسلامی‌اند؛ مایه جلب محبت، مایه جلب احترام برای نظام اسلامی و برای جمهوری اسلامی. این الزامات عملی، الزامات جهادی، الزامات اجتماعی، کارهایی است که بایستی انجام بگیرد؛ یعنی تقویت خصال نیک در خود، برخورد مهربان و خدمت و تحسین برانگیز با محیط، عمل جدی در همه‌ی جبهه‌ها - هم در جبهه علم، هم در جبهه فعالیتها و خدمات مردمی، هم در جبهه کار، هم در جبهه سیاست، هم در جبهه تولید - در هر جا که حضور دارید، کار جدی و بدون احساس خستگی و با پرهیز از تنبلی؛ کار کنیم.

ابلاغ سیاست‌های کلی «اقتصاد مقاومتی» / ۱۳۹۲/۱۱/۲۹

با هدف تامین رشد پویا و بهبود شاخص‌های مقاومت اقتصادی و دستیابی به اهداف سند چشم‌انداز بیست‌ساله، سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی با رویکردی جهادی، انعطاف پذیر، فرصت ساز، مولد، درون‌زا، پیشرو و برون‌گرا ابلاغ می‌گردد:

...

۱۰- حمایت همه جانبه هدفمند از صادرات کالاها و خدمات به تناسب ارزش افزوده و با خالص ارزآوری مثبت از طریق:

- تسهیل مقررات و گسترش مشوق‌های لازم.
- گسترش خدمات تجارت خارجی و ترانزیت و زیرساخت‌های مورد نیاز.
- تشویق سرمایه‌گذاری خارجی برای صادرات.
- برنامه‌ریزی تولید ملی متناسب با نیازهای صادراتی، شکل‌دهی بازارهای جدید، و تنوع بخشی پیوندهای اقتصادی با کشورها به ویژه با کشورهای منطقه.
- استفاده از ساز و کار مبادلات تهاتری برای تسهیل مبادلات در صورت نیاز.
- ایجاد ثبات روبه و مقررات در مورد صادرات با هدف گسترش پایدار سهم ایران در بازارهای هدف.

بیانات در جلسه تبیین سیاست‌های اقتصاد مقاومتی / ۱۳۹۲/۱۲/۳۰

قبلاً سیاست‌های گوناگونی در زمینه‌های اقتصادی ابلاغ شده است؛ مثل سیاست انرژی، سیاست تولید ملی، سیاست اصل ۴۴، سیاست امنیت سرمایه‌گذاری، سیاست‌های آب و غیره؛ در آن سیاست‌ها آنچه کانون توجه در هر بخشی بوده است، ارائه‌ی نقشه‌ی راه بوده؛ یعنی خواستیم مثلاً در زمینه تولید ملی یا مسئله آب یا مسئله انرژی و امثال اینها نقشه‌ی راهی ارائه بشود که براساس آن، مسئولان، کار خودشان را پیش ببرند. [اما] در این سیاست‌ها تنها مسئله نقشه‌ی راه نیست، بلکه در اینجا شاخص‌های درست پیمودن راه هم مطرح شده؛ درست مثل علائم راهنمایی و رانندگی. در بندهای مختلف این سیاست‌ها وظایفی تعیین شده‌است که در واقع این وظایف تضمین‌کننده‌ی درستی حرکت در این راه است؛ یعنی این سیاست‌ها که فراگیر و عمومی و کلی است، در هر بخشی شاخص‌هایی را مشخص کرده است که در مطالعه‌ی بندهای سیاست‌ها، کارهایی که باید انجام بگیرد، مشخص است.

بیانات در جلسه تبیین سیاست‌های اقتصاد مقاومتی / ۱۳۹۲/۱۲/۳۰

من یک فهرست اجمالی از مولفه‌ها و ویژگی‌های الگوی اقتصاد مقاومتی را مطرح میکنم. من در سه بخش، عرایضم را تقسیم کرده‌ام: یکی فهرست این مولفه‌ها است؛ بعد چند نکته برای اینکه ما چرا اقتصاد مقاومتی را امروز یک ضرورت میدانیم و دنبال میکنیم؛ و در بخش سوم هم الزاماتی که بایستی به آنها پایبند باشیم. در این بخش [اول] من ده ویژگی را یادداشت کرده‌ام که به شما عرض میکنم که اینها ویژگی‌های این سیاست‌های اقتصاد مقاومتی است که مطرح شده و در واقع مولفه‌های این مجموعه است. یکی مسئله ایجاد تحرک و پویایی در اقتصاد کشور و بهبود شاخص‌های کلان است؛ از قبیل رشد اقتصادی، از قبیل تولید ملی، از قبیل اشتغال، کاهش تورم، افزایش بهره‌وری، رفاه عمومی. در تامین این سیاست‌ها، تحرکی در اقتصاد کشور و بهبودی در این شاخص‌ها در نظر گرفته شده؛ و از

همه‌ی این شاخصها مهم‌تر، شاخص کلیدی و مهم عدالت اجتماعی است. یعنی ما رونق اقتصادی کشور را بدون تامین عدالت اجتماعی به‌هیچ‌وجه قبول نداریم و معتقد به آن نیستیم. کشورهایی هستند که شاخصهایشان خیلی خوب است، مطلوب است، رشد اقتصادی‌شان خیلی بالا است؛ لکن تبعیض، اختلاف طبقاتی، نبود عدالت در آن کشورها محسوس است؛ ما این را به‌هیچ‌وجه منطبق با خواست اسلام و اهداف جمهوری اسلامی نمی‌دانیم. بنابراین یکی از مهم‌ترین شاخصهای ما، شاخص عدالت اجتماعی است. باید طبقات محروم از پیشرفت اقتصادی کشور به معنای واقعی کلمه بهره‌مند بشوند. این مولفه‌ی اول.

بیانات در حرم مطهر رضوی / ۱۳۹۳/۰۱/۰۱

سوال سوم را مطرح کنم و جواب بدهم. سوال سوم این بود که برای اینکه این کار بزرگ، اقتصاد مقاومتی، تحقق پیدا کند، الزامات چیست و چه کارهایی باید انجام بگیرد؟ خلاصه عرض میکنم: اولاً مسئولان باید از تولید ملی حمایت کنند. تولید ملی، اساس و حلقه‌ی اساسی پیشرفت اقتصاد است. مسئولان باید از تولید ملی حمایت کنند. چه‌جوری؟ یک جا که قانون لازم دارد، حمایت قانونی کنند؛ یک جا که حمایت قضائی لازم است، انجام بگیرد؛ یک جا که حمایت اجرایی لازم است، باید تشویق کنند و کارهایی بکنند؛ باید این کارها انجام بگیرد. تولید ملی باید رونق پیدا کند.

دوم، صاحبان سرمایه و نیروی کار که تولیدگر هستند، آنها هم بایستی به تولید ملی اهمیت بدهند؛ به چه معنا؟ به این معنا که بهره‌وری را افزایش بدهند. بهره‌وری، یعنی از امکاناتی که وجود دارد حداکثر استفاده‌ی بهینه بشود؛ کارگر که کار میکند، کار را با دقت انجام بدهد؛ رحم الله امر عمل عموماً فاقته، این معنای بهره‌وری است؛ از قول پیغمبر نقل شده است: رحمت خدا بر آن کسی است که کاری را که انجام میدهد، محکم انجام بدهد، متقن انجام بدهد. آن کسی که سرمایه‌گذاری میکند، سعی کند حداکثر استفاده از آن سرمایه انجام بگیرد؛ یعنی هزینه‌های تولید را کاهش بدهند؛ بعضی از بی‌تدبیری‌ها، بی‌سیاستی‌ها موجب میشود هزینه‌ی تولید برود بالا، بهره‌وری سرمایه و کار کم بشود.

سوم، صاحبان سرمایه در کشور، فعالیت تولیدی را ترجیح بدهند بر فعالیتهای دیگر. ما دیدیم کسانی را که سرمایه‌های داشتند کم یا زیاد و میتوانستند این را در یک راههایی به کار بیندازند و درآمدهای زیادی کسب کنند، نکردند؛ رفتند سراغ تولید؛ گفتند می‌خواهیم تولید کشور تقویت بشود؛ این حسنه است، این صدقه است، این جزو بهترین کارها است؛ کسانی که دارای سرمایه هستند - چه سرمایه‌های کم، چه سرمایه‌های افزون - آن را بیشتر در خدمت تولید کشور بگذارند.

بعدی، مردم در همه‌ی سطوح، تولید ملی را ترویج کنند. یعنی چه؟ یعنی همین مطلبی که من دو سه سال قبل از این، در همین جا با اصرار فراوان گفتم، یک عده‌ای هم از مردم خوشبختانه عمل کردند، اما همه باید عمل کنند و آن عبارت است از «مصرف تولیدات داخلی». عزیزان من! شما وقتی که یک جنس داخلی را خرید میکنید به‌جای جنس تولید خارجی، هم به همین اندازه کار و اشتغال ایجاد کرده‌اید، هم کارگر ایرانی را وادار کرده‌اید به اینکه ابتکار خودش را بیاورد میدان؛ جنس داخلی که مصرف شد، آن کهنده‌ی کار، ابتکاراتی دارد، این ابتکارات را روزبه‌روز افزایش خواهد داد؛ شما وقتی که جنس داخلی مصرف میکنید، ثروت ملی را افزایش داده‌اید. در گذشته، در دوران طاغوت، ترجیح مصرف خارجی به‌عنوان یک سنت بود؛ سراغ جنس که میرفتند، [میبوسیدند] داخلی است یا خارجی؟ اگر خارجی بود، بیشتر به آن رغبت داشتند؛ این باید برگردد و به‌عکس بشود. نمی‌گویم خرید جنس خارجی حرام است، اما عرض میکنم خرید جنس داخلی یک ضرورت برای مقاومت‌سازی اقتصاد است و بر روی همه چیز این کشور تاثیر میگذارد. باید به این توجه کرد؛ این نقش همه‌ی مردم است. البته در اینجا هم مثل خیلی جاهای دیگر، مسئولیت مسئولان و مدیران کشور از دیگران بیشتر است؛ بسیاری از زیاده‌روی‌ها و ریخت‌وپاش‌ها در رفتار مردم، به‌خاطر نگاه کردن به رفتار آن کسانی است که آنها را "بزرگ‌ترها" میدانند؛ اگر اسراف در بین سطوح بالا نباشد، در بین مردم هم اسراف کم خواهد شد. بنابراین ترجیح تولید داخلی یکی از کارها است.

من این بخش را جمع بندی کنم. من عرض میکنم: اقتصاد مقاومتی به معنای مقاوم ساختن پایه‌های اقتصاد، یکی از وظایف عمومی امروز ما است و همه میتوانند در آن نقش ایفا کنند، هم مسئولین و مسئولین قوای سه‌گانه، هم آحاد مردم، هم کسانی که دارای مهارت کارند، هم کسانی که دارای سرمایه‌اند، هم صاحب‌نظران. البته آنچه که ما عرض کردیم، خلاصه‌ای بود از آنچه باید گفت؛ به‌عهده‌ی صاحب‌نظران است که تفصیلات اینها را عرض بکنند.

بیانات در حرم مطهر رضوی / ۱۳۹۳/۰۱/۰۱

فرهنگ از اقتصاد هم مهم‌تر است. چرا؟ چون فرهنگ، به معنای هوایی است که ما تنفس میکنیم؛ شما ناچار هوا را تنفس میکنید، چه بخواهید، چه نخواهید؛ اگر این هوا تمیز باشد، آثاری دارد در بدن شما؛ اگر این هوا کثیف باشد، آثار دیگری دارد. فرهنگ یک کشور مثل هوا است؛ اگر درست باشد، آثاری دارد. الان درباره‌ی تولید داخلی حرف می‌زدیم؛ اگر بخواهیم مصرف تولیدات داخلی به معنای واقعی کلمه تحقق پیدا کند، باید فرهنگ [مصرف] تولید داخلی در ذهن مردم جا بیفتد؛ اگر بخواهیم مردم اسراف نکنند، بایستی این باور مردم بشود؛ این یعنی فرهنگ. فرهنگ یعنی باورهای مردم، ایمان مردم، عادات مردم، آن چیزهایی که مردم در زندگی روزمره با آن سر و کار دائمی دارند و الهام‌بخش مردم در حرکات و اعمال آنها است؛ فرهنگ این است؛ این پس خیلی اهمیت دارد. مثلاً در حوزه‌ی اجتماعی، قانون‌گرایی - که مردم به قانون احترام بگذارند - یک فرهنگ است؛ تعاون اجتماعی یک فرهنگ است؛ تشکیل خانواده و ازدواج یک فرهنگ است؛ تعداد فرزندان یک فرهنگ است؛ اگر در این چیزها بینش مردم و جهت‌گیری مردم درست‌گیری باشد، زندگی در جامعه جوری خواهد شد؛ اگر خدای‌ناکرده جهت‌گیری غلط باشد، زندگی جوری دیگری خواهد شد؛ خدای‌ناکرده به همان بلاپی مبتلا خواهیم شد که امروز کشورهایی که خانواده را و بنیان خانواده را ویران کردند و شهوات را به راه انداختند - واتبعوا الشهوات فسوف یلقون غیا - به آن سرنوشت دچار شدند

بیانات در دیدار کارگران در گروه صنعتی مینا / ۱۳۹۳/۰۲/۱۰

باید از فعالیتهای این مجموعه و مجموعه‌های مشابه پشتیبانی بشود. یکی از پشتیبانی‌ها این است که دستگاه‌های دولتی خودشان را موظف کنند که برای محصول این مجموعه‌ها رقیب خارجی نتراشند؛ یکی از بخشهای اقتصاد مقاومتی که ما گفتیم، این است. ستون فقرات اقتصاد مقاومتی تولید داخلی است. تولید داخلی اگر بخواهد رونق پیدا بکند یقیناً باید، هم به آن کمک تریق بشود، هم از چیزهایی که مانع رشد آن است جلوگیری بشود، هم برای محصولات، بازار به‌وجود بیاید، هم واردات محصولات مشابه به یک نحوی کنترل بشود - کلمه‌ی ممنوع را به کار نمی‌برم - و با محاسبه مورد مراقبت دقیق قرار بگیرد، هم در قراردادهای خارجی‌ای که این مجموعه و امثال این مجموعه دارند، دولت کمک بکند. گفتیم اقتصاد ما درون‌زا و برون‌گرا است؛ ما از درون باید رشد کنیم و بجوشیم و افزایش پیدا کنیم، اما بایستی نگاه به بیرون داشته باشیم؛ بازارهای جهانی متعلق به ما است، باید بتوانیم با همت خود و با ابتکار خود، در این بازارها حضور پیدا کنیم و این حضور بدون حمایت دولت امکان‌پذیر نیست؛ که البته بخشهای مختلف دولتی در این زمینه میتوانند سهم داشته باشند.

بیانات در دیدار مسئولان نظام / ۱۳۹۳/۰۲/۱۶

به مسئولین دولت عرض میکنم: اقتصاد مقاومتی را جدی بگیرید. خب، رئیس جمهور محترم گفتند، مسئولین دیگر هم کم‌وبیش اظهار کرده‌اند، گفته‌اند، منتها باید عمل کرد؛ و لا ممن علی غیر عمل بتکل؛ این‌جور نباشد که به زبان بگویم، در عمل کند حرکت نکنیم. در اقتصاد مقاومتی تکیه بر تولید داخلی است، بر استحکام بنیه‌ی درونی اقتصاد است. رونق اقتصادی هم این است؛ رونق اقتصادی با تولید حاصل میشود، با فعال کردن ظرفیتهای درونی کشور حاصل میشود، نه با چیز دیگر.

ابلاغ سیاست‌های کلی «علم و فناوری» / ۱۳۹۳/۰۶/۲۹

بسم الله الرحمن الرحيم

سیاست‌های کلی علم و فناوری (نظام آموزش عالی، تحقیقات و فناوری)

...

۶- گسترش همکاری و تعامل فعال، سازنده و الهام بخش در حوزه علم و فناوری با سایر کشورها و مراکز علمی و فنی معتبر منطقه‌ای و جهانی بویژه جهان اسلام همراه با تحکیم استقلال کشور، با تاکید بر:
۱-۶ توسعه صنایع و خدمات مبتنی بر علوم و فناوری‌های جدید و حمایت از تولید و صادرات محصولات دانش بنیان و متکی بر فناوری‌های بومی بویژه در حوزه های دارای مزیت و ظرفیت، با اصلاح امر واردات و صادرات کشور.
۲-۶ اهتمام بر انتقال فناوری و کسب دانش طراحی و ساخت برای تولید محصولات در داخل کشور با استفاده از ظرفیت بازار ملی در مصرف کالاهای وارداتی.

بیانات در دیدار مردم قم / ۱۳۹۳/۱۰/۱۷

بی‌اعتنائی به پیشرفت علمی، ترویج خودکم‌بینی ملی و بزرگنمایی غربی؛ حالا کار علمی که پیشرفت نمیکرد، حرکت علمی به معنای واقعی کلمه که اصلاً وجود نداشت، در رسانه‌ها ذائقه مردم را به واردات عادت دادند که این عادت متأسفانه تا امروز باقی است. عادات طولانی‌مدتی که برای مردم به‌وجود می‌آید، به‌آسانی از بین نمی‌رود. اینها به جای کشاندن کشور به سمت احیای تولیدات داخلی و منابع حقیقی یک ملت، مردم را با پول نفت عادت دادند به واردات؛ ذائقه مردم را عوض کردند؛ کشاورزی کشور را نابود کردند، صنایع واقعی و ملی کشور را از بین بردند، کاملاً کشور را وابسته کردند به خارج و به دشمنان این ملت. ملت را تحقیر کردند، توانایی‌های ملت را دست‌کم گرفتند، به زبان آوردند، فرهنگ غربی را بزرگنمایی کردند

بیانات در دیدار مردم آذربایجان شرقی / ۱۳۹۳/۱۱/۲۹

تکیه عمده اقتصاد مقاومتی هم باز روی مردم است؛ روی تولید داخلی است.

بیانات در دیدار مردم آذربایجان شرقی / ۱۳۹۳/۱۱/۲۹

باید تکیه بودجه به تولید داخلی باشد، یعنی به درآمدی که مردم تولید میکنند و مالیات میدهند. دو کلمه می‌خواهم راجع به مالیات عرض بکنم: عزیزان من! مالیات یک فرضیه است. ما امروز از ضعف مالیات می‌گیریم - از کارمند مالیات می‌گیریم، از کارگر مالیات می‌گیریم، از کاسب جز مالیات می‌گیریم - اما از فلان کلان‌سرمایه‌دار، فلان درآمد‌دار بی‌حساب‌و‌کتاب مالیات نمی‌گیریم؛ فرار مالیاتی دارند؛ اینها جرم است؛ فرار مالیاتی جرم است. آن که از دادن مالیات به دولت خودداری میکند و مالیاتی که باید به دولت بدهد - که آن درآمدی که حاصل شده و در اختیار او است، به برکت فضایی است که دولت به‌وجود آورده است و کاری است که دولت دارد میکند، پس باید مالیات را بدهد - نمیدهد، در حقیقت کشور را وابسته میکند به پول مفت نفت، و وقتی کشور به پول نفت وابسته شد، همین مشکلات پیش می‌آید؛ یک روز تحریم میشود؛ یک روز نفت ارزان میشود؛ یک روز شاخ‌وشانه میکشند؛ کشور به این وضع دچار میشود. مسئله مالیات خیلی مهم است. البته من شنیدم که مسئولین مالیاتی کشور دارند طراحی میکنند، کارهای خوبی دارند انجام میدهند؛ این کارها باید سریع انجام بگیرد؛ باید تحقق پیدا کند؛ از مردم باید کمک خواسته بشود و مردم باید کمک کنند؛ این قلم اول. قلم اول از کارهای مهمی که باید انجام بگیرد، این است که بودجه‌ی کشور، اداره‌ی دولت، به‌وسیله‌ی درآمدهای از درون مردم باشد، یعنی از همین مالیات، که مالیات هم مربوط میشود به تولید و کسب و کار.

بیانات در دیدار مردم آذربایجان شرقی / ۱۳۹۳/۱۱/۲۹

ک نکته‌ی دیگر، ارتقا بهره‌وری است که از تعبیرات رایجی است که میکنند؛ بنده این را خلاصه میکنم به دو کلمه در زبان فارسی. تولیدکننده‌ی ما، بنگاه‌دار ما سعی کند با کم کردن ریخت‌وپاش، هزینه‌ی تولید را کم کند، کیفیت را بالا ببرد؛ این میشود بهبود بهره‌وری. [البته] بخشی از هزینه‌ی تولید مربوط به چیزهایی است که در اختیار بنگاه‌دار نیست؛ فرض کنید تورم بالا است، مزد کارگر یا قیمت مواد اولیه بالا می‌رود؛ یک مقدار اینها است لکن یک مقدار هم ریخت‌وپاش است؛ اسراف است؛ خرج‌کردن‌های بیجا است؛ باید جلوی اینها را بگیرند.

بیانات در حرم مطهر رضوی / ۱۳۹۳/۰۱/۰۱

نه در اقتصاد و نه در هیچ برنامه‌ی دیگری، بدون هدف‌گذاری نمیشود حرکت کرد، باید هدف‌گذاری بشود. اگر در هر کاری بدون هدف‌گذاری مسئولان دولتی حرکت کنند و پیش بروند، کار به روزمره‌گی خواهد رسید؛ به نتیجه نمیرسد. هدف‌گذاری مشخص و ثابتی باید وجود داشته باشد که به‌سمت آن هدف، همه‌ی دستگاه‌ها را و همه‌ی امکانات را بسیج کنند. به نظر بنده آن چیزی که امسال و سالهای بعد از این باید به‌عنوان هدف اقتصاد مورد توجه باشد، عبارت است از سرمایه‌گذاری بر روی تولید داخلی. همه‌ی تلاش‌ها از سوی همه باید برای تقویت تولید داخلی بسیج بشود. از همه‌ی مسئولانی که در زمینه‌های اقتصادی فعالیت دارند و از همه‌ی آحاد مردم باید مطالبه بشود که به مسئله‌ی تقویت تولید داخلی کمک کنند.

البته راه‌هایی وجود دارد برای کمک که من بعضی را عرض میکنم. یکی از لازم‌ترین کارها این است که از بنگاه‌های تولیدی متوسط و کوچک حمایت بشود؛ یکی از کارها این است که فعالیتهای بنگاه‌های دانش‌بنیان تقویت بشود. اینکه ما روی علم و فناوری تکیه میکنیم، فقط به خاطر این نیست که می‌خواهیم نصاب علمی خودمان را بالا ببریم؛ پیشرفت علم و فناوری به پیشرفت اقتصاد کمک میکند؛ بنگاه‌هایی که دانش‌بنیان هستند میتوانند به اقتصاد ملی کمک کنند. یکی از کارهای لازم، نهضت کاهش خام‌فروشی است. اینکه من چندی پیش راجع به وابسته بودن اقتصادمان به نفت اعتراض کردم و در سخنرانی‌م گفتم، ناظر به این است. ما باید کاری کنیم که خام‌فروشی بتدریج کاهش پیدا کند، تا اینکه بکلی از بین برود؛ باید ارزش افزوده ایجاد کرد. بانک‌ها میتوانند نقش ایفا کنند؛ هم نقش کمک کننده و هم نقش تخریب کننده؛ این مورد توجه مسئولان ارشد بانکی کشور باید قرار بگیرد. بعضی از بانک‌ها در سرتاسر کشور با شیوه‌های خاص برخی از بنگاه‌های اقتصادی کوچک و متوسط را به تعطیلی کشاندند، نابود کردند؛ بانک‌ها میتوانند کمک بکنند و یا میتوانند تخریب کنند. یکی از کارهای اساسی، تسهیل سرمایه‌گذاری است؛ یکی از کارهای اساسی کاهش واردات کالاهای مصرفی است؛ یکی از کارهای اساسی مبارزه‌ی با قاچاق است. کارهای گوناگونی را مسئولین دولتی میتوانند انجام بدهند؛ بخشی از آنها این چیزهایی بود که من اینجا عرض کردم. البته این کارها همه کارهای دشواری است؛ گفتن این حرف‌ها آسان است، عمل کردن آنها مشکل است. اما همین کار مشکل را مسئولین حتماً بایستی انجام بدهند چون مسئله مسئله‌ی مهمی است. مردم هم میتوانند نقش ایفا کنند. آن کسانی که قادر بر سرمایه‌گذاری هستند، سرمایه‌گذاری‌شان را متوجه تولید کنند و در تولید سرمایه‌گذاری بکنند. کسانی که مصرف‌کننده هستند - که همه‌ی ملت ما در واقع مصرف‌کننده‌اند - محصولات داخلی را مصرف کنند که من روی این بارها و بارها تکیه کردم و امروز هم عرض میکنم و تکیه میکنم. همه سعی بکنند محصولات داخلی را مصرف بکنند، کارگر ایرانی را حمایت بکنند، کارگاه تولیدی داخلی را با مصرف کردن [محصول] آن رونق بدهند. پرهیز از اسراف؛ کسانی که اهل اسرافند بدانند، این اسراف و زیاده‌روی و ریخت‌وپاش که در اسلام این‌همه مذمت شده است، سرنوشت اقتصاد ملی را تعیین میکند؛ اگرچنانچه از اسراف و زیاده‌روی و ریخت‌وپاش اموال شخصی، چه آب، چه نان، وسایل تشریفاتی زیادی در مهمانی‌ها، در عقدها، در عروسی‌ها، در بقیه‌ی مراسم و چه بقیه‌ی چیزهای دیگر پرهیز بشود، به اقتصاد ملی کمک میکند. آن کسانی که در کارهای تجارت خارجی و دادوستد خارجی هستند، میتوانند نقش ایفا کنند؛ نقش آنها هم عبارت است از صحت عمل، تا بتوانند آبروی ملت ایران را [حفظ کنند].

بیانات در دیدار جمعی از کارگران سراسر کشور / ۱۳۹۳/۰۲/۰۹

همه بایستی همه‌ی هم‌تشان را در بخش‌های مختلف و گوناگون برای مسئله‌ی تولید صرف کنند. این البته لوازمی دارد؛ هم سرمایه‌گذار، هم کارگر، هم

مصرف‌کننده، هم دستگاه‌های متولی دولتی، همه وظایفی دارند؛ این کار، یک‌بعدی نیست؛ همه بایست با هم همکاری کنند. اینکه می‌گوییم همدلی و هم‌زبانی مردم با دولت، معنایش این است؛ یعنی همه با هم همکاری کنند تا این سنگ بزرگ را بردارند. این صخره بزرگ را از سر راه حرکت کشور بردارند. سرمایه‌گذار و کسانی که امکان دارند، بایستی سرمایه‌گذاری کنند. بنده می‌شناسم افرادی را که می‌توانستند پولشان را ببرند در بخش‌های پردرآمدی که غیر تولیدی است صرف کنند، نکردند؛ گفتند نمیکنیم؛ می‌خواهیم به کشور خدمت کنیم؛ آمدند در تولید سرمایه‌گذاری کردند، با سود کمتر، درآمد کمتر؛ برای خاطر اینکه فهمیدند کشور احتیاج دارد؛ خب، این عبادت است. سرمایه‌گذاری که فکر نیاز کشور را میکند و پول را نمیبرد در راه دلالتی و کارهای پردرآمد و مضر برای کشور صرف کند و می‌آید صرف میکند در سرمایه‌گذاری، این کارش حسنه است، بنابراین سرمایه‌گذار نقش دارد. کارگر درستکار نقش دارد. کارگری که سختی‌های کار را تحمل میکند - کار سخت است دیگر؛ کار جسمانی یکی از امور سخت در زندگی است - کارگری که عمر خود را، وقت خود را، نیروی خود را صرف میکند تا کار را تمیز از آب دریاورد، دارد عبادت میکند؛ این حسنه است. من مکرر در این دیدارهای با شما عزیزان، این روایت را از قول پیغمبر اکرم نقل کرده‌ام که: رحم الله امرا عمل عملا فاتقه: (۱) رحمت خدا بر آن آدمی که کاری را که انجام میدهد، محکم‌کاری میکند؛ چه در کار صنعتی، چه در کار کشاورزی، چه در مسائل گوناگون کارگری؛ وقتی کار متقن و محکم‌کاری شد، محصول تمیز از آب درمی‌آید، محکم از آب درمی‌آید. این هم نقش کارگر، این هم میشود عبادت.

مصرف‌کننده‌ی باانصاف، مصرف‌کننده‌ی باوجدان هم میتواند همین‌جور به تولید کشور کمک کند؛ دنبال اسم و رسم نروند، دنبال برند نروند - این حرفی که حالا مرتب تکرار میکنند: برند، برند - دنبال مارک نروند؛ دنبال مصلحت بروند. مصلحت کشور، مصرف تولید داخلی است، کمک به کارگر ایرانی است.

بیانات در دیدار جمعی از کارگران سراسر کشور / ۱۳۹۴/۰۲/۰۹

مشکلاتی که وجود دارد اولاً با گفتن و حرف زدن حل نمیشود؛ اقدام و ابتکار و عمل لازم است. ثانیاً [حل] مشکلات مجموعه‌ی اقتصادی کشور را در درون کشور باید پیدا کرد؛ ستون فقرات هم عبارت است از تولید؛ ستون فقرات اقتصاد مقاومتی که ما عرض کردیم، عبارت است از تقویت تولید داخلی؛ اگر این کار تحقق پیدا کرد و هم‌متوجه به این مسئله شد، مسائل کار بتدریج حل میشود، کار ارزش پیدا میکند، کارگر ارزش پیدا میکند، اشتغال عمومی میشود، بیکاری که یک معضلی است در جامعه بتدریج کم میشود و از بین میرود. اساس کار، مسئله‌ی تولید است.

بیانات در دیدار جمعی از کارگران سراسر کشور / ۱۳۹۴/۰۲/۰۹

ممکن است بعضی بگویند این مسئله‌ی تولید که شما تکرار میکنید - و ما همیشه مرتباً تکیه میکنیم روی مسئله‌ی تولید، هم در اظهارات عمومی، هم در جلسات با مسئولان - لوازمی دارد؛ با وضع کنونی که تحریم هست و فشارهای بین‌المللی هست، رونق تولید و تقویت تولید تحقق پیدا نخواهد کرد. بنده انکار نمیکنم که این تحریم‌های ظالمانه‌ای که دشمنان ملت ایران و دشمنان انقلاب بر ملت ایران تحمیل کرده‌اند تأثیر دارد؛ بلاشک بی‌تأثیر نیست، منتها این را من انکار میکنم که این تحریم‌ها بتواند جلوی یک تلاش عمومی سازمان‌یافته‌ی برنامه‌ریزی‌شده برای رونق تولید را بگیرد؛ این را من قبول ندارم. بنده نگاه میکنم به سطح کشور، میبینم در بخش‌های مختلفی که اتفاقاً در بعضی از این بخش‌ها فشار دشمنان و تحریم و امثال ذلک شدیدتر هم بوده است، به‌خاطر همت مسئولان و کارگران و جوانان علاقه‌مند، تولید پیش رفته است. این را من دارم مشاهده میکنم و میبینم؛ جلوی چشم همه است. فرض بفرمایید در زمینه‌ی صنایع نظامی؛ شما امروز را مقایسه کنید با پانزده سال قبل یا بیست سال قبل یا حتی ده سال قبل، می‌بینید ما پیشرفتهای شگرفی داشتیم؛ پیشرفتهای عجیب و غریبی داشتیم در زمینه‌ی تولید نظامی. این در حالی است که تحریم‌های دشمنان در خصوص مسائل نظامی شدیدتر است؛ مال امساک و پارساک هم نیست؛ از خیلی قبل‌ها چنین تحریم‌هایی - با فشار زیاد - وجود داشته است اما ما پیشرفت کردیم. یا در زمینه‌ی علوم زیستی، زیست فناوری، ما پیشرفتهای زیادی کردیم؛ درحالی‌که همان محدودیتها، همان تحریم‌ها وجود داشته است. حتی در بعضی از دانشگاه‌های معروف دنیا به دانشجوی ایرانی اجازه نمیدادند که در این رشته‌ها درس بخواند، تحقیق کند، پیشرفت کند، درعین‌حال کشور در این علوم پیشرفتهای بسیار برجسته و نمایانی کرده است که این را همه مشاهده میکنند. کسانی که اهل اطلاعند و مایلند اطلاع داشته باشند، چیزهای محرمانه‌ی نیست؛ اینها را میتوانند اطلاع پیدا کنند. یا در بعضی از علوم نو مثل فناوری نانو - که اینها جزو فناوری‌های جدید دنیا است - هیچ‌کس در دنیا به ما در این زمینه‌ها کمک نمیکند و کمک نکرده است، بعد از این هم کمک نخواهند کرد ما جلو هستیم؛ عناصر ما، جوانهای ما، محققین ما، دانشمندان ما در این زمینه‌ها دارند کار میکنند، تلاش میکنند، پیشرفتهای چشمگیری پیدا کرده‌اند. فرض بفرمایید در صنایع دانش‌بنیان؛ که در همین حسینی‌ها نمایشگاهی برگزار کردند (۳) و بنده با جوانان علاقه‌مند به این کار و بخش‌های مختلف شرکتهای دانش‌بنیان از نزدیک آشنا شدم - البته گزارش داشتیم، اطلاع داشتیم منتها از نزدیک هم با اینها آشنا شدیم - دارند کار میکنند، دارند تلاش میکنند، دارند پیش میروند. امروز ما در زمینه‌ی شرکتهای دانش‌بنیان [نسبت] به ده‌سال پیش و پانزده‌سال پیش خیلی پیشرفت کرده‌ایم؛ اینها همه در حال تحریم اتفاق افتاده است. بله، اگر تحریم ظالمانه‌ی دشمنان وجود نداشت، ممکن بود ما در همین زمینه‌ها بیشتر پیش برویم - این را انکار نمیکنیم - البته ممکن هم بود که بی‌توجهی کنیم، نگاه نکنیم به نیازهای کشور و از پول نفت و واردات و امثال این چیزها به اموری بپردازیم که پیشرفت تولید را برای کشور به وجود نیآورد؛ این هم ممکن بود. یک‌مقدار واقعاً باید به این توجه کنیم که یک مقدار از پیشرفتهای ما بر اثر منع از بیرون بوده است؛ این را باید قدر بدانیم؛ ندادند، مجبور شدیم خودمان اقدام کنیم. وقتی راه واردات بی‌رویه باز بشود و هرچه خواستید بیاورید، سهل‌گرایی انسان، انسان را میکشانند به سمت تنبلی، بیکارگی. این هم یک طرف قضیه است. بنابراین بنده تکیه‌ای که روی مسئله‌ی تولید میکنم، نبایستی پاسخ داده بشود که تولید در شرایط تحریم سخت و سخت ممکن نیست؛ نه، ممکن است. هرکاری که شما تصمیم بگیرید انجام بدهید، همت کنید، نیروهایتان را بیاورید در صحنه، از خدای متعال هم کمک بخواهید، هدایت بخواهید، شدنی است؛ این را ما امتحان کردیم.

بیانات در دیدار جمعی از کارگران سراسر کشور / ۱۳۹۴/۰۲/۰۹

بنده معتقدم مشکلات اقتصادی کشور که از جمله‌ی مهم‌ترین آنها مسائل کارگری است، مسئله‌ی معیشت است، مسئله‌ی بیکار شدن کارگران [است] - که گزارش‌هایی میرسد و انسان میبیند این گزارش‌ها را - اگر به مسئله‌ی تولید توجه بشود، حل خواهد شد. اشتغال ایجاد میکند، احساس عزت ایجاد میکند، احساس بی‌نیازی ایجاد میکند. وقتی یک کشوری متکی به نیروی داخلی خودش شد، احساس استغنا خواهد کرد. ممکن است انسان ده مسئله را هم با دنیا بخواهد حل کند، اما فرق میکند حل کردن مسئله، رفتن پشت میز مذاکره، وقتی شما احساس قدرت میکنید یا احساس ضعف میکنید. آدم وقتی احساس قدرت میکند، یک‌جور مذاکره میکند، وقتی احساس ضعف و احتیاج میکند، یک‌جور مذاکره میکند. اگر ساخت داخلی قدرت در کشور در همه‌ی زمینه‌ها از جمله و بخصوص در زمینه‌ی اقتصادی، ساخت مستحکمی باشد، همه‌ی مسائل را با طرفهای گوناگون میشود مذاکره کرد؛ انسان منتها از موضع قدرت مذاکره میکند، نه از موضع نیاز، نه از موضع احتیاج که زبان دشمن را دراز کند، دائم شرط و شروط بگذارد، دائم حرف بی‌ربط و مفت بزند؛ بنده علاج را در این میبینم. من میگویم - روز اول سال هم این را گفتیم - همه بایستی همه‌ی همتهای خود را در بخش‌های مختلف و گوناگون برای مسئله‌ی تولید صرف کنند.

این البته لوازمی دارد؛ هم سرمایه‌گذار، هم کارگر، هم مصرف‌کننده، هم دستگاه‌های متولی دولتی، همه وظایفی دارند؛ این کار، یک‌بعدی نیست؛ همه بایست با هم همکاری کنند. اینکه می‌گوییم همدلی و هم‌زبانی مردم با دولت، معنایش این است؛ یعنی همه با هم همکاری کنند تا این سنگ بزرگ را بردارند، این صخره بزرگ را از سر راه حرکت کشور بردارند.

بیانات در دیدار جمعی از کارگران سراسر کشور / ۱۳۹۴/۰۲/۰۹

سرمایه‌گذار و کسانی که امکان دارند، بایستی سرمایه‌گذاری کنند. بنده می‌شناختم افرادی را که می‌توانستند پولشان را ببرند در بخش‌های پردرآمدی که عبر تولیدی است صرف کنند، نکردند؛ گفتند نمیکنیم؛ میخواهیم به کشور خدمت کنیم؛ آمدند در تولید سرمایه‌گذاری کردند، با سود کمتر، درآمد کمتر؛ برای خاطر اینکه فهمیدند کشور احتیاج دارد؛ خوب، این عبادت است. سرمایه‌گذاری که فکر نیاز کشور را میکند و پول را تمییرد در راه دلالتی و کارهای پردرآمد و مضر برای کشور صرف کند و می‌آید صرف میکند در سرمایه‌گذاری، این کارش حسنه است، بنابراین سرمایه‌گذار نقش دارد.

بیانات در دیدار جمعی از کارگران سراسر کشور / ۱۳۹۴/۰۲/۰۹

کارگر درستکار نقش دارد. کارگری که سختی‌های کار را تحمل میکند - کار سخت است دیگر؛ کار جسمانی یکی از امور سخت در زندگی است - کارگری که عمر خود را، وقت خود را، نیروی خود را صرف میکند تا کار را تمیز از آب در بیاورد، دارد عبادت میکند؛ این حسنه است. من مکرر در این دیدارهای با شما عزیزان، این روایت را از قول پیغمبر اکرم نقل کرده‌ام که: رحم الله امرا عمل عملا فاتقنه؛ (۴) رحمت خدا بر آن آدمی که کاری را که انجام میدهد، محکم‌کاری میکند؛ چه در کار صنعتی، چه در کار کشاورزی، چه در مسائل گوناگون کارگری؛ وقتی کار متقن و محکم‌کاری شد، محصول تمیز از آب درمی‌آید، محکم از آب درمی‌آید. این هم نقش کارگر، این هم میشود عبادت.

بیانات در دیدار جمعی از کارگران سراسر کشور / ۱۳۹۴/۰۲/۰۹

مصرف‌کننده‌ی بانصاف، مصرف‌کننده‌ی باوجدان هم میتواند همین‌جور به تولید کشور کمک کند؛ دنبال اسم و رسم نروند، دنبال برند نروند - این حرفی که حالا مرتب تکرار میکنند: برند، برند - دنبال مارک نروند؛ دنبال مصلحت بروند. مصلحت کشور، مصرف تولید داخلی است، کمک به کارگر ایرانی است. بعضی‌ها هستند حتی حاضرند به نفع کارگر هم شعار بدهند، رگ گردن را هم درشت کنند و شعار بدهند، اما در عمل به کارگر ایرانی لگد بزنند. لگد زدن به کارگر ایرانی این است که انسان جنس مصنوع این کارگر را مورد استفاده قرار ندهد و برود مشابه این را از خارج بگیرد؛ گاهی هم به قیمت‌های گران‌تر! ما در برخی از صنایع در کشورمان جزو پیشروان دنیاییم، [اما] در همان چیزها، میروند از بیرون چیزهایی را برمی‌دارند و به داخل می‌آورند. و این وظیفه‌ی همه است؛ از جمله وظیفه‌ی دولت. وزیر محترم کار اینجا حضور دارند؛ من خواهش میکنم در دولت مطرح کنید، اصرار کنید، پافشاری کنید که اشیائی که جزو مصارف دولتی است، مطلقا از خارج نیاید. این یک قلم عمده است، یک قلم بزرگ است؛ چون دولت با دامنه‌ی وسیعی که دارد، مصرف‌کننده‌ی درجه یک است. نگویند که ما فلان چیز را میخواهیم، الان لازم داریم، تولید داخلی‌اش نیست، ناچاریم از بیرون بیاوریم. خوب، شما مگر برنامه‌ریزی ندارید؟ شما که امروز احتیاج دارید، چرا امروز میگویید؟ میخواستید دو سال پیش بگویید تا تولیدکننده‌ی داخلی فرصت داشته باشد برنامه‌ریزی کند، بسازد، امتحان کند، تجربه کند تا امروز دست شما برسد. اینها مسائل مهمی است؛ اینها مسائل کوچکی نیست. دولت تصمیم بگیرد در هیچ‌یک از چیزهایی که مصرف میکند، از قلم و کاغذ روی میز گرفته تا ساختمان‌سازی تا بقیه‌ی چیزها، هرآنچه در داخل قابل تولید است، خودش را از خارج ممنوع کند، بر خودش حرام کند. آسان‌گرایی و سهل‌گرایی - سهل‌گرایی آن روی خوب قضیه است - و خدای نکرده سواستفاده؛ جلوی اینها را بایستی مسئولین دولتی بگیرند. و ما این را هم تجربه کردیم، امتحان کردیم و یک جاهایی دیدیم. یک وقتی یک کاری انجام می‌گرفت - مال سالها پیش است - یک چیزی داشتند می‌ساختند، بنده مسئولین آنجا را خواستم و به آنها گفتم که در این کاری که دارید میکنید، سعی کنید هیچ قلم خارجی به کار نبرید؛ آنها هم قول دادند، مردانه هم عمل کردند. در آخر که ما گزارش گرفتیم و تحقیق کردیم، معلوم شد حدود ۹۸ درصد از مصالح اینجا را توانسته‌اند از داخل تهیه کنند؛ یکی دو درصد چیزهایی بوده که در داخل وجود نداشته است و از خارج آورده‌اند. خوب، میشود این کارها را کرد. پس مصرف‌کننده هم یکی از ارکان تقویت و ترویج تولید داخلی است.

بیانات در دیدار جمعی از کارگران سراسر کشور / ۱۳۹۴/۰۲/۰۹

یکی دیگر از ارکان (تقویت تولید داخلی)، دستگاه مبارزه‌ی با قاچاق است. مسئله‌ی مبارزه‌ی با قاچاق را این‌همه ما تاکید کردیم؛ دولت‌های مختلف از سالها پیش همین‌طور مرتب آمده‌اند رفته‌اند؛ خوب، این کار یک کاری است که باید تحقق پیدا کند و این هم ممکن است؛ نگویند نمیشود، کاملا میشود؛ جلوی قاچاق را به‌طور قاطع بگیرند. بنده یک وقتی گفتم فقط سر مرز دنبال قاچاق نروید؛ میلیاردها دلار امروز در داخل کشور - که حالا من چون رقم دقیقش را مختلف میگویند، نمیتوانم معین بکنم که چقدر؛ اما رقم‌های گزافی گفته میشود - دارد صرف جنس قاچاق میشود. قاچاق را از لب مرز و از پیش از مرز تا داخل مغازه دنبال کنید. این، یک قلم بسیار مهم است؛ یک کار بسیار مهم است. و آن کسانی که این کار را بکنند، آنها هم دارند مجاهدت میکنند، آنها هم دارند عبادت میکنند؛ این هم حسنه است.

بیانات در دیدار جمعی از کارگران سراسر کشور / ۱۳۹۴/۰۲/۰۹

یک رکن دیگر، دستگاه‌های متولی وارداتند. این دستگاه‌ها هم بایستی نگاه کنند. بعضی از چیزها هست که در اختیار دولت نیست؛ بخش خصوصی فعالیت میکند و چاره‌ای هم نیست، لکن دستگاه‌های دولتی میتوانند با نظارت هدایت کنند؛ کاری بکنند که مسئله‌ی واردات به تولید داخلی لطمه نزنند.

بیانات در دیدار جمعی از کارگران سراسر کشور / ۱۳۹۴/۰۲/۰۹

یکی هم مسئله‌ی مسئولیت دستگاه‌های تبلیغی و رسانه‌ها است. رسانه‌ها هم همین‌جور؛ صداوسیما، دیگران، بایستی روی مسئله‌ی مصرف داخلی و تولید داخلی به معنای واقعی کلمه کار کنند؛ اینها تاثیر میگذارد.

بیانات در دیدار جمعی از کارگران سراسر کشور / ۱۳۹۴/۰۲/۰۹

یک مسئله مسئله‌ی ثبات در قوانین است که این به عهده‌ی مجلس است. مراقب باشند مدام قوانین مربوط به مسائل اقتصادی از جمله مسائل مربوط به کار را هرروز عوض و بدل نکنند که بشود آن کسانی که میخواهند برنامه‌ریزی کنند، برنامه‌ریزی کنند.

بیانات در دیدار جمعی از کارگران سراسر کشور / ۱۳۹۴/۰۲/۰۹

متولیان مبارزه‌ی با فساد هم در این زمینه (تقویت تولید) نقش دارند. حالا اسم فساد زیاد آورده میشود. حرف زدن راجع به فساد که فایده‌ای ندارد؛ با «دزد دزد» گفتن، دزد از دزدی دست برنمی‌دارد؛ باید رفت، وارد شد. مسئولان کشور، روزنامه که نیستند که راجع به فساد حرف میزنند. بله، روزنامه راجع به فساد ممکن است حرف بزند، من و شما که مسئول هستیم باید اقدام کنیم؛ حرف دیگر چیست؟ وارد بشوید؛ [اگر] بلدم اقدام کنیم، جلوی فساد را به معنای واقعی کلمه بگیریم.

بیانات در دیدار جمعی از کارگران سراسر کشور / ۱۳۹۴/۰۲/۰۹

این علاج مشکل اقتصادی کشور است که مشکل اقتصادی کشور اگر بخواهد حل بشود، باید روی تولید متمرکز شد. همه به همین شکلی که عرض کردیم، مسئولیت دارند؛ البته بعضی مسئولیتها سنگین‌تر است، بعضی سبک‌تر است اما همه این‌جوری مسئولند. کلید حل مشکلات اقتصادی در لوزان و ژنو و نیویورک نیست؛ در داخل کشور است. همه تلاش کنند، همه همت کنند، ان‌شاءالله حل خواهد شد. ملت ایران و مسئولین کشور کارهای بزرگ‌تری را در طول این سالها انجام داده‌اند و شده است؛ مسئله‌ی تولید را هم میتوانند حل کنند. دولت کنونی هم بحمدالله مشغول کار و علاقه‌مند [است] و افراد مطلع در داخل دولت حضور دارند؛ تلاش کنند، کار کنند، دنبال کنند، ان‌شاءالله مشکلات را حل کنند.

بیانات در دیدار رئیس‌جمهور و اعضای هیات دولت / ۱۳۹۲/۰۶/۰۲

یک الزامات قانونی و حقوقی و قضائی هم در مجموعه‌ی اقتصاد مقاومتی وجود دارد؛ دو قوه‌ی دیگر حاضرند همکاری کنند، هم قوه‌ی مقننه -مجلس- در این زمینه آماده است برای همکاری؛ [مثلاً] قانونی هست که شما قانون را باید عوض کنید یا اصلاح کنید یا قانون جدیدی را بر این قوانین اضافه کنید؛ احتیاج به این چیزها پیدا می‌کنید؛ یا یک جایی یک حرکت فضاشاره شد به مسئله‌ی رکود؛ خب، این رشد سه درصدی که اتفاق افتاده، نشان‌دهنده‌ی این است که رکود تکان خورده؛ یعنی یک حرکتی انجام گرفته؛ حالا باید دید این رشد در کدام بخشها هست، در کدام بخشها منفی است؛ مجموع برآیند این مثبت و منفی‌ها شده سه درصد. اگر چنانچه به‌طور جدی با رکود مبارزه نشود، همین رشد سه درصد هم به خطر خواهد افتاد، تورم هم بالا خواهد رفت، مشکل اشتغال هم پیش خواهد آمد. حالا من اینجا بگویم که آقای نعمت‌زاده اگر می‌خواهند دنبال بکنند، تعداد کارخانه‌هایی را که الان کار نمی‌کنند -یعنی کارخانه‌ای است که همه چیزش آماده است و الان کار نمی‌کند- برای ما آمدند گزارش دادند؛ عدد و رقمی دقیق را؛ تعداد کارخانه‌هایی را که زیر پنجاه درصد دارند کار می‌کنند مشخص کردند؛ تعداد کارخانه‌هایی را که زیر هفتاد درصد دارند کار می‌کنند مشخص کردند. خب، حالا هفتاد درصد یک چیزی اما زیر پنجاه درصد! بعضی از اینها مشکل نقدینگی دارند؛ یعنی سرمایه‌درگردششان مشکل دارد -که این کار کار بانک‌ها است، بایست بانک‌ها جواب بدهند در این زمینه؛ که اگر در اقتصاد مقاومتی، همان کارگاه اساسی و ستاد فرماندهی راه بیفتد، به همه‌ی اینها می‌تواند برسد- اما مسئله‌ی بعضی از اینها مسئله‌ی نبود نقدینگی نیست، تسهیلات را هم طرف گرفته، کارخانه الان حاضر و آماده است، هیچ مشکلی ندارد، ماشینهایش هم آنطور که حالا گفته‌اند بعضی از اینها این‌جوری است که ماشینها هم ماشینهای نو است، لکن کار نمی‌کند. چرا؟ برای اینکه تسهیلات را رفته جای دیگری خرج کرده؛ خب این تعقیب قضائی دارد، اینها را باید دنبال بکنید، اینها را باید بخواهید. اینکه می‌گوییم «ستاد فرماندهی»، برای خاطر این است. این‌طور چیزها، این‌طور نکات دنبال خواهد شد. اگر به مسئله‌ی رکود رسیدگی نشود، روی همه‌ی نشانه‌ها و شاخصهای اقتصادی اثر خواهد گذاشت. البته این قانون اخیر -قانونی که اشاره کردند- قانون خوبی است، منتها قانون کافی نیست. حمایت از بنگاه‌های تولیدی، تامین نقدینگی، تامین سرمایه‌درگردش، برخورد جدی با کسانی که واحدهای تولیدی آماده را راکد گذاشته‌اند، همه‌ی اینها کارهای لازمی است. و من در جلسه‌ی قبل هم -یک جلسه‌ای که با دوستان داشتیم- گفتم، باز هم تاکید می‌کنم: سیستم بانکی باید نقش ایفا کند؛ یعنی سیستم بانکی باید به‌طور کامل وارد میدان بشود. ائی لازم است؛ همه‌ی اینها را دو قوه حاضرند همکاری کنند برای اینکه این اقتصاد مقاومتی انجام بگیرد.

بیانات در دیدار فرماندهان و کارکنان نیروی هوایی و پدافند هوایی ارتش / ۱۳۹۲/۱۱/۱۹

انتخابات یک مسئله‌ی مقطعی است، مال یک مقطع خاص است، این مقطع تمام می‌شود، آنچه باقی می‌ماند، مسائل اساسی کشور است که یکی از این مسائل، مسئله‌ی اقتصاد کشور است؛ مقاوم‌سازی کشور در قلمرو اقتصاد، در مجموعه‌ی کار اقتصادی که دشمن نتواند از طریق اقتصاد بر کشور فشار وارد کند و خواسته‌ی خودش و اراده‌ی خودش را تحمیل کند. ما اگر وابسته‌ی به نفت نباشیم، ما اگر تولید داخلی‌مان را تقویت نکنیم، آن روزی که نفت از صد دلار می‌آید به بیست و چند دلار، دیگر تانمان نمی‌لرزد، ما اگر بتوانیم تولید داخلی را رونق بدهیم، رکود را از بین ببریم، آن‌وقتی که دشمن واردات فلان کالا را محدود می‌کند، ما خم به ابرو نمی‌آوریم. اقتصاد درونی را باید تقویت کرد. کشور، کشور بزرگی است؛ ما یک کشور بزرگ و چهارفصل داریم، کشوری داریم با امکانات فراوان و مهم‌ترین امکانات ما هم نیروی انسانی ما است؛ نیروی انسانی با استعداد، کارآمد، جوان، پرانگیزه. یکی از بیشترین رقم تحصیل‌کرده‌ها در کشورهای دنیا ما داریم؛ یکی از بیشترین رقم مهندسی‌ن دنیا را ما داریم؛ در بسیاری از رشته‌های علمی جزو چهار پنج شش کشور اول دنیا هستیم. این نیروی انسانی چیز کمی نیست؛ این بالاترین منبع پیشرفت برای یک کشور است؛ آن‌وقت این سرزمین وسیع، این فصول مختلف، اقلیم‌های مختلف در جاهای مختلف کشور، این منابع عظیمی که در این کشور وجود دارد، اینها همه امکاناتی است که به ما این قدرت را می‌بخشد که اقتصاد خودمان را اقتصاد مقاوم کنیم. وقتی شما اقتصاد خودتان را در درون مقاوم کردید، دیگران به جای اینکه شما را تحریم کنند، می‌آیند منت شما را میکشند؛ وقتی دیدند شما از فشار اقتصادی، از تحریم اقتصادی خم به ابرو نمی‌آوردید، عقب‌نشینی نمی‌کنید، مجبور به قبول شکست نمی‌شوید، آن‌وقت دیگر غلط می‌کنند تحریم کنند؛ می‌فهمند که کار بی‌فایده‌ای است.

بیانات در دیدار فرماندهان و کارکنان نیروی هوایی و پدافند هوایی ارتش / ۱۳۹۲/۱۱/۱۹

توصیه‌ی من به مسئولین محترم کشور این است که این جنجالهای روزنامه‌های مربوط به انتخابات، سر اینها را گرم نکند، مشغول نکند؛ به فکر اقتصاد باشید. منابع را به سمت آنجایی هدایت کنید که باید هدایت کرد؛ یعنی به سمت تولید؛ چه تولید کشاورزی، چه تولید صنعتی. کشور با این عظمت، با این بزرگی، با این همه محصولات متنوع، آدم خجالت میکشد وقتی میبیند -حالا بنده در روزنامه میبینم- شماها در خیابان می‌بینید- انواع و اقسام میوه‌ی خارجی را در خیابان! پرتقال ما، سیب ما روی درخت میماند، آن‌وقت برویم میوه‌ی خارجی وارد کنیم؟ اینها را باید فکر کرد، اینها را باید کار کرد. ببردند منابع کشور را به سمت تولید، نه به سمت وابستگی بیشتر، نه به سمت واردات. آن‌وقت مسئله‌ی مثل مسئله‌ی انتخابات وقتی پیش می‌آید، همه‌ی حواسها را پرت کند، همه [به آن] بپردازند؛ خب نه، این مسئله مسئله گذرا است؛ کسانی که باید فکر کنند دارند فکر می‌کنند، کسانی که باید عمل کنند دارند عمل می‌کنند؛ مسئولین کشور ذهنشان را به این چیزها مشغول نکنند. این چیزی است که من، هم به مردم عزیزمان عرض می‌کنم، هم به مسئولین محترم عرض می‌کنم؛ همه‌ی سیاستهای ما، همه‌ی رفتارهای ما باید با توجه به وجود یک جبهه‌ی دشمن وسیع باشد؛ باید همه‌ی توجه ما به این باشد.

پیام نوروزی به مناسبت آغاز سال ۱۳۹۵ / ۱۳۹۵/۰۱/۰۱

در مسئله‌ی اقتصاد، آن چیزی که مهم است و اصل است، مسئله‌ی تولید داخلی است؛ مسئله‌ی ایجاد اشتغال و رفع بیکاری است؛ مسئله‌ی تحرک و رونق اقتصادی و مقابله‌ی با رکود است؛ اینها مسائل مبتلابه مردم است؛ اینها چیزهایی است که مردم آنها را حس می‌کنند و مطالبه می‌کنند؛ و آمارها و اظهارات خود مسئولین هم نشان می‌دهد که این مطالبات مردم و این خواسته‌های مردم بجا و به‌مورد است. اگر ما بخواهیم مشکل رکود را حل کنیم، مشکل تولید داخلی را حل کنیم، بخواهیم مسئله‌ی بیکاری را حل کنیم، بخواهیم گرانی را مهار کنیم، علاج همه‌ی اینها در مجموعه‌ی مقاومت اقتصادی و اقتصاد مقاومتی گنجانده شده است. اقتصاد مقاومتی شامل همه‌ی اینها است. میشود با اقتصاد مقاومتی به جنگ بیکاری رفت؛ میشود به جنگ رکود رفت؛ میشود گرانی را مهار کرد؛ میشود در مقابل تهدیدهای دشمنان ایستادگی کرد؛ میشود فرصتهای بسیاری را برای کشور ایجاد کرد و از فرصتها استفاده کرد؛ شرطش این است که برای اقتصاد مقاومتی کار و تلاش انجام بگیرد. گزارشی که برادران ما در دولت به من دادند، نشان می‌دهد که کارهای وسیعی کرده‌اند؛ منتها این کارها کارهای مقدماتی است؛ کارهایی است در زمینه‌ی بخشنامه‌ها و دستورها به دستگاههای مختلف؛ اینها کارهای مقدماتی است؛ اما آنچه که لازم است ادامه پیدا کند، عبارت است از اقدام کردن و عمل کردن و روی زمین، محصول کار را به مردم نشان دادن؛ این آن چیزی است که وظیفه‌ی ما است

بیانات در اجتماع زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی / ۱۳۹۵/۰۱/۰۱

مسئولین محترم دولتی باید فعالیتها و زنجیره‌های اقتصادی مزیت‌دار کشور را شناسایی کنند و بر آنها متمرکز بشوند؛ بعضی از فعالیتها اقتصادی در کشور اولویت دارد، اهمیت دارد، مثل مادر میماند و از آن، بابه‌ای متعدد اقتصادی و تولیدی گشوده میشود؛ روی آنها بایست تمرکز کنند؛ آنها را باید شناسایی کنند و نقشه‌ی راه را مشخص کنند و تکلیف همه را معلوم بکنند.

بیانات در اجتماع زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی / ۱۳۹۵/۰۱/۰۱

دومین مسئله در این «اقدام و عمل» ای که ما گفتیم باید مورد توجه قرار بگیرد، زنده کردن تولید داخلی است. آنطوری که به من گزارش کرده‌اند، امروز حدود شصت درصد از امکانات تولید ما معطل است، تعطیل است؛ بعضی‌ها به کمتر از ظرفیت کار میکنند، بعضی‌ها کار نمیکنند؛ بایستی ما تولید را زنده کنیم، تولید را احیا کنیم. [البته این]، راه دارد؛ این راه را خیلی از اقتصاددان‌های متعهد بلدند. من به مسئولین محترم دولتی مکرر گفته‌ام این منتقدینی را که هستند بخواهید، حرف‌هایشان را بشنویید؛ گاهی پیشنهادهای خوبی دارند؛ میتوان تولید را احیا کرد و در کشور به حرکت درآورد.

بیانات در اجتماع زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی / ۱۳۹۵/۰۱/۰۱

ما بالاخره تجارت خارجی داریم، واردات داریم، به یک چیزهایی احتیاج داریم که از خارج وارد کنیم، مجبوریم اینها را بخریم، اشکالی هم ندارد، لکن توجه کنیم که این خریدهای ما، قدرت تولید داخلی ما را تضعیف نکند. فرض بفرمایید ما میخواهیم مثلا هواپیما وارد بکنیم یا خریداری بکنیم؛ به ما گفته میشود -خود مسئولین دولتی میگویند- که اگر چنانچه فلان درصد از این قیمت را ما در صنایع داخلی هواپیما سرمایه‌گذاری کنیم، بیشتر از آنکه از خارج بخریم استفاده خواهیم کرد و تولید داخلی هم رشد پیدا میکند. اینکه ما همه چیز را از خارج وارد کنیم و نگاه نکنیم که این خرید ما، این واردات ما چه بلایی سر تولید داخلی می‌آورد خطا است؛ پس بنابراین در خریدها کاری کنیم که تولید داخلی تضعیف نشود.

بیانات در اجتماع زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی / ۱۳۹۵/۰۱/۰۱

ما پولهایی داریم در خارج از کشور؛ [مثلاً] نفت فروخته‌ایم، پولش را به ما نداده‌اند. در قضیهی برجام بنا بر این شد که این پولها برگردد -البته اکثرش برگشته، اغلبش برگشته و دچار مشکل است؛ دست آمریکایی‌ها را انسان مشاهده میکند پشت این [قضیه]؛ البته انگیزه‌های دیگری هم وجود دارد، لکن بدجنسی بعضی از دستگاه‌های آمریکایی موجب شده است که این پولها برگردد؛ لکن بالاخره بخواهد گشت- وقتی که این پولهای موجود ما در خارج که حالا هر چند ده میلیاردی که هست برگشت، در مصارفی به کار نرود که این پول هدر بشود. این پولی است که وارد کشور میشود، کشور نیاز دارد و در درجهی اول مثلا تولید است؛ مواظب باشند این پولی که وارد میشود، هدر نرود، از بین نرود، صرف خریدهای بی‌مورد، صرف کارهای بی‌جا، صرف اسرافها نشود؛ یعنی مدیریت منابع مالی‌ای که از بانک‌ها و مراکز خارجی به کشور وارد میشود.

گزیده‌ای از بیانات در دیدار عیدانه جمعی از مسئولان کشور / ۱۳۹۵/۰۱/۲۲

اقتصاد مقاومتی یک کل فراگیر است که از عرصه‌ی علمی تا عرصه‌ی فعالیتهای فنی، تا عرصه‌ی خدمات، تا عرصه‌ی بازرگانی و صادرات و واردات، تا عرصه‌ی آموزش در دانشگاه‌ها و دبیرستان‌ها، همه را شامل می‌شود. اگر ما جدی بگیریم، الان مثلا فرض بفرمایید گزارش می‌آید، حالا من نمی‌دانم، فلان دستگاه را یا فلان ابزار را یا فلان قطعه را که خیلی هم مهم است و کاربرد زیادی دارد، فرض کنید فلان دستگاه فنی ما دارد می‌سازد، خوش هم می‌سازد، مینا، آقای علی‌آبادی اینجا نشسته، من باب مثال؛ بعد همین را ما وارد کنیم. خوب این بد است. این ضد آن جهت‌گیری اقتصاد مقاومتی است. اقتصاد مقاومتی این چیزها را نفی می‌کند. اقتصاد مقاومتی اثباتی دارد و نفی‌ای. اثباتش همین است که ما یاد بگیریم که به سمت تولید داخلی رو بیاوریم. عمده تولید است.

بیانات در دیدار کارگران / ۱۳۹۵/۰۲/۰۸

خب، حالا بیایم سر تولید داخلی. بنده برای تولید داخلی حق زیادی را قائلم. تولید داخلی بایستی به‌عنوان یک چیز مقدس شمرده بشود. حمایت از تولید داخلی باید یک وظیفه شناخته بشود؛ همه خودشان را موظف بدانند از تولید داخلی حمایت بکنند. یکی از راه‌ها این است که جنسی که مشابه داخلی دارد، مطلقاً از خارج وارد نشود؛ این را من بارها گفته‌ام -حالا مسئلهی قاچاق را بعد عرض خواهم کرد؛ مسئلهی قاچاق هم خودش یک مسئلهی مهمی است- به شکل رسمی وارد نشود. روشهایی [هم] دارد؛ بالا بردن تعرفه‌ها یا جلوگیری از واردات در آنجایی که مشابه داخلی وجود دارد. [البته] بهانه‌هایی آورده میشود -من آن بهانه‌ها را هم میدانم، آنها را هم شنیده‌ام؛ حالا اشاره هم خواهم کرد- [اما] اصل باید این باشد که تولید داخلی ترویج بشود. من اطلاع پیدا کردم که در تهران -حالا شاید در شهرستان‌ها هم هست- بعضی از فروشگاه‌ها مقید شده‌اند که جز تولید داخلی را نفروشند؛ تابلو هم زده‌اند؛ عکسش را گرفتند برای من آوردند و من دیدم. تابلو زده‌اند، تابلوی بزرگ، که در این فروشگاه فقط تولید داخلی فروش می‌رود. بارک‌الله! آفرین بر این انسان باغیرت، بر این انسان مصلح! هرچه در این فروشگاه هست، تولید داخلی است. نقطه‌ی مقابلش، فروشگاه‌هایی هستند که وقتی انسان وارد میشود، هرچه چشم میگرداند، تولید خارجی است. متأسفانه بعضی از این فروشگاه‌ها که فروشگاه‌های بزرگ هم هستند، مربوط به خود دستگاه‌های حکومتی‌اند! چرا این کار را میکنند؟ این کار باید زشت شمرده بشود. شما میخواهی کارگر داخلی را بیکار کنی، کارگر بیگانه را بهره‌مند و برخوردار کنی برای بز دادن! جنسهای دارای نشان خارجی را [می‌آورند]، یک عده پولدار هم -پولدارهای نوکیسه‌ی تازه‌به‌دوران‌رسیده در متأسفانه در کشور کم نداریم- دنبال نشانهای خارجی‌اند؛ به قول خودشان برندهای خارجی. بنده از این کلمه‌ی «برند» هم خیلی بدم می‌آید. فروش کالای خارجی و مصرف کالای خارجی باید در جامعه به‌عنوان یک ضد ارزش شناخته بشود، مگر آنجایی که مشابه داخلی‌اش نیست. آنجایی که مشابه داخلی‌اش نیست، خوب به، اشکالی ندارد؛ ما که دور خودمان حصار نکشیده‌ایم؛ ما با دنیا ارتباط داریم، تعامل داریم، می‌خریم، می‌فروشیم؛ ممکن است یک جاهایی هم باشد که تولید داخلی اصلاً به‌صرفه نباشد -از این قبیل هم داریم مواردی را- [واردات] اشکالی ندارد. آنجایی که ما تولید داخلی داریم و میخواهیم داشته باشیم و کارگر ما مشغول آن کار است و ارزش افزوده ایجاد میکند، آنجا ما برویم این تولید داخلی را کنار بگذاریم، شبیه این را از خارج بیاوریم با قیمت گاهی چندبرابر و به‌خاطر اینکه این نشان خارجی دارد، نشان فلان کارخانه‌ی معروف فلان کشور اروپایی را دارد، این را مصرف بکنیم، این باید ضد ارزش شمرده بشود. از کالاهای وارداتی، همین‌طور که عرض کردیم، به‌طور معقول جلوگیری بشود. من طرفدار افراط در این قضایا نیستم؛ طرفدار حکمت و تدبیر در این قضایا هستم. نمیگویم دروازه‌ها را [ببندید]؛ نه، مراقبت کنید؛ ببینید چه چیزی باید وارد بشود، وارد کنید و چه چیزی نباید وارد بشود، وارد نکنید. من نمیدانم این قضیهی واردات خودروهایی آمریکایی چیست که حالا سر زبانها افتاده و بعضی‌ها میگویند. خودروهایی آمریکایی را خود آمریکایی‌ها مصرف نمی‌کردند؛ این در مطبوعات آمریکایی‌ها منعکس شد و ما دیدیم؛ می‌گفتند مصرفش زیاد است، سنگین است. مثلاً فرض کنید ما، از [محصول] فلان کارخانه‌ی خودروسازی رو به ورشکستگی آمریکا استفاده کنیم؛ آنهم آمریکا! جلوی اینها بایستی به‌طور جدی ایستاد. چه کسی بایستی؟ خود مسئولین، خود وزرای محترم. من میدانم که افرادی هستند، از پشت فشار می‌آورند -منفعت دارند، سود دارند، [لذا] فشار می‌آورند- جلوی این فشارها بایستند، قبول نکنند. من میدانم اینکه میگویند واردات لوازم آرایشی در کشور چند میلیارد دلار است، راست است یا نه؟ من تحقیق نکرده‌ام، شما هم گمان نمیکنم خیلی تحقیق کرده باشید؛ اگر راست باشد بد است. [واردات] لوازم آرایشی، چند میلیارد [دلار]! آنهم در کشور ما که حالا این‌همه موانع و اشکالات برایش درست میکنند؛ برای اینکه فرض کنید فلان خانواده‌ی پولدار نوکیسه‌ی تازه‌به‌دنیارسیده دلشان میخواهد این را داشته باشند. شنیده‌ام بعضی‌هاش هم ناسالم است. [در مقابل] اینها بایستند، مقاومت کنند و نگذارند.

یک مسئله هم مسئلهی قاچاق است. بنده مکرر با مسئولین دولتی در دولتهای مختلف راجع به همین مسئلهی واردات که صحبت میکنیم، میگویند اگر ما تعرفه‌ها را خیلی بالا ببریم یا جلوی واردات را بگیریم، همین جنس [به‌صورت] قاچاق می‌آید. به نظر شما این دلیل درستی است؟ خوب، جلوی قاچاق را جدی باید گرفت. ما تا حالا در مبارزه‌ی با قاچاق خیلی جدی عمل نکرده‌ایم؛ در مبارزه‌ی با قاچاق جدی عمل کنید. مراد من از قاچاق، فلان کوله‌پر ضعیف بلوچستانی نیست که میرود آنطرف یک چیزی را برمی‌دارد روی کول خودش می‌آورد اینطرف؛ اینها که چیزی نیست، اینها اهمیتی ندارد؛ با آنها مبارزه هم نشود اشکالی ندارد. من قاچاقهای سازمان‌یافته‌ی بزرگ را میگویم؛ ده‌ها کانتینر یا صدها کانتینر اجناس گوناگون قاچاق وارد کشور بشود؟ خوب، باید برویم برخورد کنیم با اینها؛ ما دولتیم، ما قدرت داریم، ما میتوانیم؛ به‌طور جدی با اینها برخورد کنیم. چند مرتبه که برخورد جدی بشود، یا جلویش گرفته خواهد شد یا لاقلاً بسیار کاهش خواهد یافت. قاچاق بلا

بزرگی است برای کشور؛ قاچاق از واردات دولتی و گمرکی بسیار بدتر است؛ اولاً سلامت جنس معلوم نیست؛ ثانیاً درآمدی از آن عاید دولت نمیشود؛ ثالثاً همان اشکال واردات را دارد که کساد کردن بازار تولید داخلی است. اینها آسیبهای کوچکی نیست؛ باید با قاچاق به‌طور جدی مقابله کرد. دستگاه مقابله‌ای با قاچاق را باید خیلی جدی گرفت؛ قوی‌ترین آدم‌هایمان را باید بگذاریم برای این کار؛ و میشود؛ عقیده بنده این است که میشود؛ یا جلیوش گرفته خواهد شد یا اگر بکلی هم جلوگیری نشود، بخش مهمی‌اش کاهش خواهد یافت. این یک مسئله بسیار اساسی است.

یک مسئله دیگری که خیلی مهم است و من این را هم باز با تعدادی از وزرای ذریعیت -چه وزرای کشاورزی، چه وزرای صنعتی و چه بعضی از مسئولین دیگر دولتی- مکرر در گذشته درمیان گذاشته‌ام، [این است که] گاهی اوقات یک جنسی در داخل میتواند تولید بشود، [اما] بعضی‌ها که از واردات آن جنس سودهای کلانی می‌برند می‌آیند جلوی این تولید داخلی را میگیرند؛ اگر شد با رشوه -آقا، این کارخانه را تعطیل کن یا ساز و این پول را بگیر- اگر زیر بار نرفت، با تهدید، با جنایت، من نمیخواهم حال اسم کالاها را بیاورم؛ کالاهایی را می‌شناسیم که توان داخلی تولید در آنها هست اما وارد میشود به‌خاطر اینکه یک عده‌ای از واردات منتفعند و نمیگذارند در داخل تولید بشود. یک نفر آدم مبتکر می‌آید، سرمایه‌ای هم دارد، فلان جنسی را که بسیار مصرفش در کشور زیاد است میخواهد تولید کند؛ میروند میگویند آقا! این را شما تولید نکن! ده میلیارد یا سی میلیارد بگیر تولید نکن؛ یا آن طرف زیر بار می‌رود و خودش را راحت میکند، یا اگر زیر بار نرفت، به او فشار می‌آورند و انواع و اقسام مشکلات را برایش درست میکنند، موانع قانونی سر راهش سبز میکنند، یا بالاخره در نهایت جنایت میکنند، به او ضربه می‌زنند و طرف را پشیمان میکنند. اینها چیزهای مهمی است، اینها چیزهای امنیتی است، اینها چیزهای ساده‌ای نیست، با این چیزها نمیشود ساده برخورد کرد. قاچاق این‌جوری است؛ سم تولید داخلی، قاچاق است.

یک مسئله دیگر مسئله فناوری پیشرفته است. گاهی ما میگوییم که چرا فلان جنس را و فلان کالا را وارد میکنید درحالی‌که تولید داخلی هست، میگویند فناوری تولید داخلی ما قدیمی است، امروز دنیا تحول پیدا کرده است، کارهای جدیدی آمده، فناوری‌های جدیدی آمده که ناچاریم از خارج وارد کنیم. من جواب دارم برای این حرف. من البته با وارد کردن مخالف نیستم؛ بنده با وارد کردن، بخصوص با وارد کردن فناوری، هیچ مخالف نیستم؛ خود من در این کشور رئیس‌جمهور بودم، با مسائل اجرایی در ارتباط بودم و میدانم؛ اشکالی ندارد، یک‌وقت‌هایی لازم است، اما به‌اندازه و بمیزان. هرچا کم می‌آورند میگویند فناوری تولید داخلی عقب‌افتاده است؛ خوب ما این‌همه ذهن فعال در کشور داریم، ذهنی که میتواند یک موشک درست کند که این موشک دو هزار کیلومتر طی میکند و با کمتر از ده متر خطا به هدف میرسد؛ این چیز کوچکی است؟ (بنده [فقط] خواستم مثال بزنم؛ حالا اسم موشک آمد و جوانها به هیجان آمدند.) من میگویم آن مغزی که میتواند یک چنین موشکی را تولید بکند که دشمنان ما اعتراف میکنند به اهمیت این کار، آیا این مغز نمیتواند خودروبی را که فرض بفرمایید مصرفش سیزده لیتر در صد کیلومتر است، برساند به پنج لیتر در صد کیلومتر؟ نمیتواند بکند؟ این مغز عاجز است از این کار؟ چرا به جوانها مراجعه نمیکنید؟ چرا به این ذهنهای خلاق مراجعه نمیکنید؟ چرا از اینها کمک نمیگیرید؟

بیانات در دیدار رئیس و نمایندگان مجلس شورای اسلامی / ۱۳۹۵/۰۲/۱۶

باید ما مسئله اقتصاد کشور را حل کنیم. البته اجرا به عهده دولت است؛ دولت است که باید در میدان و وسط میدان کار کند، اما شما در این زمینه میتوانید خیلی کمک کنید. تکیه مهم باید روی مسئله رکود باشد، [روی] مسئله تولید داخلی باشد؛ تولید داخلی خیلی مهم است.

بیانات در دیدار اقشار مختلف مردم / ۱۳۹۵/۰۵/۱۱

ما تکیه میکنیم روی تولید داخلی. بنده این‌همه تکیه کرده‌ام بر روی مصرف تولیدات داخلی. الان هم دارم به شما میگویم، به مردم عزیز کشورمان میگویم، بروید سراغ مصرف تولید داخلی، کارگر ایرانی را ترویج کنید، کار ایرانی را ترویج کنید. متأسفانه واقعیت قضیه این‌جور نیست. در بخشهای مختلف -فرض کنید در وسائل زندگی منزل- کارخانه‌های داخلی مشغول کارند، جنس مرغوب و خوب و برابر با جنس خارجی، گاهی هم بهتر از جنس خارجی، تولید میکنند اما بازار که شما می‌روید، می‌بینید همه‌اش جنس خارجی است؛ چرا؟ اینها از کجا می‌آید؟ تاکید بنده بر روی اینکه جلوگیری از واردات محصولاتی که مشابه داخلی دارد، به‌خاطر این است؛ راه این است.

[در موضوع] قاچاق، بنده به مسئولین گفته‌ام که آقا جان! وقتی شما آن باند قاچاقچی را پیدا میکنید و آن جنس کلان قاچاق را که چند هزار تن وزن آن است، وارد کشور میکنید، این جنس را جلوی چشم همه آتش بزنید؛ ضربه بزنید به قاچاقچی، به جنس دارای مشابه داخلی. خوب معلوم است وقتی که جنس خارجی وارد شد -چه از مبادی ورودی قانونی مثل گمرک و امثال اینها، چه از مبادی قاچاق که متأسفانه خیلی هم زیاد است- تولید داخلی میخواهد. وقتی تولید داخلی خوابید، همین وضعی پیش می‌آید که امروز هست؛ جوان ما بیکار میشود، اشتغال ما کم میشود، رکود بر کشور حاکم میشود، وضع زندگی و معیشت مردم دشوار میشود. اینها را که دیگر از طریق ارتباط با آمریکا و با اروپا نمیشود حل کرد، اینها را خودمان باید حل بکنیم. اینها کارهایی است که به عهده خود ما است؛ راه این است.

بیانات در دیدار نخبگان علمی جوان / ۱۳۹۵/۰۷/۲۸

یکی از چیزهایی که این شرکتهای دانش‌بنیان را میتواند ترویج بکند، ترویج محصولات اینها است. راجع به مسئله واردات و وارداتی که مشابهش در داخل تولید میشود و مانند اینها، خوب حرفهای زیادی زده‌ایم و کارهایی دارند میکنند، اما میخواهم تکیه بکنم که تولیداتی که محصول شرکتهای دانش‌بنیان ما است، باید ترویج بشود و یکی از قلمهای عمده ترویج این است که در دستگاه‌های دولتی جز محصول این شرکتها به کار نرود و صرف نشود و خرید نشود. یعنی از این شرکتها استفاده [شود]؛ چون خود دولت بزرگ‌ترین مصرف‌کننده کشور است؛ یعنی مهم‌ترین مصرف‌کننده، دولت است.

بیانات در دیدار مردم آذربایجان شرقی / ۱۳۹۵/۱۱/۲۷

من عرض میکنم در آیه شریفه «و اعدوا لهم ما استطعتم من قوه» به احتمال زیاد منظور از «قوه» فقط قوه نظامی نیست؛ البته قوه نظامی هم هست اما فقط قوه نظامی نیست. اعدوا لهم ما استطعتم من قوه؛ هرچه میتوانید، درون خودتان را قوی کنید. معنای این استحکام ساخت داخلی کشور که بنده مکرر میگویم، این است. از لحاظ علمی خودتان را قوی کنید، از لحاظ فناوری خودتان را قوی کنید، از لحاظ تولید داخلی قوی کنید، از لحاظ نفوذ در بازارهای خارجی قوی کنید، از لحاظ کشف ظرفیتهای فراوانی که در این کشور هست و هنوز استفاده نشده است، قوی کنید و این ظرفیتهای را به کار بگیرید. ما که در سیاستها اعلام کردیم که کشور باید به رشد هشت درصد برسد، بعضی گفتند نمیشود! بعد متخصصین و کارشناسان آمدند گفتند اگر ما ظرفیتهای را ملاحظه کنیم، رشد بیش از هشت درصد هم ممکن است در کشور اتفاق بیفتد! نه رشد به معنای اینکه ما نفت بیشتر بفروشیم -البته این مفید است لکن این آن چیزی نیست که مورد نظر ما است- یعنی رشد تولید داخلی کشور، استحکام اقتصادی داخل کشور؛ یعنی همان اقتصاد مقاومتی که ما بارها تاکید کرده‌ایم و تکرار کرده‌ایم. آنوقت یک عده‌ای می‌آیند روی کمبودها انگشت می‌گذارند، مبالغه میکنند، اغراق میکنند، پیشرفت‌ها را نمیگویند، راه‌حل‌ها را هم نمیگویند! اتفاقاً اینها همان کسانی هستند که خودشان به دشمن گرا دادند که ایران را تحریم کنند؛ گرای تحریم را اینها دادند. خود همینها بیش از همه -در داخل کمتر، در خارج بیشتر- روی نقاط ضعف تکیه میکنند.

پیام نوروزی به مناسبت آغاز سال ۱۳۹۶ / ۱۳۹۵/۱۲/۲۰

اقتصاد مقاومتی یک مجموعه است؛ این مجموعه اگر فقط در زیر نام اقتصاد مقاومتی مورد توجه قرار بگیرد، ممکن است چندان منشا اثر نباشد؛ من علاج را در این

میبینم که این مجموعه را به نقاط مهم تقسیم کنیم و برای هر نقطه‌ی کلیدی و مهمی یک فصلی از زمان را فرار بدهیم، و از مسئولین و افراد شاخص و از آحاد مردم بخواهیم که همه‌ی همت خود را بر روی آن نقاط کلیدی متمرکز کنند؛ به نظر من علاج در این است که این نقطه‌ی کلیدی را امسال درست شناسایی کنیم. به اعتقاد من این نقطه‌ی کلیدی عبارت است از تولید، تولید داخلی؛ و اشتغال و عمدتاً اشتغال جوانان؛ اینها آن نقاط کلیدی اصلی است. اگر ما توانستیم روی این دو نقطه متمرکز بشویم و کارها را بر این اساس برنامه‌ریزی و دسته‌بندی بکنیم، تصور این است که کار به میزان زیادی جلو خواهد رفت و موفقیت‌های چشمگیر و محسوسی پیش خواهد آمد. من در سخنرانی ان‌شاءالله خصوصیات را که بر این دو نقطه کلیدی و اساسی مترتب است توضیح خواهم داد؛ لذا من شعار امسال را «اقتصاد مقاومتی: تولید - اشتغال» قرار میدهم؛ یعنی اقتصاد مقاومتی عنوان کلی است، بعد تولید و اشتغال؛ این مجموع نقاطی است که بایستی همه بر روی آن متمرکز بشوند. مطالبه‌ی من و مطالبه‌ی مردم از مسئولین عزیز و محترم این است که بر روی این دو نقطه متمرکز بشوند و کارها را با برنامه‌ریزی انجام بدهند و ان‌شاءالله در پایان سال نتایج آن را بتوانند به مردم گزارش کنند.

بیانات در اجتماع زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی / ۱۳۹۶/۰۱/۰۱

آنچه بنده در مورد آینده به‌عنوان نقطه‌ی اولویت‌دار و کلیدی به آن نگاه میکنم، عبارت است از تولید؛ تولید ملی، تولید داخلی. توصیه بنده، خواسته‌ی بنده، مطالبه‌ی بنده، تکیه بر روی تولید داخلی است. تولید داخلی یک کلیدواژه است. اینها را عرض میکنم تا اولاد چون در محضر ملت ایران این حرفها دارد گفته میشود، مسئولین محترم به این توجه کنند و روی آن تکیه کنند، ثانیاً افکار عمومی مردم هم در همین جهت مطالبه‌گر باشد؛ مطالبات مردم هدایت بشود به این سمتی که مورد توجه و مورد تعرض امروز ما است. من این‌جور احساس میکنم که اساس کار فعلاً برای این برهه‌ی از اقتصاد کشور، مسئله‌ی تولید ملی و تولید داخلی است. این یک کلیدواژه است، سرفصل‌های متعددی از این مسئله ناشی میشود. اگر ما توانستیم تولید داخلی را رونق بدهیم، اشتغال به وجود می‌آید و مشکل بیکاری - که یکی از مصیبت‌های امروز کشور ما بیکاری جوانان است و نرخ بیکاری، بالا است - برطرف خواهد شد یا کاهش پیدا خواهد کرد.

بیانات در اجتماع زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی / ۱۳۹۶/۰۱/۰۱

یکی از چیزهایی که برای تولید لازم است، سرمایه است. غالباً گفته میشود که ما سرمایه‌ی لازم برای اینکه تولیدکننده را بتوانیم به تولید وادار کنیم نداریم؛ بنده این را قبول ندارم. علاوه بر امکانات شخصی - که اشخاص خودشان امکاناتی دارند - دولت توانسته است صندوق توسعه ملی را به وجود بیاورد. من یک توضیحی درباره‌ی صندوق توسعه ملی بدهم؛ این جزو سیاست‌هایی بود که از چند سال قبل از این، در ضمن سیاست‌های کلی گنجینه‌ی شد و دولتها اجبار پیدا کردند که صندوق توسعه ملی را در برنامه‌هایشان بگنجانند. صندوق توسعه ملی چیست؟ معنای صندوق توسعه ملی این است که از درآمد نفت کشور - نفتی که بدون اینکه ارزش افزوده‌ای تولید کند، از چاه درمی‌آوریم و می‌فروشیم - هر سال یک درصدی کنار گذاشته بشود که وابستگی اقتصاد کشور به نفت کم بشود. گفتیم اول بیست درصد، بعد بر این بیست درصد، هر سال اندکی [یعنی] سه درصد اضافه میشود؛ اگر این سه درصدها را تاکنون بنا بود اضافه بکنیم، امسال بایستی ۳۶ درصد از درآمد نفت، صرف صندوق توسعه ملی میشد یعنی نگه‌داری میشد در صندوق توسعه ملی که کشور از وابستگی به نفت به این اندازه نجات پیدا میکرد. و این وقتی پیش برود، در طرف چند سال دیگر، نفت بکلی از اقتصاد کشور جدا خواهد شد که این برای کشور یک فرصت بزرگ و یک فوز عظیم است. یکی از بدبختی‌های کشور ما و بعضی از کشورهای دیگر، این است که اقتصادشان وابسته‌ی به نفت است؛ اختیار نفت هم دست کشورهای تولیدکننده نفت نیست، دست مصرف‌کننده‌ها است، دست قدرتهای جهانی است؛ آنها هستند که قیمت می‌گذارند، بالا می‌برند، پایین می‌آورند؛ در واقع تولیدکننده نفت در این مورد، در مقابل قدرتها منفعل است. اگر کشوری بتواند اقتصاد خودش را از نفت جدا بکند و دارای نفت هم باشد، این کشور قطعاً پیشرفت چندبرابر خواهد کرد. این صندوق توسعه ملی به این منظور به وجود آمد. البته در سال ۹۴، مسئولین دولتی گفتند درآمدهای نفتی کم شده است - هم فروش کم بوده، هم قیمت نازل بوده است - درخواست کردند، اظهار ضرورت کردند که از اختیارات رهبری استفاده کنند که آن بیست درصد اضافه نشود، فقط بیست درصد را بگیرند، ما هم قبول کردیم و این اجازه را به دولت دادیم که بتوانند فقط بیست درصد را در صندوق ذخیره کنند. این صندوق برای این است که به بخش خصوصی - یعنی به تولیدکننده‌ی داخلی - پول بدهد و به او توانایی بدهد تا بتواند کار تولید را راه بیندازد؛ این شد سرمایه. یعنی توانمند کردن بخش خصوصی از طریق صندوق توسعه ملی، یک چیز خیلی لازمی است. صندوق توسعه ملی را به‌عنوان یک فرصت برای کشور باید به حساب آورد؛ این فرصت میتواند در خدمت تولید قرار بگیرد و باید در خدمت تولید قرار بگیرد؛ یعنی تولیدکننده داخلی میتواند از این صندوق با سیاستها و برنامه‌ریزی درست دولتها استفاده کند.

بیانات در اجتماع زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی / ۱۳۹۶/۰۱/۰۱

یکی از مسائل بسیار مهم در مسئله‌ی تولید داخلی، احساس مسئولیت آحاد مردم است. حالا بنده طرف مردمم، من خواسته‌های مردم و مطالبات مردم را عرض میکنم اما این را هم مردم عزیز ما بدانند که کار، فقط به عهده‌ی مسئولین نیست، [بلکه] کار به عهده‌ی خود مردم هم هست. اینکه ما روی تولید داخلی تکیه میکنیم، خوب حتماً مصرف داخلی هم مورد توقع است. چرا مردم به مصرف تولیدات داخلی کم‌توجهی میکنند؟ البته خوشبختانه در این اواخر یک کارهایی دارد انجام میگردد؛ بعضی از فروشگاه‌ها فقط تولید داخلی را عرضه میکنند. مصرف‌کننده‌ی ایرانی برای آن چیزهایی که در داخل تولید میشود، ارجحیت قائل باشد و دنبال اسم خارجی و مارک خارجی و نام خارجی ندوند؛ یکی از توقعات این است.

بیانات در اجتماع زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی / ۱۳۹۶/۰۱/۰۱

واردات کالاهایی که در داخل به‌قدر کافی تولید میشود، بایستی به‌صورت یک حرام شرعی و قانونی شناخته بشود؛ آنچه در داخل تولید میشود، از خارج وارد نشود. اینکه ما نگاه کنیم ببینیم کالاهای مصرفی ما، از خوراک گرفته تا پوشاک، تا وسایل منزل، تا کیف و کفش بعضی از بانوان، تا وسایل مدرسه و دفتر و قلم و امثال اینها از خارج بیاید، این مایه‌ی شرمندگی است! انسان احساس شرم میکند؛ هم در مقابل تولیدکننده‌ی داخلی احساس شرم میکند، هم در مقابل آن کسی که این جنس را از بیرون برای ما می‌فرستد. با این امکاناتی که در کشور هست، نگذاریم این راه به این شکل ادامه پیدا بکند، واقعاً جلوی واردات به‌معنای واقعی کلمه گرفته بشود. بعضی از اجناس اساسی هست که در داخل قابلیت تولید دارد اما درعین‌حال وارد میشود، درحالی‌که میشود در اینجا تولیدش کرد؛ ولو امروز نداریم و امروز تولید نمیشود اما قابل تولید کردن است. بنده چند سال قبل از این شنیدیم که علوفه را وارد میکنند. گفتیم خوب علوفه که واردکردنی نیست، با این‌همه مراتع و مزارع و مانند اینها؛ گفتند علوفه احتیاج به فلان جنس دارد که این جنس در داخل کشور تولید نمیشود. گفتیم خوب تولید کنید! یک جنس کشاورزی را -حالا بنده یادداشت دارم و اسمش هم مشخص است، نمیخواهم حالا بخصوص اسم بیاورم- میتوان تولید کرد و در داخل قابل تولید است، خوب تولید کنید که مجبور نباشید علوفه‌ی گوسفندان خودتان را از خارج وارد بکنید. [پس] یکی مسئله‌ی واردات است که خیلی مهم است.

دیدار نوروزی جمعی از مسئولان کشور با رهبر انقلاب / ۱۳۹۶/۰۱/۲۱

رهبر انقلاب اسلامی همچنین با اشاره به نامگذاری سال جدید به «اقتصاد مقاومتی: تولید - اشتغال» گفتند: باید بر روی تولید و اشتغال متمرکز شویم و این هدف صرفاً با دستور دادن مسئولان ارشد محقق نمی‌شود بلکه به نظارت و پیگیری جدی نیاز دارد.

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای با انتقاد از برخی برداشتهای نادرست از سخنان ابتدای سال ایشان در خصوص جلوگیری از واردات، افزودند: منظور از منع واردات، واردات کالاهایی نیست که در داخل به‌قدر کافی تولید نمی‌شوند یا واردات آنها می‌تواند برای تولید داخل الگو قرار گیرد، بلکه آن وارداتی باید متوقف شود که کارخانه داخلی

و تولید را تعطیل می‌کند.

دیدار نوروزی جمعی از مسئولان کشور با رهبر انقلاب / ۱۳۹۶/۰۱/۲۱

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای با انتقاد از برخی برداشت‌های نادرست از سخنان ابتدای سال ایشان در خصوص جلوگیری از واردات، افزودند: منظور از منع واردات، واردات کالاهایی نیست که در داخل به قدر کافی تولید نمی‌شوند یا واردات آن‌ها می‌تواند برای تولید داخل الگو قرار گیرد، بلکه آن وارداتی باید متوقف شود که کارخانه داخلی و تولید را تعطیل می‌کند.

ایشان نگاه منفی به واردات را ناشی از نگاه مثبت به تولید داخل خواندند و خاطرنشان کردند: همه بدانند اگر کارخانه و تولید داخلی راه نیفتد، اشتغال ایجاد نمی‌شود و نتیجه‌ی بیکاری، آسیب‌های اجتماعی همچون اعتیاد، فساد، مشکلات خانوادگی و نارضایتی از نظام و دولت است.

بیانات در دیدار کارگران / ۱۳۹۶/۰۲/۱۰

اهمیت کارگر را بارها و بارها، همه به زبانهای مختلف گفته‌اند. اگر یک کشور مایل است که اقتصاد پیشرفته‌ای داشته باشد، اقتصاد مستقلی داشته باشد، رونق اقتصادی به معنای واقعی داشته باشد، باید به فشر کارگر اهمیت بدهد؛ چون کارگر، ستون فقرات اقتصاد تولیدی و کاری در کشور است؛ بلاشک این‌جور است. اینکه ما پرچم تولید ملی را در این برهه‌ی اخیر به دست گرفته‌ایم و مدام تاکید میکنیم بر تولید ملی، یک بخش عمده‌اش مربوط است به کارگران. ما اگر میخواهیم جامعه‌ی کارگری ما از امتیازات و حقوقی که شایسته‌ی او است برخوردار باشد، باید روی مسئله‌ی تولید ملی تکیه بکنیم. اگر کارگر در جامعه دلگرم به کار شد و آن لوازم و الزاماتی که وجود دارد -که بنده قبلاً هم اشاره کرده‌ام، حالا هم یک مختصری عرض خواهم کرد- رعایت بشود، وضع اقتصاد کشور به سامان خواهد رسید. مشکل اقتصادی ما، مشکل لاینحلی نیست؛ مشکلی نیست که راه‌حل نداشته باشد؛ گره‌ای نیست که بازنشدنی باشد. باید راه را درست پیدا کنیم، بعد هم همت کنیم، تلاش کنیم؛ مسئولان تلاش کنند.

بیانات در دیدار کارگران / ۱۳۹۶/۰۲/۱۰

بین اشتغال و تولید ملی ارتباط وجود دارد. اگر ما بخواهیم اشتغال در کشور به وجود بیاید، باید به تولید ملی -تولید به معنای عام کلمه؛ تولید صنعتی، تولید کشاورزی، تولید خدمات- اهمیت بدهیم؛ همه‌ی اینها بایستی مورد توجه قرار بگیرد و برای اینها برنامه‌ریزی بشود. اینها چیزهایی نیست که جایز باشد ما اینها را تاخیر بیندازیم، باید در اولین فرصتها مسئولین ذی‌ربط -هرکه مسئول است و مسئول خواهد بود- به این مسئله بپردازد. بنابراین، این مسائل، جزو مسائل اولویت‌دار و درجه‌ی اول نظام است.

بیانات در مراسم بیست و هشتمین سالروز رحلت حضرت امام خمینی (رحمه‌الله) / ۱۳۹۶/۰۲/۱۲

در مسائل داخلی، دولت محترم، به تولید و اشتغال اهمیت ویژه بدهند. بر طبق قانون اساسی، رئیس‌جمهور از امکانات بسیار گسترده‌ای در کشور برخوردار است؛ خیلی از کارها را میتوانند انجام بدهند؛ از این امکاناتی که در اختیار دارند استفاده کنند، ظرفیتهای داخلی را بالفعل کنند، هیچ درنگی در عمل به وعده‌هایی که به مردم داده شده است صورت نگیرد. مسئولین را، مسئولان بخشهای مختلف را -حالا در دولت دوازدهم- جوری انتخاب بکنند که کارکن و فعال و پای‌کار و توانا باشند؛ یعنی توانایی آنها بتواند کارها را ان‌شاءالله پیش ببرد. اگر خدای نکرده در بخشهای مختلف -چه اقتصادی و چه غیراقتصادی- یک بخشی از خود ناکارآمدی نشان بدهد، این به حساب ناکارآمدی نظام گذاشته خواهد شد و این بی‌انصافی است؛ نظام کارآمد است؛ بخشهای مختلف باید بتوانند خودشان را پایه‌ی نظام پیش ببرند. [مسئولین] برای مقاوم‌سازی کشور در قبال تحریمهای آمریکا، باید کشور را آماده کنند؛ کشور را مقاوم‌سازی کنند. می‌بینید آمریکایی‌ها با کمال وقاحت هر روزی یک حرف جدیدی [میزنند]، یک ساز جدیدی کوک میکنند؛ باید در مقابل آنچه آنها انجام میدهند، کشور مقاوم باشد و توانایی ایستادگی داشته باشد. این مقاومت اقتصادی و فرهنگی و سیاسی و همه‌جانبه را مسئولین در نظر بگیرند.

بیانات در دیدار مسئولان نظام / ۱۳۹۶/۰۲/۲۲

نکته‌ی دومی که جزو تجربه‌ها است؛ به ظرفیتهای داخلی اولویت دادن [است]. این همان چیزی است که ما امسال را اعلام کردیم [سال] تولید ملی و اشتغال. تولید ملی؛ یکی از بخشهای مربوط به ظرفیتهای داخلی است؛ در اینجا تولید صنعتی و کشاورزی مورد نظر است؛ البته تولید زرم‌افزاری و تولید علم و تولید فکر هم حتماً جزو تولید داخلی است و مهم است، لکن چون مسائل اقتصاد در میان بود، مراد ما تولید صنعتی و کشاورزی و مانند اینها است. تولید ملی، تولید داخلی؛ ظرفیتهای داخلی باید مورد توجه قرار بگیرد. به نظر من، ظرفیت نیروی انسانی جوان ما بسیار ظرفیت خوبی است. چند روز قبل از این، یک عده از جوانهای دانشجو در همین حسینیه جمع شدند، تعدادی‌شان آمدند اینجا صحبت کردند. به بعضی از مسئولین محترم گفتیم که واقعا سطح فهم و درک و برداشت و تلقی اینها از مسائل کشور، سطح بسیار بالا و پیشرفته‌ای است؛ از اینها باید استفاده بشود؛ این نیروی انسانی پیشرفته‌ی ما [است]، افرادی که برای پیشرفت کشور و جهش آن به سمت جلو میتوانند نقش ایفا کنند. ما در زمینه‌ی مسائل علمی از این ظرفیت داخلی خیلی استفاده کرده‌ایم؛ در همین مسئله‌ی انرژی هسته‌ای، چند سال قبل از این، یک روز آمدند اینجا -در همین حسینیه- تا یک گزارش نمایشگاهی به ما بدهند؛ غرفه‌های گوناگونی بود که بنده بازدید میکردم، در همه‌ی این غرفه‌ها تقریباً جوانها -جوانهای کم سن- [بودند] که مسئولین محترم معرفی میکردند. اینها کسانی بودند که بخشهای مختلف انرژی هسته‌ای را پیش برده بودند و توانسته بودند آن کارهای بزرگ را انجام بدهند و این صنعت را پیش ببرند. [این] خیلی حائز اهمیت است؛ جوانهای ما یک‌چنین توانایی‌هایی دارند.

بیانات در دیدار مسئولان نظام / ۱۳۹۶/۰۲/۲۲

اگرچنانچه توانستیم به مسئله‌ی روستاها -که حالا اینجا من مسئله‌ی روستاها را هم یادداشت کرده‌ام- به معنای واقعی کلمه رسیدگی بکنیم و موضوع روستا را حل کنیم که یک بخش عمده‌ی حل مسائل روستا ایجاد صنایع روستایی است [مشکلات کم میشود]. روستاها احتیاج به صنایعی دارند که متناسب با وضع زندگی روستایی است؛ ما در این زمینه کوتاهی کرده‌ایم. باید صنایع روستایی مورد توجه قرار بگیرد و امکاناتی که برای روستاها لازم است [فراهم شود]. حالا اشاره کردند به اینترنت؛ بله، اینترنت هم یک چیزی است، [اما] از اینترنت واجب‌تر مثلاً فرض بفرمایید راه است، امکانات رفت‌وآمد است، امکانات انتقال راحت محصولات است. این‌جور نباشد که یک محصولی که یک کیلومیش در مرکز فلان شهر بزرگ، مثلاً هزارها تومان قیمت دارد، در آنجا روستایی نتواند مثلاً بیشتر از یک‌دهم این قیمت، پول از آن به دست بیاورد و سود از آن ببرد؛ این‌جور نباشد. وقتی‌که ما ارتباطات را توانستیم تنظیم کنیم و تامین کنیم، رفت‌وآمد و دادوستد روستایی وقتی‌که آسان شد و تضمین شد، طبعاً روستاها تولیدکننده باقی میمانند و خیلی از مشکلات کم خواهد شد. این حاشیه‌نشینی‌ها به خاطر وضع نابسامان روستاها است که [به شهرها] می‌آیند و الان یکی از مشکلات کشور شده حاشیه‌نشینی و مفاسدی که در حاشیه‌نشینی شهرها به وجود می‌آید؛ و آسیب‌های اجتماعی فراوان.

بیانات در دیدار مسئولان نظام / ۱۳۹۶/۰۲/۲۲

یک مسئله، مسئله‌ی مهم واردات است که البته در بعضی از اقلام واردات، تعرفه مشکل را حل میکند، در بعضی از اقلام واردات تعرفه مشکلی را حل نمیکند. جلوی واردات باید گرفته بشود در یک بخشهایی. البته در یک بخشهایی هم ممکن است واردات را شما تشویق کنید؛ این اشکالی ندارد. بستگی دارد به نیازها و امکاناتی که در کشور وجود دارد. آنجایی که تولید داخلی‌ای هست و واردات به این تولید ضربه میزند، آنجا با شدت تمام باید جلوی واردات گرفته بشود. انسان

محصول [کار آنها] میشود کالای ایرانی. بنابراین چیز با عظمتی است، چیز بسیار مهمی است؛ این را بایستی حمایت کرد. در حمایت از این کالای ایرانی -که محصول تلاش فعالان اقتصادی و فعالان کارگری و سرمایه‌گذاران و برنامه‌ریزان و طراحان و مانند اینها است- هم مردم نقش دارند به‌عنوان تولیدکننده کالای ایرانی، هم مردم نقش دارند به‌عنوان مصرف‌کننده کالای ایرانی؛ هم باید تولید کنند، هم باید مصرف کنند؛ هم باید در تولید تلاش کنند -که حالا عرض میکنم کارهایی را که باید انجام بگیرد- هم باید در مصرف مراقبت بکنند که کالای ایرانی مصرف کنند؛ و این هم یک وظایفی را بر عهده مردم و بر عهده مسئولین دولت قرار میدهد؛ مخاطب این شعار، هم مردمن، هم مسئولانند.

خب چه جوری حمایت بکنیم؟ این حمایت اولاً به‌صورت افزایش تولید [است] که به‌عهده مسئولین دولتی است -برنامه‌ریزی کنند- و همچنین به‌عهده خود مردم تا تولید داخلی افزایش پیدا کند.

تولید داخلی بهبود کیفیت پیدا کند. از پیغمبر اکرم نقل شده است که فرمود: رحم الله امر عمل عملاً فاتقنه؛ کار را محکم و زیبا و خوب انجام بدهند، کیفیت کار بالا برود.

حمایت، یکی انطباق با نیازها و سلیقه‌ها و مزیت‌های روز است؛ این هم حمایت است؛ این‌جور نباشد که نگاه نکنید که مردم چه میخواهند. تولید کالای ایرانی به این معنا است که باید چیزی تولید بشود که مطابق با سلیقه مردم و میل مردم [باشد]، همراه با ظرافتهای لازم.

بازاریابی بیرون از کشور و صادرات هم یکی از انواع حمایت از کالای ایرانی است. بایستی ما که با پانزده کشور همسایه‌ایم -غیر از کشورهای دیگر دوردست که میتوانند کالای ایرانی را مصرف بکنند، با پانزده کشور همسایه هستیم- از این همسایگی استفاده کنیم، کالای ایرانی را صادر کنیم؛ این، هم به‌عهده وزارت خارجه است، هم به‌عهده وزارت بازرگانی است، هم به‌عهده فعالان اقتصادی مردمی است؛ بازاریابی کنند. یک آماری را به من دادند -چون یادداشت نکرده‌ام، این آمار درست یادم نیست، لکن آمار بسیار مهمی بود- که اگر ما بتوانیم بیست درصد از تولیدات [مورد نیاز] کشورهای همسایه خودمان را -فقط همسایه- [یعنی] بیست درصد از مجموع مصرف آنها را متعهد بشویم، فلان تعداد شغل [ایجاد میشود] -یک عدد خیلی بالا که من الان درست یادم نیست، نمیتوانم عرض بکنم- که تأثیرش در ایجاد اشتغال در کشور و ایجاد ثروت ملی بسیار زیاد خواهد بود؛ یکی هم این است.

بعد هم ارزان تمام کردن و رقابت‌پذیر کردن. یکی از کارهای بسیار مهم در کشور این است که بتوانیم تولید داخلی را رقابت‌پذیر با جنس خارجی به وجود بیاوریم؛ در حد امکان ارزان‌تر از جنس خارجی بتوانیم تولید کنیم که البته خود این مقدماتی دارد؛ بعضی از مقدمات به‌عهده دولت است، بعضی هم به‌عهده خود ما است.

الزاماتی هم این حمایت دارد که این الزامات اگر رعایت نشود، این حمایت انجام نمیکرد. یکی از الزامات، مدیریت جدی واردات از سوی دولت است. دولتی‌ها باید به‌طور جدی واردات را مدیریت کنند. اجناسی که در داخل تولید میشود یا قابل تولید شدن است، باید حتماً [از] خارج [وارد] نشود. به بنده مراجعه میکنند، موارد زیادی شکایت میکنند میگویند ما این کارخانه را ایجاد کرده‌ایم، این محصول را تولید کرده‌ایم، به‌مجرد اینکه این محصول خواست بیاید بازار، یک‌وقت دیدیم در گمرک باز شد، از خارج، مشابه این جنس وارد شد! موجب میشود که بسیاری از کارخانجات ما از این‌جهت ناکام بمانند؛ بعضی ورشکسته بشوند و مشکلات برایشان به وجود بیاید. بایستی حتماً این واردات مورد توجه قرار بگیرد و مدیریت بشود از سوی دولت.

بعضی اوقات یک چیزهایی را وارد میکنند، ما تذکر میدهیم به مسئولین که چرا وارد شده است؟ در جواب ما میگویند این را که ما وارد نکرده‌ایم، بخش خصوصی وارد کرده است؛ این جواب، جواب کافی نیست؛ بخش خصوصی بایستی مدیریت بشود؛ دولت باید مدیریت کند، مسلط باشد بر اینکه چه چیزی وارد بشود و چه اندازه وارد بشود و چه چیزی وارد نشود؛ اینها را بایستی [توجه کنند]؛ حتماً یکی از کارهای مهم همین است که بایستی انجام بگیرد.

یکی از الزامات، مبارزه‌ی جدی با قاچاق است که متأسفانه در سالهای گوناگون، این مبارزه‌ی جدی بدرستی انجام نگرفته است و باید انجام بگیرد. البته اخیراً شنیدیم که وزارت اقتصاد در گمرک یک سامانه‌ای را به راه انداخته‌اند؛ نقل کرده‌اند که این سامانه بسیار موثر است، بسیار مفید است برای اینکه جلوی قاچاق را بگیرد؛ بسیار خوب، این کار را دنبال کنند و این کار حتماً تحقق پیدا بکند. جلوی قاچاق باید گرفته بشود. و مردم هم جنس قاچاق را، جنسی را که میفهمند این جنس قاچاق است، مقید باشند متعصبانه این جنس را مصرف نکنند تا قاچاقچی برایش صرفه نداشته باشد که این کار را انجام بدهد. آمارهای کارشناسان جوان ما از تأثیر مخرب واردات بر تولید کشور، آمارهای بسیار مهمی است. کارشناس‌های جوانی هستند که در این زمینه‌ها کار میکنند و بسیار خوب میفهمند؛ اینها یک آماری را آوردند به بنده دادند و نشان دادند که فلان مقدار واردات، چقدر شغل را در کشور از بین میبرد! آنوقت ما از بیکاری جوانها مینالیم؛ واردات هم همین‌طور بیخودی مثل سیل وارد کشور میشود. پس بنابراین یکی از انواع حمایت هم این است که در داخل با قاچاق و با واردات بی‌رویه مبارزه بشود.

یکی از انواع حمایت هم سرمایه‌گذاری فعالان اقتصادی در امر تولید است. این‌جور نباشد که فعالان اقتصادی دنبال کارهای سوداگرانه بیشتر بچرخند؛ اگر میخواهند سرمایه‌گذاری بکنند، سرمایه‌گذاری در امر تولید [بکنند]. اگر چنانچه نیتشان را خالص کنند، خدایی کنند، برای کشور انجام بدهند، این سرمایه‌گذاری میشود عبادت؛ سرمایه‌گذاری سود دارد اما چون پیشرفت کشور است، برای کمک به مردم است، این میشود یک عبادت.

خب، این مسائل مربوط به این مسئله‌ی حمایت از کالای ایرانی بود. من توصیه‌ام این است؛ همان‌طور که عرض کردم، با تعصب دنبال کالای ایرانی نگردید؛ فروشنده، کالای ایرانی بفروشد؛ خریدار، کالای ایرانی بخرد؛ مسئولین تولید ایرانی را کمک کنند و حمایت بکنند و از واردات و قاچاق جلوگیری کنند؛

بیانات در اجتماع زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی / ۱۳۹۷/۰۱/۰۱

شعار امسال، هم خطاب به مسئولین است، هم خطاب به مردم است. شعار امسال [حمایت از] کالای ایرانی است. کالای ایرانی یعنی محصول نهایی کار و سرمایه و فعالیت اقتصادی و ذهن و ابتکار و همه‌چیز...

خب چه جوری حمایت بکنیم؟ این حمایت اولاً به‌صورت افزایش تولید [است] که به‌عهده مسئولین دولتی است -برنامه‌ریزی کنند- و همچنین به‌عهده خود مردم تا تولید داخلی افزایش پیدا کند.

تولید داخلی بهبود کیفیت پیدا کند. از پیغمبر اکرم نقل شده است که فرمود: رحم الله امر عمل عملاً فاتقنه(۱)؛ کار را محکم و زیبا و خوب انجام بدهند، کیفیت کار بالا برود.

بیانات در دیدار کارگران / ۱۳۹۷/۰۲/۱۰

دیروز اینجا یک نمایشگاه کوچکی از تولیدات داخلی درست کردند که بنده ببینم. من رفتم و چند ساعت مشغول دیدن این نمایشگاه بودم، کارهای شماها را دیدم. واقعا باید دست هنرمند کارگر ایرانی را بوسید، باید دست شماها را بوسید! این تولید داخلی با ارزش از لحاظ کیفیت، با این‌همه گرفتاری‌ای که ما داریم، با این تحریمها که جلو مواد اولیه را میگیرند، جلو ماشین پیشرفته را میگیرند، انواع و اقسام مشکلات را مستکبرین عالم جلو پای ما میگذارند؛ درعین‌حال وقتی انسان به محصول نگاه میکند، مبیند عجب برجستگی‌ای دارد! همه چیز [هم بود]! دیروز اینجا ده‌ها شرکت، محصولات خودشان را -که همین کارهای دست شما است- آوردند اینجا ما دیدیم؛ از قماش و کفش و لباس دوخته و وسایل زندگی و چینی و بلور بگیرد تا دارو و لوازم آرایش و وسایل خانه و یخچال و ابزار و لوازم‌تجرب و همه چیز، که اینجا دیروز به ما نشان دادند -که چند ساعت هم طول کشید- همه برجسته بود، همه ممتاز بود. انسان واقعا در مقابل نیروی کار داخلی سر تعظیم فرو می‌آورد! آنوقت بنده که میگویم حمایت از کالای ایرانی، یک عده‌ای یا باور نمیکنند یا تصدیق نمیکنند یا عمل نمیکنند! خب حمایت از کالای ایرانی یعنی حمایت از این کارگر، یعنی حمایت از نیروی کار، یعنی حمایت از تولید! این حمایت، همه‌جانبه است؛ هم مردم باید حمایت کنند، هم دولت باید حمایت کند؛ همه باید حمایت کنند.

مشکلاتی را مطرح میکردند که این مشکلات، هم مال کارآفرین است، هم مال کارگر است؛ مشکل بیمه، مشکل کمبود امکانات، مشکل نقدینگی، مشکل موانع مالیاتی، مشکل از ناحیه بانک، مشکل از ناحیه وزارت اقتصاد، مشکل از جاهای مختلف؛ این مشکلات باید برطرف بشود، باید به‌طور جازم و کامل اقدام بشود

برای رفع این مشکلات، وقتی مشکلات برطرف شد، وقتی کالای ایرانی مورد حمایت قرار گرفت، وقتی قدر کار کارگر ایرانی دانسته شد، آنوقت دیگر ما شاهد این نخواهیم بود که یک کارخانه‌ای بگوید «من با یک‌سوم ظرفیت دارم کار میکنم». دیروز بعضی‌ها به ما همین را میگفتند ما اینقدر امکانات داریم و این‌جور داریم کار میکنیم؛ با یک‌سوم ظرفیت، با نصف ظرفیت، خوب چرا؟ آن دوسوم دیگر کارگزارهایش کجا هستند؟ این میشود آن بیکاری متراکم در داخل کشور، اینکه ما میگوییم «حمایت از کالای ایرانی»، یعنی کار آفریده بشود، کار به وجود بیاید؛ یعنی کارگر بیکار نداشته باشیم؛ یعنی جوان تحصیل‌کرده‌ی ما فقط به فکر پشت‌میزنشینی نباشد؛ بداند مطابق شان خودش، در بخشهای مختلف، میتواند کار بکند. اگر حمایت از کالای ایرانی شد، این پیش می‌آید، چرا یک عده‌ای اصرار دارند پولشان را بریزند در جیب کمپانی خارجی؟ این چه مرضی است که جنس خارجی باید مصرف بشود؟ یک‌وقت جنس ایرانی مشابه نداریم، خوب بله، بحثی نیست؛ بعضی از اجناس هست که تولیدش در داخل منطبق با صرفه نیست، صرفه ندارد؛ خیلی خوب! در داخل، جنس مشابه آن را نداریم. [اما وقتی] مشابه جنسی در داخل هست، تولید میشود و در کیفیت هم بعضی مثل کیفیت مشابه خارجی است، بعضی بالاتر از کیفیت مشابه خارجی است، چرا بایستی یک عده‌ای اصرار داشته باشند که حتما برون‌د جنس خارجی و فلان مارک خارجی و مانند اینها را مصرف کنند؟ این چه مرضی است؟ این چه بدفهمی و کج‌فهمی‌ای است که بعضی دارند؟ کالای ایرانی مصرف کنیم. تصمیم بگیریم؛ موسسات بزرگ، خود دولت، دیگران، همه تصمیم بگیرند که از کالای [ایرانی حمایت کنند]. ما تعصب علیه دیگران نداریم، نمیخواهیم دشمنی کنیم؛ ما میخواهیم فرزند خودمان، جوان خودمان و کارگر خودمان را وادار کنیم به کار؛ میخواهیم او را سرگرم اشتغال کنیم، میخواهیم او را از مضرات بیکاری نجات بدهیم. بیکاری خیلی مضرات دارد؛ مضرات اجتماعی دارد، مضرات امنیتی دارد، مضرات اخلاقی دارد، انواع و اقسام مضرات دارد. این را میخواهیم؛ راهش همین حمایت از کالای ایرانی است. از کالای ایرانی، از تولید ایرانی، بایستی طرف‌داری بشود و حمایت بشود.

بیانات در دیدار مسئولان نظام / ۱۳۹۷/۰۲/۰۲

تولید داخل و کالای ایرانی را باید تقویت کنیم. حقیقتا بایستی به مسئله‌ی حمایت از کالای ایرانی اهمیت بدهیم؛ این یک کار واجب است، کار ضروری و قطعی است. مسئولین دولتی، مسئولین بخشهای مختلف، نیروهای مسلح - که خریدهای عمده برای آنها است، هزینه‌های مهم این‌طور چیزها به عهده‌ی آنها است - سعی کنند که مطلقا از محصولات غیر ایرانی آنجایی که [محصول] ایرانی وجود دارد استفاده نکنند.

خطبه‌های نماز عید فطر / ۱۳۹۷/۰۲/۲۵

نقل شد و شنیده شد که وزارت اقتصاد، برای رونق فضای کسب و کار تصمیم‌هایی را گرفته است، کارهایی را که مانع رونق فضای کسب و کار است حذف کرده است؛ این کار مثبتی است، این کار را بایستی دنبال بکنند. مسئله‌ی مبارزه‌ی با فساد به‌صورت جدی بایستی دنبال بشود؛ همین‌طور مبارزه‌ی با اسراف، جوانانی که در بخشهای تولیدی و سازندگی فعالند - که بحمدالله این در کشور بسیار گسترش پیدا کرده است که جوانانی در کارهای تولیدی فعالند، دارند کار میکنند، تلاش میکنند، فرآورده‌های مفیدی دارند - اینها بایستی تشویق بشوند.

بیانات در دیدار اقشار مختلف مردم / ۱۳۹۷/۰۵/۲۳

من آخرین بار در یک معرض عمومی در روز عید فطر، در نماز، این را خطاب به مسئولین گفتم؛ نقدینگی عظیمی در کشور به وجود آمده که این هم ناشی از اشتباهات است؛ خود این یکی از سیاست‌های اشتباه است که نتیجه‌اش این شده است که نقدینگی در کشور افزایش پیدا کند که مشکلات فراوانی را به وجود آورده؛ من گفتم اگر مسئولین کشور بتوانند بنشینند راه‌هایی پیدا کنند و این نقدینگی را هدایت کنند به‌سمت اقتصاد تولیدی، چه در صنعت، چه در کشاورزی، چه در مسکن و امثال اینها، همین نقدینگی که امروز تهدید است، تبدیل خواهد شد به فرصت؛ نصف این نقدینگی را هم اگر بتوانند هدایت کنند، این [جور] است. الان هم من عرض میکنم خطاب به مسئولین محترم دولتی - که شما میدانید من از دولت حمایت میکنم؛ بنده از همه‌ی دولت‌ها حمایت میکنم - و موکدا سفارش میکنم که بنشینند فکر کنند، از آدمهای وارد و مطلع و باهوش کمک بگیرند و راه‌هایی پیدا کنند برای هدایت این نقدینگی عظیم به‌سمت تولید؛ میشود، این کار شدنی است، این کار عملی است؛ وظیفه‌ی مسئولین محترم دولتی و اقتصادی است و باید این کار را انجام بدهند.

بیانات در دیدار رئیس‌جمهور و اعضای هیئت دولت / ۱۳۹۷/۰۶/۰۷

بحث اقتصاد مقاومتی و سیاست‌های اقتصاد مقاومتی که گفته شد، اساس سیاست‌های [اقتصاد] مقاومتی، آن لیش عبارت است از تکیه بر تولید داخلی؛ اساس آن، این است. سیاست‌های اقتصاد مقاومتی، هم به‌معنای سنگرسازی دفاعی در مقابل دشمن است - یعنی واقعا این سیاست‌ها اگر به‌طور کامل و دقیق اجرا بشود، سنگرسازی میکند؛ سنگرسازی دفاعی است - هم توانمندسازی برای حرکت به جلو است؛ یعنی سیاست‌های اقتصاد مقاومتی هم جنبه‌ی پدافندی دارد، هم جنبه‌ی آفندی دارد، محورش هم تولید است. لذا من حتی از همین جلسه‌ی هماهنگی روسای سه قوه هم انتظار دارم که یکی از جهاتی که روی آنها تکیه میکنند در بحثها و مسائلی که در آنجا آورده میشود و کارشناس‌هایی که با آن جلسه ارتباط پیدا میکنند، این است که روی مسئله‌ی تولید تکیه کنند. بینیم مشکلات تولید داخلی کشور چه چیزهایی است، به‌انجا مختلف دنبال راه‌حل این مشکلات باشیم. بنده اقتصاددان نیستم اما حرفهای اقتصاددان‌ها را میخوانم؛ اقتصاددان‌های کشور که شما هم خیلی‌هایشان را قبول دارید، راه ارائه میکنند. این‌جور نیست که راه وجود نداشته باشد؛ راه‌هایی وجود دارد برای اینکه بتوانیم تولید کشور را نجات بدهیم.

یک مسئله هم مسئله‌ی معیشت مردم است که باز به همین تولید ارتباط پیدا میکند؛ یعنی یکی از بهترین راه‌ها برای اینکه ما بخواهیم معیشت مردم را ترمیم کنیم و اصلاح کنیم - که الان مردم دچار مشکلات هستند در امر معیشت، بخش مهمی از مردم دچار مشکلاتند - واقعا باید تکیه کنیم روی مسئله‌ی تولید داخلی. خوب، یک تلاش همه‌جانبه‌ای باید بشود برای جلوگیری از تعطیلی کارخانه‌ها یا زیر ظرفیت کار کردن کارخانه‌ها.

بیانات در دیدار جمعی از خانواده‌های شهدا / ۱۳۹۷/۰۹/۲۱

اگر ما غافل بشویم، ما به خواب برویم، همان دشمن ضعیف زهر خودش را خواهد ریخت؛ باید همه بیدار باشیم؛ همچنان که بحمدالله امروز همه‌ی ملت بیدارند و در طول این سالها هم ملت بیدار بودند؛ این بیداری را باید حفظ کنیم؛ توصیه‌ی من به جوانهایمان این است؛ همه، در هر جایی که هستند، برای کشور کار کنند؛ برای تقویت کشور، برای تقویت اقتصاد کشور، برای تولید داخلی - که امسال را ما برای تولید داخلی به‌صورت شعار اعلام کردیم - هر کسی در هر جایی که هست تلاش خودش را بکند؛ تولیدکننده یک جور، مصرف‌کننده یک جور، تصمیم‌گیرنده یک جور، قانون‌گذار یک جور، مجری یک جور، دولت یک جور، مجلس یک جور، قوه‌ی قضائیه همین‌طور؛ هر کدام با بیداری و هشیاری کامل وظایفشان را انجام بدهند؛ این توصیه‌ی ما به مردم است.

آنچه بنده نسبت به مسائل اقتصادی و مشکلات اقتصادی مردم احساس میکنم که باید انجام بگیرد برای رفع مشکلات، تقویت تولید داخلی است، به مسئولین هم سفارش کرده‌ام؛ باید به تولید داخلی اهتمام ورزیده بشود؛ مشکلات اقتصادی مردم ان‌شاءالله کم خواهد شد، اگر چنانچه به این سمت و در این جهت حرکت جدی و خوبی انجام بگیرد.

بیانات در دیدار مردم قم / ۱۳۹۷/۱۰/۱۹

ممکن است منابع داخلی کم باشد اما انسان مشاهده میکند که در درون کشور افرادی هستند، جریاناتی هستند که این منابع را ظالمانه میبلعند؛ این

دلالت‌های، این انحصارطلبی‌هایی که در زمینه مسائل مادی، در تجارت و غیره وجود دارد، مانع پیشرفت کشور است. ما دائم تاکید میکنیم به تولید داخلی، فلان دلال واردتچی چون برخلاف منافعش است، می‌رود از طرق مختلف کارشکنی میکند و انسان میبندد [کار] به نتیجه نمیرسد. رسیدگی به معیشت مردم فقط این نیست که ما پول پخش کنیم؛ نگاه کردن به این بخش‌های مضر و خطرناک و جلوگیری از آنها، جزو مسائل مهم است. ما این را به مسئولین کشور با خصوصیات، گاهی با جزئیات در مجالس کاری تذکر داده‌ایم، تاکید کرده‌ایم، باز هم تاکید میکنیم؛ اینها حرفهایی است که ما با مسئولین داریم.

[اما خطاب] با مردم. اولاً مردم عزیز به مسئولان باید کمک کنند، همه باید کمک کنند. اگر چنانچه بحث تقویت تولید داخلی و محصول داخلی میشود، یک بخش مهمش مربوط به مردم است. تولیدکننده محصول داخلی، مصرف‌کننده محصول داخلی، فروشنده و دکان‌داری که محصول داخلی را می‌فروشد، اینها همه میتوانند اثرگذار باشند. کیفیت تولید، نحوه توزیع، اینها چیزهای مهمی است. خب ما امسال را سال «تولید کالای ایرانی» و تاکید بر روی کالای ایرانی اعلام کردیم. حالا آخر سال است؛ چقدر در این زمینه [کار شد]؟ البته کارهایی شده اما چقدر پیش رفتیم؟ باید پیش برویم در این زمینه‌ها. مردم میتوانند در این باره کمک کنند، در کارهای خیر میتوانند همکاری کنند.

بیانیه «گام دوم انقلاب» خطاب به ملت ایران / ۱۳۹۷/۱۱/۲۲

ایران با دارا بودن یک درصد جمعیت جهان، دارای ۷ درصد ذخایر معدنی جهان است؛ منابع عظیم زیرزمینی، موقعیت استثنائی جغرافیایی میان شرق و غرب و شمال و جنوب، بازار بزرگ ملی، بازار بزرگ منطقه‌ای با داشتن ۱۵ همسایه با ۶۰۰ میلیون جمعیت، سواحل دریایی طولانی، حاصلخیزی زمین با محصولات متنوع کشاورزی و باغی، اقتصاد بزرگ و متنوع، بخش‌هایی از ظرفیتهای کشور است؛ بسیاری از ظرفیتهای دست‌نخورده مانده است. گفته شده است که ایران از نظر ظرفیتهای استفاده‌نشده طبیعی و انسانی در رتبه اول جهان است. بی‌شک شما جوانان مومن و پرتلاش خواهید توانست این عیب بزرگ را برطرف کنید. دهه‌ی دوم چشم‌انداز، باید زمان تمرکز بر بهره‌برداری از دستاوردهای گذشته و نیز ظرفیتهای استفاده‌نشده باشد و پیشرفت کشور از جمله در بخش تولید و اقتصاد ملی ارتقا یابد.

بیانات در اجتماع زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی / ۱۳۹۸/۰۱/۰۱

به تولید باید کمک بشود. ما گفتیم «رونق تولید». امسال، باید سال رونق تولید باشد. سال گذشته که حمایت از کالای ایرانی را مطرح کردیم، حرکت خوبی انجام گرفت؛ مردم اجابت کردند، بعضی از تولیدکنندگان واقعا اجابت کردند. ما اطلاع داریم که خود مردم در مراجعاتشان به فروشگاه‌ها -بسیاری از مردم- مطالبه‌ی جنس ایرانی و کالای ایرانی کردند؛ مشابه خارجی‌اش را آوردند، قبول نکردند؛ یعنی کار پیشرفت کرد. اما اگر بخواهیم بگوییم به طور کامل به آن عمل شد، نه، این را من نمیتوانم بگویم، گزارشها بر خلاف این است. بنابراین آن شعار حمایت از کالای ایرانی همچنان به قوت خودش باقی است؛ اما این مسئله اصلی و اساسی، رونق تولید است.

بیانات در اجتماع زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی / ۱۳۹۸/۰۱/۰۱

یکی از بخش‌های مهم و بندهای مهم اقتصاد مقاومتی که ما مطرح کردیم و دائم دیگران -دوستان؛ مسئولین و غیر مسئولین- مرتباً از اقتصاد مقاومتی دم می‌زنند و شعار میدهند و توضیح میدهند، همین مسئله تولید داخلی است؛ و شرط رونق تولید داخلی، کنترل واردات بی‌رویه است. حالا به من گزارش داده میشود که ما داریم برای اقتصاد مقاومتی این کارها را [میکنیم]، این برنامه‌ها را چیده‌ایم و داریم انجام میدهم؛ بسیار خوب، مطمئناً این گزارشها مطابق با واقع است، یعنی کار را کرده‌اند؛ اما تحقق عملی پیدا نکرده، دلیلش این است که واردات می‌آید، انسان میبندد بازار پر از واردات است؛ تولید داخلی را به شکست میکشاند. چیزی که در داخل تولید میشود، از خارج وارد میکنند؛ این موجب میشود که تولید داخلی شکست بخورد. مسئولین جلوی اینها را باید بگیرند و [اینها] مسائل مهمی است. آن وقت اقتصاد مقاومتی به معنای واقعی کلمه انجام خواهد گرفت.

بیانات در اجتماع زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی / ۱۳۹۸/۰۱/۰۱

امسال مسئله «تولید» مطرح است. میخواهم مسئله تولید را به عنوان محور فعالیت قرار بدهم. مقصود خود از تولید را ان‌شاءالله در سخنرانی روز اول سال توضیح خواهم داد که منظور از تولید چیست. تولید اگر چنانچه به راه بیفتد، هم میتواند مشکلات معیشتی را حل کند، هم میتواند استغنا کشور از بیگانگان و دشمنان را تامین کند، هم میتواند مشکل اشتغال را برطرف کند، هم حتی میتواند مشکل ارزش پول ملی را تا حدود زیادی برطرف کند. لذاست که مسئله تولید به نظر من مسئله محوری امسال است؛ لذا من شعار را امسال این قرار دادم: «رونق تولید». باید همه تلاش کنند تولید در کشور رونق پیدا کند. از اول سال تا آخر سال ان‌شاءالله این معنا به صورت چشمگیری در کشور محسوس باشد. اگر این [طور] شد، امیدواریم که ان‌شاءالله حل مشکل اقتصادی راه بیفتد.

بیانات در اجتماع زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی / ۱۳۹۸/۰۱/۰۱

مشکل اساسی کشور، همچنان مشکل اقتصادی است؛ بخصوص در این ماه‌های اخیر، مشکلات معیشتی مردم زیاد شد. بخشی از اینها مربوط است به مدیریتهای ناراست در زمینه مسائل اقتصادی که اینها حتماً پایستی جبران بشود. برنامه‌هایی وجود دارد، تدابیری اندیشیده شده که ان‌شاءالله این تدابیر در طول سال جاری، سالی که امروز از این لحظه شروع میشود -سال ۹۸- پایستی به ثمر بنشیند و مردم آثار آن را احساس بکنند. آنچه من عرض میکنم، این است که مسئله فوری کشور و مسئله جدی کشور و اولویت کشور فعلاً مسئله «اقتصاد» است. در مسئله اقتصاد مسائلی که داریم زیاد است؛ بحث کاهش ارزش پول ملی یک مسئله مهم است، بحث قدرت خرید مردم همین جور، بحث مشکل کارخانه‌جات و کم‌کاری و احیاناً تعطیل بعضی از کارخانه‌جات از این قبیل است. اینها مشکلات است. آنچه من مطالعه کردم و از نظر کارشناس‌ها استفاده کردم، کلید این همه، عبارت است از «توسعه تولید ملی».

بیانات در دیدار مسئولان نظام / ۱۳۹۸/۰۲/۲۲

مسئله رونق تولید را باید جدی گرفت. مسئولین محترم روی خوابیدن و تعطیل شدن کارخانه‌های تولیدی و جاهای تولیدی، خیلی باید حساس باشند. گاهی خیرهایی میرسد که واقعا خیرهای تلخی است؛ [مثلاً] فلان کارخانه‌ی معروف با محصولات زیاد، به خاطر یک مشکلی تعطیل میشود. البته من یادداشت کرده بودم بعداً بگویم حالا. همین جا [میگویم]؛ واقعا [مسئولین] وزارت صنایع نگاه کنند ببینند آن بخش‌های مورد نیاز -چه در زمینه ماشین‌آلات و قطعات، چه در زمینه کالاهای واسطه‌ای و مواد به‌اصطلاح لازم برای تولید- کجاها کمبود دارند؛ یک فهرستی تهیه کنند، فراخوان بدهند و از مسئولین گوناگون کشور [بخواهند]؛ حالا که وارد کردنش از خارج مشکلاتی دارد، میتوانند خیلی از این مواد را تولید کنند. یک چیزهایی هست که هیچ ربطی هم به مسائل هسته‌ای و مانند اینها ندارد اما روی خیانت و بدجنسی، خرید اینها را، وارد کردن اینها را ممنوع کرده‌اند و نمیگذارند؛ خیلی خب، در داخل تولید کنیم. جوانهای ما آمادگی دارند، دارای ابتکارند؛ از اینها بخواهند، یک نمایشگاه‌های دائمی تشکیل بدهند، نیازها آنجا تعریف بشود، تولیدات آنجا تعریف بشود.

بیانات در دیدار مسئولان نظام / ۱۳۹۸/۰۲/۲۲

کلید حل بسیاری از مشکلات اقتصادی ما است؛ تولید این جوری است. اگر واقعا ما بتوانیم تولید را رونق بدهیم، اگر بتوانیم موانع تولید را که خیلی هم زیاد است در کشور، از سر راه تولید برداریم -که این کار با عزم جهادی ممکن است، با به‌کارگیری جوانهای متخصص ممکن است- بسیاری از مشکلات [مانند] مسئله‌ی

اشتغال حل میشود، مسئله‌ی تورم حل میشود، مسئله‌ی رفاه مردمی حل میشود، [مسئله‌ی] درآمد‌های مردم حل میشود، صادرات رونق میگیرد، تولید، مادر عمده‌ترین مسائل اقتصادی کشور است؛ و به نظر ما میشود. هر جایی که ما به جوانهایمان اتکا کردیم، اعتماد کردیم، به آنها امکانات دادیم، حداقل امکانات را هم [دادیم] - غالباً جوانان این جوری هستند [که با] حداقل امکانات [کار میکنند] - پیش رفتیم.

بیانات در دیدار مسئولان نظام / ۱۳۹۸/۰۲/۲۲

الان یکی از فرصتهایی که وجود دارد، همین جبران خسارات سیل است. خب سیل خسارات زیادی به امکانات زندگی و وسایل زندگی و مانند اینها وارد کرد؛ [باید] کارخانه‌های ما به کار بیفتند. یکی از کارهای اساسی همین است که ما این اعتباراتی که برای مناطق سیل‌زده در نظر میگیریم، جوری تنظیم کنیم، جوری برنامه‌ریزی کنیم، جوری اینها را هدایت کنیم که به رونق کارخانه‌جات کشور بینجامد؛ تولید این [است]. نرویم باز سراغ واردات بی‌رویه؛ مثلاً فرض کنید که فلان جنس را میخواهیم به مناطق زلزله‌زده بدهیم، در کشور کم است یا نیست، برویم سراغ واردات؛ نه، برویم سراغ تولید، برویم سراغ نیروی تولیدکننده داخلی؛ تسهیلات را و کمکها را به این صورت تنظیم کنیم.

یک مطلب هم مسئله‌ی مسکن‌سازی است؛ اصلاً رشته‌ی مسکن از جمله رشته‌های کارآفرین در کشور است. یکی از غفلتهایی که در این چند سال شد، این بود که به مسکن پرداخته نشد؛ خود تولید مسکن صنایع زیادی را به کار می‌اندازد؛ خود تولید مسکن صنایع زیادی را به خدمت میگیرد و به کار می‌اندازد؛ یعنی کارآفرین است، تولیدآفرین است و خودش تولید [را رونق میدهد]. الان ما نیاز داریم به مسکن در مناطق سیل زده - چه مسکنهایی که باید ترمیم بشوند، چه مسکنهایی که باید ساخته بشوند - این یک فرصت است، از این باید استفاده کرد. دستگاه‌هایی که میتوانند در این زمینه‌های به دولت کمک کنند کم نیستند، بخش خصوصی در اینجا میتواند حضور پیدا کند، به همین جوانهایی که اشاره کردم میتوانند فراخوان بدهید، از اینها بخواهید بیایند کمک کنند، یک حرکت عظیم اشتغال‌آفرینی در کشور به وجود می‌آید.

بیانات در دیدار جمعی از استادان، نخبگان و پژوهشگران دانشگاه‌ها / ۱۳۹۸/۰۳/۰۸

همین مسئله‌ی وابستگی اقتصاد ما به نفت و نفتی بودن اقتصاد، دولتی بودن اقتصاد، مشکلات نظام مالیاتی، مشکلات نظام بودجه‌ریزی، همه‌ی اینها مشکلات است؛ و در همه‌ی اینها ارتباط بین دستگاه‌های دولتی و دانشگاه یک امر لازمی است. [مثلاً] طرح‌های شکستن تحریم. ما اولین کشوری در دنیا نیستیم که تحریم میشویم؛ کشورهای زیادی [بوده‌اند]؛ تحریم راه حل دارد؛ طرح‌هایی وجود دارد؛ در مواجهه با تحریم راه حل علمی وجود دارد؛ باید این راه حل را جستجو کرد، پیدا کرد و به مسئولین ارائه کرد. یا استفاده‌ی مطلوب از تحریم؛ چون تحریم یک رنجی، مشکلاتی دارد اما یک منافع و فوایدی هم دارد که ما را وادار میکند به اینکه به توانایی‌های درونی خودمان مراجعه کنیم. پس بنابراین اینها کارهایی است که میشود انجام داد. یا همین «رونق تولید» که ما امسال به عنوان شعار سال مطرح کردیم، خب راهکار علمی دارد؛ اینها بایستی در دانشگاه بررسی بشود. برای این کار اراده‌ی محکم لازم است.

بیانات در مراسم سی‌امین سالگرد رحلت امام خمینی (رحمه‌الله) / ۱۳۹۸/۰۳/۱۲

در مسئله‌ی اقتصاد، مسائل اصلی‌ای وجود دارد، عناوین مهمی وجود دارد که من چند موردش را میگویم: یکی مسئله‌ی رونق تولید است، یکی مسئله‌ی ارزش پول ملی است، یکی مسئله‌ی بهبود فضای کسب و کار است، یکی مسئله‌ی جدا کردن اقتصاد کشور از فروش نفت خام است - بند ناف بودجه و اقتصاد کشور را از نفت خام و فروش نفت خام و تجارت نفت خام بایستی ببریم؛ این یکی از مسائل اصلی ما است - تبدیل دخالت دولت در اقتصاد به هدایت دولت و نظارت دولت هم جزو مسائل اصلی است، بریدن دست مفسدان اقتصادی یعنی اختلاس‌گر، تروریست اقتصادی، قاچاقچی بی‌رحم که دست اینها را از اقتصاد [باید برید].

گزیده‌ای از بیانات در دیدار رئیس‌جمهور و اعضای هیئت دولت / ۱۳۹۸/۰۵/۲۰

نگاه‌مان به تولیدکننده، نگاه مناسب و درستی نیست. من عرض میکنم نگاه مجموعه‌ی دولت و مسئولین کشور به آن فرد تولیدکننده، باید نگاه به یک رزمنده باشد؛ مگر نمیگویید «جنگ اقتصادی»، رزمنده‌ی این جنگ اقتصادی کیست؟ آن کسی که اقتصاد داخلی را تقویت میکند؛ اقتصاد داخلی هم عمدتاً با تولید تقویت میشود؛ پس این تولیدکننده را شما به چشم یک رزمنده نگاه کنید. ... من بارها در همین جلسه‌ای که با دوستان شما داشته‌ایم - چه جلسه‌ی دولت، چه جلسه‌ی اقتصادی که خیلی از آقایان حضور داشتید - بارها این را گفته‌ام؛ یک تولیدکننده برای اینکه یک کاری را انجام بدهد و شروع کند، از هفت خوان باید عبور بکند؛ حالا من میگویم هفت خوان، در واقع گاهی از هفتاد خوان باید عبور بکند؛ قوانین، مقررات، این دستگاه می‌آید یک چیزی میگوید، آن دستگاه می‌آید یک چیزی میخواهد، آن دستگاه می‌آید یک مجوزی [میخواهد]؛ چه لزومی دارد؟ اینها را جدی باید وارد شد.

بیانات در دیدار مجمع عالی فرماندهان سپاه / ۱۳۹۸/۰۷/۱۰

این آماده‌به‌کاری [سپاه] باید حفظ بشود؛ فقط مسائل امنیتی و نظامی و مانند اینها مورد نظر نیست؛ نه، در همه‌ی بخشها، حالا دوستان اشاره کردند، فرض بفرمایید در زمینه‌ی اقتصاد مقاومتی، در زمینه‌ی رونق تولید، کمک به محرومین، کمک به مستضعفین - اینها مسائل مهم کشور است دیگر، مسائل روزبه‌روز کشور است - سپاه آماده‌به‌کاری خودش را بایستی حفظ کند. هم در زمینه‌ی خدمت‌رسانی و محرومیت‌زدایی، هم در زمینه‌ی مقابله‌ی با دشمنی‌ها، هم در زمینه‌ی استحکام سازمانی و آمادگی‌های علمی و عملی و آگاهی‌های سیاسی، در همه‌ی این زمینه‌ها باید بتوانید این آمادگی و آماده‌به‌کاری خودتان را حفظ کنید.

بیانات در دیدار دانش‌آموزان و دانشجویان / ۱۳۹۸/۰۸/۱۲

یکی از راه‌های رونق تولید جلوگیری از واردات کالاهای تولید داخل است. چرا جلوگیری نمیکنند؟ من سوال جدی دارم از مسئولین محترم؛ نگذارید. کسانی هستند که با واردات تنفس میکنند، حیاتشان، ثروت با آورده‌شان، امکاناتشان بستگی دارد به واردات؛ [لذا] نمیگذارند جلوی واردات زائد و بی‌رویه گرفته بشود؛ اینها مقدمند یا آن جوان بیکار مقدم است؟ جوان بیکار کشور با واردات بی‌رویه که تولید داخلی را به شکست میکشاند، بیکار میماند. علاج قطعی همین است که ما بتوانیم این برنامه‌های درست و این سیاستهایی را که ابلاغ شده است، به مسئولین محترم - چه به دولت، چه به مجلس - برنامه‌ریزی کنیم و عملیاتی کنیم و تحقق ببخشیم؛ این راه برون‌رفت کشور از مشکلات است.

بیانات در دیدار دانش‌آموزان و دانشجویان / ۱۳۹۸/۰۸/۱۲

رونق تولید، کلید حل مشکلات اقتصادی کشور است؛ اشتغال را به وجود می‌آورد، بیکاری جوانها که مشکل بزرگی است با اشتغال از بین میرود، ثروت ملی به وجود می‌آید، رفاه عمومی به وجود می‌آید؛ حتی پیشرفت علمی به وجود می‌آید؛ وقتی تولید رونق پیدا بکند، کارخانجات، دستگاه‌های صنعتی، دستگاه‌های کشاورزی، احساس احتیاج میکنند به شیوه‌ها و روش‌های علمی، دانشگاه‌ها وارد میدان میشوند، رونق علمی هم به وجود می‌آید؛ یعنی کلید حل مشکلات اقتصادی کشور، عبارت است از مسئله‌ی رونق تولید که ما امسال اعلام کردیم. خب من میخواهم عرض بکنم ما در زمینه‌ی اقتصاد کشور مشکلات داریم دیگر؛ این گرانی، این تورم، این کم‌ارزش شدن پول ملی، خب اینها به مردم فشار می‌آورد؛ اگر بخواهیم اینها برطرف بشود، تنها راه همین است که بپردازیم به مسئله‌ی تولید ملی.

بیانات در دیدار جمعی از تولیدکنندگان، کارآفرینان و فعالان اقتصادی / ۱۳۹۸/۰۸/۲۸

بنده معتقدم که علاج مشکلات کشور، کلید حل معضلات کشور عبارت است از ترویج تولید داخلی در بخش‌های مختلف. خب خوشبختانه امشب این تعدادی که صحبت کردند -ده نفر امشب صحبت کردند، یعنی ما در ده بخش مهم تولید کشور حرف برای گفتن داریم- حرف‌هایی که آقایان زدند، حرف‌های بسیار مهم و بسیار درستی است. بنده هم در شنیدن، آدم خیره‌ای هستم؛ اینجا زیاد می‌آیند و حرف می‌زنند، بنده اینجا می‌نشینم و می‌شنوم حرف‌ها را؛ حرف‌ها سنجیده بود، حرف‌های خوبی بود، حرف‌های مهمی بود. در این جلسه یک تعدادی از مسئولین محترم حضور دارند، لکن این کافی نیست؛ اکاش در این جلسه تعداد بیشتری از مسئولین دولتی -بخش‌های مختلف دولت- و همچنین تعدادی از [نمایندگان] مجلس شورای اسلامی بودند و این حرف‌ها را می‌شنفتند؛ یا آن کسانی که در مورد تولید یا رونق اقتصاد کشور جور دیگری فکر می‌کنند، جای دیگری چشم می‌دوزند، اینها می‌آمدند می‌دیدند راه این است، دریچه‌ی منتقل‌کننده‌ی حیات و روشنایی و نیرو به داخل کشور همین دریچه‌ی باز شده‌ی به وسیله‌ی عناصر متصدی و متکفل تولید است؛ راه غیر از این نیست.

بیانات در دیدار جمعی از تولیدکنندگان، کارآفرینان و فعالان اقتصادی / ۱۳۹۸/۰۸/۲۸

دستگاه‌های حکومتی، عمده‌ی توصیه‌های ما اینها است: اولین مطلبی که من اصرار دارم که دستگاه‌های حکومتی بجد دنبالش باشند، مسئله‌ی بهبود فضای کسب و کار است؛ همه‌ی این چیزهایی که این آقایان گفتند ناشی از عدم بهبود فضای کسب و کار است؛ قوانین مزاحم، مقررات مزاحم، عملکرد احیاناً غلط، نه از روی غرض‌ورزی که یک جاهایی هم ممکن است از روی غرض‌ورزی باشد. باید محیط مساعد تولید را در کشور به وجود بیاورند؛ یعنی محیط مساعدی به نفع حرکت تولیدی و جهت‌گیری تولید، در مقابل جهت‌گیری واردات و تکیه‌ی به خارج. ما متأسفانه یک میراث بسیار تلخ و شومی از رژیم طاغوت داریم؛ آنجا اساس اقتصاد، اساس تحرکات اقتصادی و تجاری و مانند اینها مبتنی بود بر تکیه‌ی به واردات؛ این منتفی نشده، انقلاب خیلی از بنیانهای غلط را عوض کرد، [اما] این را نتوانسته متأسفانه بدرستی عوض کند؛ باید جدیت بشود در این قضیه. فضای کشور را، فضای اقتصادی کشور را، فضای مالی و پولی کشور را، بانک را، گمرک را، بودجه را، تامین اجتماعی را، مقررات اینها را در جهتی سوق بدهند که به نفع تولید باشد؛ واردات و واسطه‌گری و سفته‌بازی و مانند اینها در انزوا قرار بگیرد؛ این مهم‌ترین مسئله است.

پیام نوروزی به مناسبت آغاز سال ۱۳۹۹ / ۱۳۹۹/۰۱/۰۱

«جهش تولید» هم که بنده امسال مطرح کردم، در واقع از ابزارهای قدرت است. تولید [باید] جهش پیدا بکند؛ نه فقط رونق تولید که سال گذشته گفتم. رونق تولید یعنی در تولید یک حرکتی به وجود بیاید که این انجام گرفته است اما این کافی نیست. ما احتیاج به خیلی بیش از این داریم؛ جهش تولید. البته جهش تولید لوازمی دارد؛ فقط مسئله این نیست که صاحب سرمایه یا صاحب کارگاه همت بکند برای تولید بیشتر؛ این احتیاج دارد به اینکه تمام دستگاه‌های ذریع کار خودشان را انجام بدهند؛ جلوی قاچاق گرفته بشود، جلوی واردات بی‌رویه گرفته بشود، به تولیدکننده مشوق‌هایی داده بشود، با کسانی که از کمک‌های مالی دولتی سو استفاده می‌کنند برخورد جدی قضائی بشود. امثال اینها کارهای زیادی است که اگر این کارها انجام بگیرد -که ان‌شاءالله امسال باید این کارها انجام بگیرد- جهش تولید تحقق پیدا خواهد کرد.

سخنرانی نوروزی خطاب به ملت ایران / ۱۳۹۹/۰۱/۰۳

«جهش تولید» هم که بنده امسال مطرح کردم، در واقع از ابزارهای قدرت است. تولید [باید] جهش پیدا بکند؛ نه فقط رونق تولید که سال گذشته گفتم. رونق تولید یعنی در تولید یک حرکتی به وجود بیاید که این انجام گرفته است اما این کافی نیست. ما احتیاج به خیلی بیش از این داریم؛ جهش تولید. البته جهش تولید لوازمی دارد؛ فقط مسئله این نیست که صاحب سرمایه یا صاحب کارگاه همت بکند برای تولید بیشتر؛ این احتیاج دارد به اینکه تمام دستگاه‌های ذریع کار خودشان را انجام بدهند؛ جلوی قاچاق گرفته بشود، جلوی واردات بی‌رویه گرفته بشود، به تولیدکننده مشوق‌هایی داده بشود، با کسانی که از کمک‌های مالی دولتی سو استفاده می‌کنند برخورد جدی قضائی بشود. امثال اینها کارهای زیادی است که اگر این کارها انجام بگیرد -که ان‌شاءالله امسال باید این کارها انجام بگیرد- جهش تولید تحقق پیدا خواهد کرد.

بیانات در ارتباط تصویری با مجموعه‌های تولیدی / ۱۳۹۹/۰۲/۱۷

بعضی تا می‌گویم «حمایت»، خیال می‌کنند باید تزریق نقدینگی کرد. خب بله، یک جاهایی ممکن است تزریق منابع مالی هم لازم باشد [اما] یک جاهایی هم ضرر است. منظور از حمایت، تزریق منابع مالی صرفاً نیست بلکه میدان را باز کردن است. اگر نیروی کار مردمی را، سرمایه‌گذار را، مهندس را، صاحب‌فکر را، کارگر را به عنوان یک دوندگی پرشتابی فرض کنیم، شما لازم نیست به او یاد بدهید چه کار کند، او خودش شوق و میل حرکت دارد. شما میدان را باز کنید، موانع را بردارید، زمین را صاف کنید، اجازه بدهید او حرکت خودش را انجام بدهد. اگر چنانچه این کار از سوی دولت انجام بگیرد -که بسیار کار مهمی است و حالا من به بعضی از نمونه‌هایش هم اشاره خواهم کرد- آن وقت این حرکت به صورت صحیحی انجام خواهد گرفت. بنابراین حمایت که می‌گویم، یعنی برداشتن موانع. برداشتن موانع مثل چه؟ مثل برداشتن مقررات دست‌وپاگیر. بعضی از مقررات هست که هیچ فایده‌ای ندارد و ضرر هم دارد؛ وجود این مقررات مانع از این است که دستگاه تولیدکننده و دستگاه اقتصادی فعال و مفید بتواند کار خودش را انجام بدهد.

یکی از حمایتها که بسیار مهم است، مبارزه با قاچاق است؛ یعنی واقعا قاچاق یک آفتی است برای کشور که باید به معنای حقیقی کلمه با این آفت مبارزه کرد. یکی از کارهای لازم، منع جدی واردات بی‌رویه است. این همه بنده تأکید کردم بر روی مسئله واردات؛ باز هم انسان میبندد به بهانه‌های مختلف یک جاهایی واردات [صورت می‌گیرد]. به ما نامه مینویسند و شکایت میکنند؛ یک دستگاهی میگوید که ما مثلا این وسیله را با زحمت زیادی درست کردیم به نصف قیمت، به یک سوم قیمت، [اما] فلان دستگاه دولتی که به این وسیله احتیاج دارد، می‌رود با تولیدکننده‌ی خارجی قرارداد مینبندد، وارد میکند؛ خب این کار نباید بشود. اگر چنانچه این کار در یک موارد مهمی انجام بگیرد، باید اسامش را گذاشت جنایت، خیانت. البته همیشه این جور نیست، و از روی غفلت گاهی انجام می‌گیرد، اما گاهی هم واقعا جنایت و خیانت است.

یکی از حمایتها مبارزه‌ی جدی با فساد مالی است. ببینید این دستگاه‌هایی که امروز گزارش دادند -و صدها دستگاه از قبیل اینها- در کشور دارند با سلامت، کار اقتصادی انجام میدهند. اگر شما بخواهید این کسانی که دارند کار سالم اقتصادی انجام میدهند، بتوانند به مقصود برسند، بایستی با آن کسی که از راه فساد، از راه رشوه، از راه اختلاس کار را پیش میبرد، مبارزه‌ی جدی بکنید. با فساد باید مبارزه کرد؛ هم فساد اداری، یعنی فساد کسی که در دستگاه دولتی و مرتبط با مسائل اقتصادی است و هم فساد آن کسی که در کار تولید و در کار فعالیت اقتصادی است.

یکی از مسائل، مقابله‌ی جدی با کارشنکی‌های اداری است. بنده سراغ دارم؛ در طول این سالهای متمادی، مکرر این را مشاهده کرده‌ایم که مسئول دستگاه، مدیر عالی دستگاه، با کمال علاقه و اخلاص دنبال یک چیزی است، یک کاری را میخواهد انجام بدهد اما آن کار انجام نمی‌گیرد؛ دستور هم داده میشود، جلسه هم برگزار میکنند، اقدام هم میکنند اما خروجی صفر است؛ علت این است که آن وسط کارشنکی صورت می‌گیرد. همین که امیرالمومنین فرمود «ثم النهایه النهایه»، معنایش این است؛ یعنی صرف اینکه شما مدیر دستگاه هستید و علاقه‌مندید کافی نیست؛ باید کار را دنبال کنید تا از این کارشنکی‌های میانه‌ی راه حتما جلوگیری بشود.

یک مسئله‌ی مهم، رعایت حقوق مالکیت است که این از وظایف قوه‌ی قضائیه است. یک مسئله‌ی مهم برهیز از کمک به سفته‌بازی و سوداگری‌های زبان‌بخش است که این، قانون لازم دارد و مربوط به مجلس شورای اسلامی است؛ بایستی در قوانینی که وضع میکنند، مراقبت بکنند که به این گونه سوداگری‌ها کمک نشود، بلکه در نقطه‌ی مقابل به فعالیت‌های صحیح کمک بشود. در یک مواردی معافیتهای مالیاتی لازم است، همچنان که در نقطه‌ی مقابل، در یک مواردی وضع

مالیات لازم است؛ مثل ثروتهای بادآورده. حالاً من البته نمیخواهم اینجا بشمرم؛ موارد زیادی وجود دارد و مشاغلی وجود دارد که اینها ثروتهای بادآورده‌ای را به دست می‌آورند، مالیات هم نمیدهند؛ باید بر اینها مالیات معین کرد. متقابلاً در مواردی باید مالیات را حذف کرد یا کم کرد. در خیلی از موارد تولیدی باید از این قبیل به اینها کمک کرد. بنابراین حمایت واقعی از تولید، که گفتیم دولت باید حمایت بکند، این چیزها و امثال اینها است.

و خوب مشاهده کردید در همین قضیه‌ی کرونا خوشبختانه دولت حمایت کرد از مردم، یعنی میدان را باز کردند. اگر دولت میگفت که «هر کس میخواهد مثلاً از این ماسک تولید کند، باید بیاید از ما اجازه بگیرد»، همین یک کار کوچک را اگر انجام میدادند، کافی بود برای اینکه ماسک در کشور تولید نشود؛ [اما] میدان را باز کردند، گفتند هر کس میتواند ماسک تولید کند، تولید کند. [لذا] دستگاه‌ها تولید کردند، کارخانه‌ها تولید کردند، ستاد اجرایی تولید کرد، بنیاد مستضعفان تولید کرد، در خانه‌ها مردم تولید کردند، در مساجد تولید کردند؛ جوری شده که ما الان ماسک زیاده‌تر از اندازه‌ی نیاز در کشور داریم و میتوانیم به دیگران بدهیم؛ این به خاطر آن بود که دولت مانع را برطرف کرد. اگر از این قبیل کارها در بخشهای مختلف انجام بگیرد، بلاشک کمک خواهد کرد.

